

Ganja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

CHICAGOLAND'S POPULAR ANNOUNCERS...

EDDIE BLATNIK

American-Slovene
Radio Program
Saturday 3:30 P.M.
W H F C

Yankovic Polka Time
Sunday Noon
W T A Q

LUD, LESKOVAR

... spin favorite polkas and waltzes for
enthusiastic listeners!

The Dawn

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women

Duhovni svetovalec - Spiritual Advisor	Very Rev. Alexander Urankar, O.F.M., 823 E. Mineral Ave., Milwaukee 4, Wis.
Ustanoviteljica — Founder	Marie Prislund, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Častna predsednica — Honorary President	Josephine Livek, 331 Elm St. Oglesby, Illinois
Predsednica - President	Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.
1. Vice-President	Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
2. Vice-President	Mary Golik, 3016 Gantenbein St., Portland, Oregon
3. Vice-President	Mary Urbas, 833 E. 156th St., Cleveland, Ohio
4. Vice-President	Barbara Rosandich, 846 Chapman St., Ely, Minnesota
5. Vice-President	Rose Scoff, 2208 Mariposa, San Francisco, California
6. Vice-President	Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois
Glavna tajnica - Supreme Secretary	Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.
Glavna blagajničarka - Supreme Treasurer	
NADZORNI ODBOR — AUDITING COMMITTEE:	
Predsednica - President	Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Nadzornica - Auditor	Josephine Praust, 1281 E. 169th St., Cleveland, Ohio
Nadzornica - Auditor	Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana
SVETOVALNI ODSEK — ADVISORY COMMITTEE:	
Predsednica - President	Anna Yakich, 4716 Lester Ave., Cleveland, Ohio
Odbornica - Officer	Rose Racher, 2205 Burton St., Warren, Ohio
Odbornica - Officer	Helen Corel, 67 Scholes St., Brooklyn, New York
ODBOR ZA MLADINO IN RAZVEDRILO — YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:	
	Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott St., Chicago 8, Illinois
	Christine Stopar, 245 15th St., N.W., Barberton, Ohio
	Mary Theodore, 2529 4th Avenue, Hibbing, Minnesota
	Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago 17, Ill.
	Mary Snezic, Box 49, Bessemer, Pa.
Urednica - Managing Editor	Corinne Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Managing Editor:

Corinne Novak

Editorial Office:

1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill., Tel. Bishop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

BIL JE LEP USPEH V LEMONTU!

Drage sestre!

Obljubila sem vam v pismih, oziroma v prošnjah, katere sem poslala za darila v denarju za „Spomin“ v Lemontu, da bom na Zvezin dan povedala, kaj se bo postavilo v Lemontu v imenu Zveze, pa to žal nisem storila, ker nam je mikrofon nagajal in ni bilo mogoče to storiti po kosilu, kakor je bil naš namen. Tudi danes vam ne morem natančno poročati, ker še dobivamo darila in nismo še zaključile z nabiranjem, ker bi rade dobile skupaj še nekaj več, da bi se lahko dal postaviti res lep spomin. Torej, če bi katera članica ali podružnica želela še kaj poslati, to lahko stori in bo zelo dobrodošel vsak dar, katerega lahko pošljete kar na naš glavni urad, v Chicago.

Tisti dan smo prejele brzoglavne pozdrave in voščilo k uspehu dneva tudi od naše glavne tajnice Albine Novak, ki je bila ravno takrat na obisku v stari domovini. Lepa hvala, Albina.

Vsem članicam in prijateljem, ki ste se srečno vrnili

iz obiska v starem kraju, se prav lepo zahvaljujem za lepe kartice. Veseli nas, da ste se lepo zabavali in prišli srečno nazaj med nas.

V mesecu septembru se začne zopet z rednim šolskim poukom. V tem mesecu je tudi začetek kegljaške sezone in mladinskih aktivnosti. Več naših vrlih odbornic je obljubilo organizirati mladino in kot dobre odbornice se pričakuje, da boste to tudi izpolnile. Želim vam vsem najlepši uspeh pri vseh podvzetjih. Da pa bomo vse na jasnem in vedele za vaše posamezne aktivnosti, vas lepo prosim, da pošljete vse novice za objavo na uredništvo Zarje.

Upam, da ste se vse povsod srečno vrnili iz svojih počitnic in da se ni nobenemu pripetila kakšna neugoda! Vas vse skupaj hvaležno pozdravljam in ob zaključku lepo prosim, da ne pozabite na tekočo kampanjo in da se vsaka potrudí pridobiti vsaj eno novo članico še ta mesec!

Vdano Vaša, JOSEPHINE LIVEK,
glavna predsednica

PRIŠLI SMO SREČNO NAZAJ! HVALA BOGU!

Več kot leto dni smo se pripravljali za izlet v staro domovino in čas za na pot je prišel kar hitro naokrog. In zdaj smo se že srečno vrnili. Vse prehitro so minili tedni in dnevi, ki so bili določeni za obisk po rodni zemlji. Tukaj je pa zdaj že tisti čas, ko lahko poročamo: Da, bili smo prísrečno in lepo sprejeti po rojaki in rojakinjah vsepovsod; uživali smo z občutkom vsak obisk bodisi pri ljudeh ali po krajih; videli smo zelo dosti; slišali tudi dosti, in to od vseh mogočih strani; vsak izmed nas je bil gotovo prepričan, da je bila zadnja vojska peklenska... Zato bo vzelo še več nadaljnjih let, preden bo med ljudstvom tisto notranje čustvo, ki nas dviga k zadovoljnosti. Da bi pa kdaj bila na svetu dosežena splošna zadovoljnost med zemljani, tisto pa mi ne bomo dočakali. Saj tudi v Ameriki ni tega, čeprav v stari domovini mislijo, da tukaj ima vsak posameznik vse, kar si poželi. Mi, ki smo pa tukaj že dolgo let, dobro vemo, da smo tudi tukaj prestali velike krize in pomanjkanje. Spominjamo se dobro svojih težkih preizkušenj tudi v „bogati“ Ameriki in obenem pa vemo, da nad nami niso frčale bombe s svojimi smrtonosnimi posledicami. Nam se ni bilo treba skrivati po gozdovih in bežati od vsega svojega imetja ne vedoč: al' se še kdaj živ povrnem? — Takih žrtev je bilo v domovini na tisoče in tisoče! Zato bi bilo krivično od nas, ki nismo trpeli v ognju vojske, da bi sedaj kritizirali tamošnje razmere.

* * *

Naše potovanje je trajalo deset tednov, to je z vožnjo vred, za tiste, ki smo potovali s parnikom. Seveda tistim, ki so se pa vozili z letalom, je pa bilo prihranjenih najmanj deset dni časa pri vožnji, namreč okrog pet dni v vsako smer.

V teh desetih tednih časa je ob sebi razumno, da je bilo mnogo vsakovrstnih zanimivih dogodkov. Posnetih je bilo tudi mnogo lepih slik, ki bodo tudi prišle na vrsto med potopisom, ker slike dostikrat več povedo kot pa besede. Začela bom s prihodnjo izdajo in potem bom nadaljevala vsak mesec v kolikor bo dovolil prostor. Tudi v angleškem delu Zarje bodo sledili lepi dopisi, katere je obljubila prispevati ena naših najmlajših potnic, to je bila

Miss Josephine Misič iz Clevelanda. Tudi ona je pridno snemala slike in si zabeleževala zanimivosti od vseh krajev, katere smo obiskale. Vse to bo prišlo na vrsto v Zarji.

* * *

Vsak dan, odkar sem se vrnila, dobivam pisma od tistih, ki so imeli namen potovati z nami in so morali vsled gotovih neprilik ali drugih vzrokov letošnje potovanje opustiti in zdaj vprašujejo, če bo prihodnje leto 1954 zopet skupen izlet. Vsem tem naj bo v obvestilo, da je možno, da se bo vršil zopet skupni izlet. Vemo pa že zdaj, da bo spet velik naval potnikov kot je bil letos in bo težko dobiti prostor za večje skupine na enem parniku, ako se bo čakalo do zadnjega časa. Zato priporočam vsem, ki se zanimate za skupen izlet prihodnje poletje, da nam takoj pošljete svojo rezervacijo in tudi „aro“ v vsoti \$60.00, katero lahko dobite nazaj, ako bi prišlo kaj vmes, da bi ne mogli potovati. Sedaj je tisti čas, ko vlagajo večje skupine svoje rezervacije, da nimajo potem sitnosti. To je edino pametno, da si ob času zagotovite. Ako pa čakate do drugega leta, potem bo pa zopet isto razočaranje kot je bilo za mnoge letos, da niso mogli kasneje dobiti prostor za skupno potovanje.

V pismih, ki jih dobivam, so tudi vprašanja, da naj po pravici povem, če so v starem kraju kakšne sitnosti za potnike iz Amerike in če je varno iti tja. Vsem tem odgovorjam resnico kar na kratko: LETOS NISMO IMELI NOBENIH SITNOSTI. POVSOD SMO BILI PRISRČNO SPREJETI IN POTOVANJE V EVROPI JE RAVNO TAKO VARNO KOT POTOVANJE PO AMERIKI. IMETI JE TREBA LE AMERIŠKI POTNI LIST IN S TEM PRIDETE POVSOD BREZ VSAKIH SITNOSTI. TO MI BODO PRITRDILI PRAV VSI, S KATERIMI SMO SKUPNO POTOVALI V TEM LETU!

V prihodnji izdaji bom začela s prvim člankom, ki se bo tikal potovanja po morju na potu v domovino.

V imenu vseh, ki smo bili letos na potovanju, vas vse skupaj prav iskreno pozdravljam. Prinašam tudi srčne pozdrave od vseh naših iz domovine. Saj so nam povsod naročali: Pozdravite iskreno vse naše v Ameriki!

ALBINA NOVAK, glavna tajnica.

Moj fantič ženski zbor Peter Jerab

V narodnem tonu

Jaz pa vem, kako ptiči-ce po-jo, jaz pa
Jaz pa vem, kako fantje vriska-jo, jaz pa

vem, ka-ko ro-ži-ce cve-to. Pa so
vem, ka-ko fantje po-je-jo. Pa njih

Hitro
ptičke prazen nič, če za-poje moj fan-
petje ni za-nič, če za-poje moj fan-

zadržano
tič! So vse ro-že manj kot nič, takšen
tič, in njih vrisk je manj kot nič, takšen

hitro
cvet, takšen cvet je moj fantič!
ptič, takšen ptič je moj fantič!

V mesecu selívk smo . . .

Aleksander Urankar, O.F.M. duhovni svetovalec

DELA VSKI DAN

V nobeni drugi državi ne dajo delu toliko priznanja kot v naši. Dejstvo, ki mu ne moreš oporeči. Septembra bodo pisalni in tiskarski stroji spet izlili milijon besed v pohvalo delavskemu sloju. A niso le besede, Amerika v resnici daje delavskemu sloju priznanje in čast. Delo in delavci so povzdignili Združene Države do stanja vpliva, ki ga uživajo. Ker ljudi ni sram zagrabiti za kramp in lopato in, ker so iznajdljivi Amerikanci, da na najprimernejši način in v najkrajšem času najdejo in dosežejo uspeh pri delu, so prišli do popolnejših užitkov svojih žuljev in napora. V resnici lahko s ponosom slave Amerikanci svoj Delavski Dan. Pa tudi s pomilovanjem lahko gledajo na dežele z znamenji srpa in kladiva. Kakor je rdeči evangelij poln prerokovanja o blagostanju, ki ga ima v svoji Miklavževi vreči za delavce, blagostanje, ki ga je ameriški „kapitalizem“ prinesel delavstvu, ni samo prazna slama. Popolno seveda ni vse. Raja tudi na zemlji imeti ne moremo.

„KAKO PA AMERIKO ‚LAJKAŠ?‘ ”

Je vprašanje, ki so ga zlasti novonaseljenci siti do grla. Na drugi strani pa ne zamerijo Amerikancem, da jih tako vprašujejo. Večno vprašanje o ljubezni do dežele odkriva le strah na naši strani, da se bojimo, da bi nas svet radi našega blagostanja kako sovražiti začel. Po navadni izkušnji v življenju, da preziramo ljudi, ki več imajo. Oni dan mi je dejal novonaseljenec: „Ljubim Ameriko predvsem, ker daje delu in delavcu čast, ki mu pristoja. Kot smo ‚dol gledali‘ na razne sloje tam preko oceana v naši ljubi očetnjavi, tako je pa tukaj vsak delavec drugemu enakopraven, naj ima še tako ‚nizko‘ delo. Zato Ameriki najlepša hvala. Stokrat sem raje delavec v ameriški tovarni kot sodnik v Ljubljani,“ je še pridal.

OMELO IN GOSPODINJSKO DELO

Delavski dan in njegovo praznovanje ni bilo namenjeno le delavskemu sloju, možem in ženam, ki se po tovarnah ubijajo za ubogi kruhek, je praznik tudi vsem drugim milijonom ženam — gospodinjam, ki domek pokonci drže. Stara je pravda med možmi in ženami, pravda, kdo več doprinese k blagostanju hiše? Mož s svojim tedenskim „čekom“ in zaslužkom, ali žena-mati-gospodinja, ki nima pravzaprav nikdar nič pokazati, razen obrabljeno metlo. Tako vsaj nekateri možje mislijo. Nič ne maraj žena, če se ti še toliko ujeda. Svet ve, da je tudi mati, gospodinja, hišna delavka, ki ji para ne moreš najti. Saj to še oni možki priznajo, ki sitnarijo in brundajo po hiši, koliko

morajo utrpeti za obstoj domačije. „Oče en konček hiše pokonci drži, žena pa tri,“ so dejali naši stari. Zadnjič sem slišal pridigarja, ki je ta pregovor obrnil: „Žena tri vogale hiše podpira, mož podpira pa četrti vogal in ženo.“ — Pametni in krščanski možje in ljudje pa priznamo, da je žena in mati glavna podpora hiši, ker na njej sloni vzgoja otrok in izobrazba nebeških državljančkov. In možki tudi zato toliko govore o „brezposelnih boljših polovicah,“ ker prav doli globoko v srcu priznajo, da so v delu res z a ž e n a m i. Zato tudi našim ženam velja: slavite Delavski Praznik kot bi bil božji praznik, in to praznovanje še osoliti z mislijo na Boga. Koncem koncev samo on delu blagoslov da. Če smo imeli uspeh v naši deželi, smo ga imeli, ker je tudi Bog napore „požegnal“.

SLOVENSKE ROMARICE SE VRAČAJO IZ DOMOVINE

Naše lastovice, ki so domov pohitele, da tudi v našem imenu domovino pozdravijo, se vračajo. Pozdravov imajo cele koše, na ustnih jim igra čuden nasmeh, ko jih vprašaš, kako je bilo. Različni so odgovori. „Domovina joka“ — „Domovina čaka boljših dni“ — „Lepo bi lahko bilo.“ Takih odgovorov je polnih košev. — Pa duhovno vsekam sebe po jeziku; kaj jih sprašuješ. In zdim se sam sebi kot človek ki vojake iz Koreje sprašuje, kako je bilo. Vojak te pogleda in pravi: vprašaš? Potem pa odločno zavrne z zamahom roke: ne bomo kratkomalo o tem govorili. Meni pa pride vedno na misel čudna navada, ki je o njej govoril neki misijonar iz Afrike. Zamorci plešejo, kadar imajo naliv, plešejo v upanju, da bo drugi dan sonce sijalo. Mislim, da bi morali biti tudi mi kristjani taki. Kadar toča bije, naj nam ne usahne upanje: Še je sonce za gorami in Bog je še vedno z nami. Toda pazi, kaj pišeš dandanes. Optimist je včasih danes ožigotan s priimkom: sopotnik.

ŠE DRUGO UPANJE IMAM

Potovanja v domovino imajo gotovo še druge korigiristi. Najboljše dokaze dobiš kakemu problemu, če mu v oči pogledaš in na licu mesta ugotoviš, kako mu je ime in kaj v sebi nosi. Eni pravijo, kaj hodijo gledat v Slovenijo trpljenje in mučeništvo ljudi? Drugi pravijo: prav je, da gredo pogledat, da se prepričajo sami o tem in onem. Prevarani so bili mnogi, prevara ima kratke noge kot jih ima laž. To upanje imam, da bi mnogi spregledali, mnogi uvideli, kar niso preje uvidevali in verjeli. — Zato pa imamo razne zavese, da vsega ne vidimo. Včasih pa še majhna špranja pokaze, kar bi drugače pokazalo odprto okno na stečaj.

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

Zvezin dan na ameriških Brezjah je bil tudi letos — kot vsako leto — dobro obiskan. Članice naše Zveze, njih družine in prijatelji, so prišli od blizu in daleč, da se poklonijo nebeški Kraljici, se na lepem, idiličnem kraju s svojimi znanci in prijatelji sestanejo in pogovorijo ter se v krasni naravi nekoliko razvedrijo in oddahnejo.

Poleg srečanja z našimi članicami — ki mi je vedno v največje veselje — mi je zlasti ljubo petje. Vedno uživam veličastni trenutek, ki nastane ob zaključku cerkvenega opravila, vršечеge se pri Marijini groti, ko po vsem hribu in iz vseh grl zadoni nam mladosti nam ljuba in poznana mila pesem: „Češčena si Marija...“ Ne le ženske, temveč tudi moške gane ta trenutek, da si brišejo oči, ko jim spomin uide v rojstni kraj, v njih mlada leta, ko so ob sličnih prilikah prepevali iste pesmi... Ljubi spomini! Niti številna leta v tujini vas niso mogla izbrisati!

Lemontski griček je čimdalje lepši! Drevje, cvetlice in grmičevje je z vsakim letom bujnejše in krasnejše. Posebnost jo lepo jezero z otočkom v sredini. Poleg Marijine grote, ki je umetno delo, je Baragov vrt nekaj zanimivega. Prekmurci Slovenci so zdaj dali postaviti lepe postaje Križevega pota, društva iz Clevelanda so pa prispevala za Rožnensko dolino, ki bo nekaj prav posebnega. Iz vsega je razvidno, da imajo častiti očetje Frančiškani naraven čut za lepoto prirode, ker so vse to planirali, postavili in pozidali sami. Obiskovalec res mora občudovati njihov neumoren trud, podjetnost in fin okus!

Very Rev. Alexander Urankar je v svojem govoru omenil, da je bila naša Zveza prva, ki je za Lemontski griček prispevala. Ta prispevek je bil v obliki čolnička za njih jezero. To leto so naše podružnice in članice zbrale primerno vsoto za nov spomenik. — Tudi častitih sester nisimo pozabile.

Prihodnje leto bodo v Lemontu slavili 30-letnico obstoja, naša organizacija pa bo imela tamkaj svoj 14. letni Zvezin dan.

Da naši ljudje prav radi pridejo na ta lepi kraj, ter da so Zvezini dnevi popularni, je razvidno iz tega, ko ljudje dosepejo iz najbolj oddaljenih krajev. Tako na primer so dosepele članice iz naše najbolj severne podružnice, št. 23, Ely, Minnesota. Tudi iz Colorado so bile lansko leto navzoče in iz New Yorka.

Kolikor sem mogla ugotoviti, so letos Zvezine članice bile navzoče od sledečih podružnic:

Iz Sheboygana je dospel en bus članic od št. 1; iz Chicago od št. 2 tudi en bus. Dva busa sta pripeljala članice iz Milwaukee od št. 12 in 43. Iz Minnesote sta dospela dva busa s članicami od sledečih podružnic: št. 19, 23, 38, 39, 52, 56, 81. La Salle št. 24 je tudi imel bus poln članic, istotako So. Chicago od št. 16 in 96. Posamezne članice so bile od sledečih clevelandskih podružnic: št. 10, 15, 25, 41, 50. Dalje od pod. št. 5 iz Indianapolis, št. 20 iz Jolieta, št. 26 in 77 iz Pittsburgha, št. 30 iz Aurora, št. 64 iz Kansas City, št. 71 iz Strabane, št. 85 iz De Pue, št. 89 iz Oglesby, št. 97 iz Calnbrook, št. 99 iz Elmhurst, št. 104 iz Johnstown.

Navzoče so bile sledeče glavne odbornice:

Josephine Livek, gl. predsednica;
Mary Tomšič, gl. podpredsednica;
Corinne Novak, urednica Zarje;
Mary Lenich, predsednica Nadzornega odbora;
Katie Triller, nadzornica;
Ana Jakič, predsednica Svetovalnega odbora;
Lillian Kozek, predsednica Mladinskega odbora;
Mary Theodore, članica Mladinskega odbora;
Mary Markezieh, članica Mladinskega odbora.
Podružnici v Chicagu in odboru za Zvezin dan najle pša

hvala za poklonjeni mi šopek in postržbo udeležencem Zvezinega dne!

* * *

Za spremembo danes navajam zgodnico iz davnih dni:

Bilo je tisti čas (saj se tako pričinja vsaka povest, kajne?), ko je v pokojni Avstriji vladal cesar Jožef, ki je sovražil duhovnike, zlasti pa redovnike. Zapri je domalega vse samostane in menihe pognal po svetu. Tako je opat nekega samostana na Štajerskem prejel obvestilo, da se morajo vsi patri v enem mesecu seliti. Velika žalost in potrnost je zavladala med redovniki. Končno se opat odloči, da gre na Dunaj do samega cesarja in ga prosi, naj pusti samostan pri miru. Precej starih in betežnih redovnikov je bilo v samostanu, kam bodo šli po svetu.

Opat se je torej peljal do cesarja in ga na kolenih prosil, naj prizanese njegovemu redu in samostanu. Ko opat le ni odnehal prositi, se je cesar omehčal in stavil sledeči pogoj:

„Pustim tebe in tvoje menihe pri miru, če mi v dveh tednih odgovoriš na tri vprašanja:

1. Kako daleč je do nebes?
2. Koliko sem vreden jaz?
3. Kaj jaz mislim?”

Opat se je zahvalil in se žalosten poslovil vedoč, da teh vprašanj nihče ne more pravilno odgovoriti. Izgnanstvo iz samostana je torej neizogibno.

Domov prišedši je dal poklicati svojo samostansko družino in povedal, naj se pripravijo na odhod iz samostana, kjer so toliko let v miru in bogoslužju živeli. Omenil je tudi tista tri vprašanja, ki mu jih je cesar stavil in zaključil, da se o tem niti razpravljati ne izplača. Oglasi pa se brat kuhar ponižno opata vpraša kakšna so tista vprašanja. Opat jih navede. Drugo jutro prosi kuhar za pogovor z opatom. V tem pogovoru zatrjuje kuhar, da bo on rešil dotična vprašanja, če ga opat namesto sebe pošlje k cesarju. Opat se obotavlja, končno si pa misli, da izgubi itak ne morejo ničesar; naj ima kuhar svoje veselje.

Ob določenem času se kuhar v opatovi obleki in njegovi kočiji pelje na Dunaj. Ko je bilo cesarju sporočeno, da je opat dospel, je cesar zbral vse svoje dvorjane, da bi bili priča zabavnemu pogovoru, misleč, da takle podeželski opat ne bo mogel pravilno odgovoriti na zvrta vprašanja.

Ko je bil kuhar pripeljan pred cesarja ter se mu poklonil po vseh dvorskih predpisih in paragrafih, mu je cesar odkazal mesto in prišel s prvim vprašanjem: „Kako daleč je do nebes?”

Kuhar: „Mislim, da bo nekako osem ur, Vaše veličanstvo.”

Dvor se je zakrohotal, cesar pa je namišljenega opata vprašal, kako je to izračunal.

Kuhar: „Ko je naš gospod Jezus visel na križu, je rekel desnemu razbojniku: Še danes boš z menoj v raju! Ko je tiste besede izustil, je bila ura ravno štiri popoldan. Ker je rekel ‚danes‘, ni torej moglo biti več kot osem ur do nebes.”

Cesar je priznal, da je bil odgovor dober. „Kaj pa drugo vprašanje? Koliko sem vreden jaz?” je vprašal.

„Vaše veličanstvo je vredno 29 goldinarjev,” pravi kuhar.

Vse je ostrmelo nad predrznim odgovorom in stražniki so se že pripravljali, da odvedejo v ječo drznega opata. Cesar je pa hotel znati, kako si kuhar to razlaga.

Kuhar pogumno pojasnuje: „Jezusa so prodali za 30 goldinarjev ali srebričkov. Mislim, da Vaše veličanstvo ne bo trdilo, da je toliko vredno kot Jezus sam.”

Vse se je čudilo modri razlagi. Cesar, misleč, da bo zadnje vprašanje prebrisanega „opata” vseeno premagalo, nekoliko škodoželjno vpraša:

„No, kaj pravite! Kaj jaz zdajle mislim?”

Kuhar: „Vi mislite, da sem jaz opat, pa nisem! Sem le njegov kuhar!”

Cesarju so se odgovori tako dopadli, da je poslal kuharja domov z darili in z naročilom, naj svojemu opatu pove, da je samostanu prizanešeno. Take duhovite ljudi res ni prav, da bi jih kdo po svetu preganjal.

V PLANINAH

Zgodba
Spisal
STANKO CAJNKAR
(Nadaljevanje)

„Ali ste spremenili svoj poklic?“ vprašuje dekle.

„Naš poklic je, da delamo,“ trdi sodnik.

„In pijemo,“ meni oglar, ki se je najprej znašel.

„Prisedite, gospodična,“ vabi drugi.

„S pijačo vas ne bomo silili, ker bi se vam gabilo,“ se smeje tretji.

„Saj še nam ne bo dovolj,“ popravlja gospod sodnik, ki so mu prav v tem trenutku stisnili steklenico v roke.

Tukaj se nikamor ne mudi. Vse bo ob pravem času narajeno. V tej neizmernosti imaš občutek svobode in zložnosti.

Gospod sodnik pripoveduje o neki neznansko smešni pravdi, ki jo je z veščo roko vodil tako, da je nastalo čim manj neumnosti in škode. Umazani oglarji se smejejo, da odmeva daleč po prostranem gozdu. Gospodična Helena posluša in postaja vesela. Tako domače je v tej čudni družbi. Zopet je odkrila drobce življenja, ki ji prinaša salonski človek. Tega tudi pripovedovanje o domu, o polju in delu na njem ni moglo zabrisati. Kar je povedal, je bilo precej visoko, morda celo za šolanega človeka pretežno. Sedaj ve, da je ta salonska govornica samó obleka za zadnji napor njegovih misli. Tako govoriš, ako hočeš prodreti v zadnjo skrivnost, za katero vsakdanost sploh še nima besede. To, kar sliši sedaj, je govornica preprostih ljudi. Tako se je moral razgovarjati z očetom in materjo, sosedji, vaščani, delavci in z deco. Nič ne moreš dvomiti o njegovi zasidranosti v zemlji in v preprostih ljudeh.

Sodnikova zgodba je končana.

„Sedaj se bova z gospodično zahvalila za gostoljubnost, da vam ne bo delo zastalo,“ pravi sodnik in vstane.

„Škoda,“ menijo oglarji.

„Bilo je prav lepo,“ zatrjuje gospodična Helena. „Srečno!“

Sodnik in Helena se vračata.

„Povejte kaj,“ pravi dekle, ko sta dovolj dolgo molčala.

„Kaj naj vam povem?“

„Kar koli! Povejte kaj o sebi!“

„Vam še ni preveč?“

„Ne. Povejte, kake slaboste imate; kake napake v značaju; vse, kar veste. Zelo potrebujem takega gradiva, da naredim red v svojih mislih in željah.“

„Tako? Nič ne razumem. Kako ste sploh mogli priti za menoj? Ali nimate več obiska?“

„Ne, poslovil se je...“

„Kdaj?“

„Danes jutraj. Kmalu po vašem odhodu.“

„In se ne vrne več?“

„Ne.“

Sodniku ni čisto razumljivo, za kaj gre. Pa noče vpraševati. Reče samo: „A tako...“

„Kaj mislite o ljubosumnosti, gospod sodnik?“

V vprašanju je odgovor na sodnikov dvom.

„Da je zelo vsakdanja bolezen. Pa zato nič jman zoprna.“

„Je to vse, kar veste?“

„Ne, pa mi ni jasno, kaj prav za prav hočete vedeti.“

„Kako da ne?“

„Ker je to zelo zamotana in dolgotrajna bolezen. Navadno je tudi neozdravljiva. Če začneš o tem govoriti, ne moreš nehati. S tem je tako kakor z jetiko. Mnogo imen ima. In najhujša je vedno tista, ki se je lotila nas samih.“

„Torej je zelo hudo?“

„Ne vedno. Nekaj tega strupa je bistven del naše duševne hrane. Tako se baje vsi skupaj borimo z nekimi začetki jetike, ne da bi to postalo nevarno za naše življenje. Hudo je, ko se nevarnosti preveč živo zavemo. Takrat nas vsaka malenkost vznemiri.“

„Pustite medicino in govorite o ljubosumnosti!“

„Glejte, v življenju se vedno za kaj borimo. Neka, hočemo imeti. Hočemo tudi, da bi bilo vse to povsem naše. Navadno si pomagamo z osebno lastnino, ki jo na tisoč načinov zavarujemo. Ko gre za ljudi, se nam take mrtve metode rade ponesrežijo. Ljudje so zelo svobodno in zelo premično premoženje...“

„O čem zopet govorite?“

„O ljubosumnosti vendar. Ljudje ne vedo, da ima ljubezen drugačne zakone kakor gospodarstvo. Zato se borijo za ljubljenega človeka kakor za pravično mejo med dvema njivama.“

„Kako bi vi naredili?“

„Kakšen primer imate v mislih?“

„Če bi človeku, ki ga imate radi, ne zaupali več?“

„Meni tedaj pomaga ponos.“

„Kako?“

„Tako: nekdo me ne mara več, ker je našel večji zaklad. Proti temu z moje strani ni več pomoči. Teoretično mu moram dati popolno svobodo.“

„Kako pa praktično?“

„Ne vem. Moral bi najprej nekaj podobnega doživeti. Zato je tudi moja teorija brez pravega pomena. Morda bi takrat na svoj ponos pozabil in bi bil prav tako smešen, kakor je tisoč drugih. Za zdaj se mi zdi takšen obupen boj nesmiseln. Ljubosumnost je nezaupanje. Zaupanja pa ni mogoče vsiliti z besedo ali s strahom. Če imam dovolj moči, lahko drugega zaprem, osámim, zastražim. Ljubezni mu ne morem zapovedati. Če misli najti drugod večjo srečo, sebi primernejšo in dragocenejšo, Bog z njim...“

„To je morda res samo teorija. V življenju je vse mnogo težje,“ meni gospodična Helena.

„Že vnaprej sem priznal, da je tako. Vendar utegne biti v moji teoriji nekaj uporabne resnice. Vsaj to je gotovo, da nič ne rešimo, ako se osmešimo.“

„Ljudje mislijo, da bodo z očitajočo besedo vzbudili umirajočo ljubezen. Tudi cveticam zalivamo, da ne usahnejo.“

„Že. Le tega ne vem, ali smemo zalivati z octom ali morda celo s kako strupeno kislino.“

„Potem je zelo malo poti, da se taka ponesrečena ljubezen reši?“

„Malo. Morda ena sama. Z nekim dobrohotnim mirom pokazati, da nas tudi take nepričakovane smrti ni strah. Z nasmehom in s svobodo vzbuditi spoštovanje. Morda pa se drugemu le odpro oči. Ako se ne morejo, je vse izgubljeno.“

„To more veljati za zaljubljenca. Kaj pa naj naredita mož in žena?“

„Tudi na to sem že mislil. Vsaj tako od daleč. Mislil sem tudi na vse tiste vezi, ki sem jih svobodno sprejel, ko sem se odločil za svoj svetovni nazor. Zavedam se, da sem se neki svobodni odrekel. Zato s tem ne smem več mešetariti. Kar ni moje, ne more biti kajtje dolgovi, ki sem jih sam napravil...“

„Kaj bi potem naredili?“

„Tudi takó zakonska ljubezen ni stvar očitkov in praznih zapovedi... Rekel bi morda tako: Glej, v najinem življenju je neka težka zmeta. Najbrž sva je kriva oba. Toda to je nama in se ne dá več popraviti. Svobode si ne moreva darovati, ker je vsaj v tem nimava več. Premisliva vse pred očmi tistega, kateremu sva oba do konca odgovorna.“

„In če bi tudi to ne pomagalo?“

„Potem bi se zgodila nesreča, ki je grenka, pa ni najhujše na svetu. Mrtva ljubezen, mučeništvo, ki more imeti neki smisel. Vsaj s strani tistega, ki svoje vesti ni obremenil z novo krivdo...“

„S svobodo ni nič več?“

„Ne. Vsaka taka svobodnost je pot v sužnost. Toda ta zavest pride navadno zelo pozno.“

„Zelo strogi ste, gospod sodnik.“

„Včasih je strogost edina ljubezen, ki nam še preostaja. Zadnje znamenje, da preti nevarnost. Onstran je nesreča in smrt.“

„Prej ste rekli, da nasilna zapoved ljubezni ne more rešiti.“

„Nisem pozabil na svojo trditev. Tam je šlo za lju-bezen, ki še ni ograjena; za simpatije, ki pravkar nastajajo. Ljudje se šele iščejo, spoznavajo, tehtajo svojo in tujo vrednost. Brez svobode bi bilo vse prepuščeno nekemu strašnemu naključju.“

Gospodična Helena ne ve, kaj naj reče. Sodnik pa nadaljuje.

„Prva srečanja odkrijejo navadno samo drobec resnice. Ali pa je vse do konca zmotno. Človek se zelo rad predstavi s tujim imenom. Čez nekaj časa se pokaže, kakršen je. In potem pride razočaranje...“

„To je zelo res,“ potrjuje dekle.

„Brez svobode bi bilo vse hudó usodno in zmešano. Ljudje bi se v tej tesnobi do smrti zmučili in zgrizli. Tisti, ki niso dovolj zgodaj ubežali svoji zmoti, doživijo svoje razočaranje šele v zakonu.“

„Takim bi svoboda prišla prav, ali ne?“

„Ne vem, če je tako gotovo. Morda bi se v svoji lahkomišelnosti še bolj utrdili. Če bi ne bilo nekkih trdnih življenjskih zakonov, bi utonili v svoji površnosti. Končno bi bili še bolj nesrečni. Nekaterim ljudem ni mogoče pomagati. Kot sodnik to le predobro vem.“

„Premnogo primerov vas ne doseže.“

„Imate prav. Najzanimivejši in najbolj boleči primeri te bolezní ostanejo v domači oskrbi. Ljudje trpijo drug ob drugem. Mogoče mislijo, da mora tako biti. Tujcem neradi govoreó o svojem uboštvu. Sram jih je, da so tako slabo izbrali. Tolažijo se s tem, da tudi drugod ni bolje. Človek, ki je s svojo ljubeznijo doživel razočaranje, postane nezaupen nasproti vsemu, kar se imenuje sreča.“

„Tudi to je res,“ meni gospodična Helena.

„Včasih je gotovo zelo hudo. Navadno pa se ljudje z življenjem pobotajo, še preden so doživeli kako resnično nesrečo. Vsakdanjost naredi križ preko našega najlepšega pričakovanja. Za to ni treba bog ve koliko let. Ljudje se z nekimi klavnimi heroizmom odpovedo vsemu, kar je ljubezen obljubljala, pa ni izpolnila. Sprejmejo svojo malenkostno usodo, kakor opravijo delo, ki jim je bilo naloženo. Vedó, da je treba živeti in delati. Tako si z neko smešno vdanostjo ustvarjajo svoj življenjski slog, ki je čudovita mešanica ljubeznivosti in maščevanja, lepote in umazanij. Take spremembe tvorijo dnevni red nešteti življenj, ki se nam dozdevajo morda celó lepa, ker marsičesa ne vidimo in ne zvemo.“

„Mnogo mislite o tem,“ pravi gospodična Helena z rahlim začudenjem.

„Saj me prav osebno zanima.“

„Zakaj pa, če smem vprašati?“

„Zadnjega razloga ne poznam. Vem le, da mi je to vsakdanje mučeništvo zoprno kakor tista velika razočaranja, o katerih ljudje navadno govorijo.“

„Tako?“

„Ne vem, zakaj. Čutim pa, da bi me to povsem ubilo. Vse je nekam majhno, smešno, bedasto. Nisi junak, a vendar trpiš. Ob zakonskih prepirih čutim malone neko telesno bolečino. Vedno se bojim, da se bo začela neka ogabna igra, kateri bom moral biti priča. Čeprav samo poslušam, se zdim samemu sebi ponižan in osmešen. S svojo nemočjo postajam del neke črede, kjer se živali med seboj grizejo in napadajo. Najrajši bi zbežal in na vse pozabil...“

„Vaša žena ne bo smela biti malenkostna,“ pravi dekle in se komaj vidno smeje.

„Prav je, da to veste,“ meni sodnik.

„Jaz? Zakaj pa? Ali mislite, da bi vam to moglo pomagati?“

„Mogoče. Moje življenje je še polno svobode. In vaše tudi.“

„Kaj pa govorite?“

„Ali sem kaj rekel?“

„Ne, nič,“ pravi gospodična in ni videti nevoljna.

„Škoda...“

„Česa je škoda?“ se smeje gospodična Helena.

„Tega, da si vse lepo tako radi skvarimo. In da izbiramo tako smešna sredstva, če hočemo sebi in drugim življenje zagreniti.“

„Ne razumem dobro,“ meni dekle nekoliko neiskreno.

„Mislim, da bi morali dati svojim sporom in razprtijam neko monumentalnost. Saj je neumno, ako se zaradi malenkosti tako smešno zavrzemo.“

„Ali menite, da bi bilo mogoče po tej poti kaj rešiti?“

„Najbrž že. Saj je velikih stvari zelo malo. Tako bi ne bilo prave priložnosti za nesporazumljenja in sovraštvo. Življenje bi bilo mnogo preprostejše. Sedaj pa je zmeraj vse v nevarnosti. V nekaj dnevih se poruši najlepši dom.“

„Včasih že en sam dan povsem zadostuje,“ pristavlja profesorica. Iz njenih besed razbereš več, kakor je povedala. Dekle misli morda prav na svoj primer. Zato dodaja v pojasnilo in v zagovor: „Ali mislite, da bi se ob kakih malenkosti ne moglo odkriti neko spoznanje, ki ni več malenkost?“

„To je prav mogoče. Včasih nam je kaka majhna stvar zadnji dokaz, ki ga nič več ne more podreti. Vendar to ni v bistveni zvezi z najinim razgovorom.“

„Vem, da ni. Vendar me to sedaj bolj zanima.“

„Zakaj pa?“

„Ker sem vam še vedno dolžna svojo zgodbo.“

„V pogodbi to ni omenjeno,“ pravi sodnik, ki noče biti radoveden, ker vé, da mu bo ta življenjska povest kar sama padla v naročje.

„Pogodba ni vse. Ne mislite, da mi je ta dolg kakšno posebno breme. Težje je to, da se nič pravega ne dá povedati. Morda bi bilo dovolj, ako bi rekla, da je vse od začetka do konca strašno vsakdanje in staro. Danes se tega zelo jasno zavedam.“

„Vsako življenje je zanimivost.“

„Vi boste morda res tudi v mojem kaj lepega našli, ker vse po svoje gledate in presoimate.“

„Ali nimam pravice do tega?“

„O pač. Saj to je najlepše.“

„Vidite! In mislim, da se samo po tej poti pride do resnice.“

„Resnica o človeku je včasih hudo dolgočasna in revna.“

„Kdor to vé, je že bogat. In tudi dolgočasen ni več. Kaj mi imate povedati po tem nepotrebnem uvodu?“

„Rada bi vam naslikala svoj dom, pa ne vem, kako... Moji starši imajo lepo hišo v trgu, ki je posebej dolgačas. V hiši je trgovina, gostilna, mesarja in morda še kaj. Nikoli nisem mnogo razmišljala o tem, kako smo do vsega tega prišli. Zdi se mi, da je precej podéovanega. Oče in mati sta nam ohranila, kar je bilo že njima izročeno. Hudo mi ni bilo, čeprav bi se o bogastvu tudi ne dalo govoriti. Z doma imam v prvi vrsti spomin na neprestano delo brez sprememb. Nekje v ospredju je zavest, da se je v naši hiši vsem nekam mudilo. Redkokdaj smo bili vsi skupaj. Vedno je imel kdo svoje delo in svoja pota. Toplote pravega doma nisem čutila. Oče in mati sta bila dobra z menoj. Tudi bratje in sestre. Ko ste mi vi pripovedovali o svojih ljudeh, sem skušala odkriti kaj podobnega pri nas doma, pa se mi ni prav posrečilo. Za trenutek se mi je dozdevalo, da sem priklicala svojo mater pred hišo, kjer me je čakala, da bi mi rekla resnično dobro besedo. Takrat sem vam to tudi povedala. Potem pa sem začela o vsem zopet dvomiti. Ko se vrnem, bom poskušala gledati z drugačnimi očmi. Pa mislim, da je za novo ljubezen že prepozno...“

„Nikoli ni prepozno. Še na smrtni postelji ne. Toda to je v vašem primeru brez pomena.“

„Kako?“

„Ker nove ljubezni treba ne bo. Samo nekoliko jasnejše zavesti, da imate dom in v njem mnogo lepega. Vse drugo bo prišlo samo od sebe. Takrat, ko boste najmanj pričakovali. Pravi dan in pravo uro.“

„Ne vem. Obzirni hočete biti, zato ne marate govoriti o težavah. Saj je tudi to lepo.“

„Za to besedo pa res ni bilo treba obzirnosti in olepšavanja. Dokaz za resničnost mojih misli ste vi sami.“

Kako pa naj to razumem, da ne bo narobe?“

„Tako, kakor sem povedal in mislil.“

„Ali ne bo prav to nápak?“

„Verjemite, da ne. Saj veste, da nosimo vsak svoj dom s seboj. V naših mislih je, v našem govorjenju in vedenju. Če ga hočemo zatajiti, moramo zanikati samega sebe. Tega pa ne delamo radi.“

„Včasih je čisto drugače.“

„Izjeme me takrat ne zanimajo. Toliko ste mi povedali, da bi moral čutiti, ako bi bili izjema. Sicer pa mislim, da mi niste nameravali govoriti o svojem domu.“

„Sprva gotovo ne. Po vašem pripovedovanju pa se mi je začelo dozdevati, da bi morala tudi to povedati.“

„Ni prav, da se preveč oziramo na druge. Povejte tako, kakor bi povedali, če bi me ne bili slišali.“

„Potem bi sploh ničesar ne rekla. Pa ne vem, če je bila to vaša želja.“

„Prav gotovo ne.“

„Hotela sem vam povedati, kako sem našla svojo življenjsko srečo.“

V besedah je nekaj grenke ironije. Gospod sodnik vé, za kaj gre, in nič ne poizveduje. Potem dekle samo nadaljuje.

„To veliko doživetje se je danes zjutraj za vedno poslovilo. Še v spominu ne bo pravega mesta zanj.“

„Prenagle sklepe je treba včasih popravljati in spreminjati,“ meni sodnik, ki zopet trga vršičke nekega grma.

„Vi bi radi, da bi to trditve popravila?“

„Ne, prav jaz bi si želel, dabi vam sedanja trdnost ostala.“

„Zakaj potem prihajate z dvomom?“

„Ker se bojim, da te jasnosti čez nekaj dni ne bo več. Ko boste prišli s planin, bodo ti najini razgovori strašno daleč. Kar pa je tako daleč, zelo rado zatone v pozabljenje.“

„Ali vam je res kaj na tem, da bi vse to ne prešlo?“

„Danes je ta želja najbolj živa.“

„In kako bo v bodočnosti?“

„Bodočnost ni povsem odvisna od sedanosti.“

„Vem, tudi v tem ni mogoče ničesar izsiliti. Saj tudi nimam pravice do take radovednosti. Rajši vam povem, kar vem o svoji ljubezni.“

„Ali lahko kar takóle v ednini govorite?“

„Prav za prav ne. Bilo je več simpatij, ki pa niso vredne besede. Tako utegnejo biti študentke zaljubljene v svoje profesorje, ne da bi častitljivi gospodje za to sploh vedeli. Pred leti sem čakala na prijazno besedo enega svojih tovarišev, ki je bil bolj pameten in duhovit kakor vsi drugi. Najbrž sem se mu zdelala preneumna in se še zmenil ni zame.“

„To ni bilo posebno hudo.“

„Ne, res ne. Bila sem samo nekoliko nevoljna. Jezilo me je, da za moje navdušenje niti vedeti ni hotel. Potem sem se čisto umirila in sem bila vesela, da je vse to neboljeno šlo že mimo. Prišla sem do spoznanja, da sem bila še hudo mlada...“

Vračata se s tega čudnega jutranjega sprehoda. Gozd je brez zanimivosti. Pot je prav toliko dolgočasna, da ne vzbuja posebne pozornosti. Glas ptic se izgublja v samotni, ki ne skriva nič posebnega. Sodnik in gospodična Helena samo hodita in govorita. Nič ne bosta mogla povedati, kaj vse sta videla med potjo. Še sonce hodi nekje po tujih cestah, kakor da je izgubilo sled za njima.

„Kar se je zgodilo nekaj let pozneje, je že začetek one klavrne povesti, ki se je te dni končala. Nikakega velikega hrepenenja nisem čutila, nobene nujnosti, nobene nepremagljive usodnosti. Videla sem, kako se druga dekleta za tako zvano ljubezen trgajo, pa se mi je zdelo zanimivo in zabavno. Bilo me je sram, da sem tako brez vsakih simpatij. Svoboda mi je postala breme; samota me je mučila. V vsaki družini, na vsakem izletu, ob vsakem zanimivejšem obisku sem na nekoga čakala. Takrat bi si seveda vsega tega ne upala povedati. In sem doživljala tisočkrat premlačeno zgodbo. Vsako prijaznost sem si razlagala po svoje. Razgovor, ples, samotna pot, vse je moglo voditi v tisto neznano deželo, kjer je tako, kakor sam hočeš. V tem razpoloženju je dovolj, da se nekdo nekoliko prijazneje ukvarja s teboj in da ti ni po zunanosti zoprno. Vse drugo ostane tajnost na obeh straneh. Iz tega potem požene ljubezen kakor plevel na zorani njivi. Prišel je, zanimal se je zame, plesal je z menoj; hodili smo na izlete, prihajal je na dom, da so ga mogli spoznati tudi moji domači. Nič velikega se ni zgodilo. Mislija sem, da mora vse tako biti. O njegovih napakah spočetka nisem razmišljala. Najbrž

sem jih prezrla, kakor se pri zaljubljenih rado dogaja. Če je bilo kaj narobe, sem hitro našla kako opravičilo, ki mu je bilo v prid. Pozneje sem ga teže zagovarjala. Vedno bolj sem ji odkrival v njem človek, ki je bil tako malo podoben tistemu, ki sem si ga na tihem kljub vsemu želela. Začela sem se zapletati v neko mrežo, ki sta jo pletli okrog mene resnica in laž. Sram me je bilo, da se more človek tako motiti. Njega bi bila lahko kar pustila, sebe nisem mogla. To je morda najtežje. Dozdevalo se mi je, da bom s tem ponižala sebe in svoj ponos, kakor pa njega. Zato sem čakala. Upala sem, da se bo stvar sama od sebe razbila. Ko s tem nisem mogla več računati, sem si začela dopovedovati, da je življenje pač tako in da drugače ne gre. Bolj vneto sem raziskovala svoj značaj in sem bila kar vesela, ko sem odkrila dolgo vrsto hib. Mislija sem, da bodo dovolj veliko maščevanje za razočaranje, ki sem ga doživela. V tem razpoloženju sem zbežala na planine. Vse drugo veste.“

Sodnik je bolj tih, kakor je gospodična pričakovala. Ne govori in se ne smeje. Igra se z zelenim listjem, kakor da čaka še na kako pojasnilo. Zdi se, da je v zadregi.

„Ali bi radi kaj vprašali,“ meni gospodična Helena.

„Ne vem, kako naj rečem. Vsega, kar poveste, sem vesel.“

„Radovedni pa niste?“

„Tega bi si ne upal trditi.“

„Kaj potem?“

„Moje vpraševanje bi se lahko zdelo bolj sebično, kakor bi smelo biti. Nekaj kamenjanju podobnega. Saj gre za mrtvega človeka. Dovolj je, da ste ga sami pokopali.“

„Ne morete ubežati odgovornosti,“ se šali profesorica. „Bili ste na pogrebu. Mislim, da ste tudi njegovo smrt za nekaj tednov pospešili.“

„Tako?“

„Zakaj se čudite?“

„To je le zaradi lepšega, kakor pravimo.“

„Ali imava še daleč do doma?“

„Do kakega doma?“

„Zopet nočete razumeti. Ko sva se prvi dan planinski hiši toliko približala, da sva jo mogla videti, ste rekli, da nama bo za nekaj časa dom.“

„Ni več daleč do tja.“

„Ali ste prepričani o tem?“

„Sem.“

„Se ne bojite, da ste se zmotili?“

„Ne.“

„Saj je mogoče, da sva oba zašla. Pot se mi zdi čudna. Ljudje menda ne hodijo radi tod.“

„Nama je prav malo mar. Sedaj gre samo za naju.“

VII

Dnevi hitreje potekajo, kakor bi smeli. S seboj odnašajo mnogo lepega. Zavetišče v planinah postaja res nekaj domu podobnega. Na zunanje se ni sicer nič spremenilo. Mlada človeka, ki jima to pozno poletje spleta takó svojevrstno zgodbo brez pravih zunanjih dogodkov, se držita nepisane pogodbe prvega dneva. Za sodnika je mlada profesorica še vedno nevesta nekoga drugega. Saj je tudi on prepričan, da za tistega zaposlenega človeka ne bo nikoli več mesta v njenem življenju. Toda to še ni dovolj, da bi smel sam stopiti na izpraznjeno mesto. Poleg tega z besedami tako malo uredimo. Nove obljube so le prerade nadaljevanje prejšnjega razočaranja. Ploha besed je za ljubezen prav taka nesreča kakor toča za žito na polju. Sodnik vse to le predobro vé. Gospodična Helena prihaja prav tako do istega spoznanja. Sicer pa so zunanji dogodki precej brez pomena. So le okvir za srečanja in doživetja, ki nastajajo po svojevrstnih zakonih v človeških dušah. Spoznanja, ki prihajajo iz teh zadnjih osnov našega bitja, so trdnejša kakor mreža slučaja, ki nas je za nekaj dni ujela v svet svojih burnih zanimivosti.

Mlada človeka sta kljub vsej lepoti svojih počitniških dni venomer v neki zadregi, ki se je čisto rahlo tudi zavedata. Zdi se, kakor da jima je sreča preveč misli in želja nasula v naročje. Sedaj ne vesta, kaj naj iz vsega tega prečudnega cvetja naredita. Ali samo čisto preprost šopek, ki ga bosta ob slovesu mali Anici podarila za spomin?

Ali pa morda poročni venec za gospodično Heleno, ki je bila vse predolgo nevesta drugega, da bi ne čutila zelo vidne zadrege. In sedaj lega na to kratko doživetje še senca slovesa, ki ga ni mogoče zadržati. Gospodično kliče materin dom. Ne zaradi domotožja. Saj je postal v teh kratkih dneh skoraj neka neresnična pokrajina, kjer človek nikogar nima in ničesar ne išče. Kar kliče, je le vez obljube, ki je bila dana, ko ni bilo nobenega upanja, da bo bivanje na vrhovih Pohorja posebno razvedrilo. S pisanjem in pojasnjevanjem se take stvari vedno bolj zamotavajo. Sodniku se sicer še nikamor ne mudi. Toda čisto jasno je, da tako letanje ne sme večno trajati. In le prečesto je takó, da je ravno slovo tista zadnja lepota, ki sta jo dva mlada človeka najbolj pričakovala, ker skriva v sebi zadnje razodetje pravega čustvovanja. Ob slovesu damo vse, kar je še preostalo, pa je bilo pred Bogom in pred ljudmi naša najbolj dragocena lastnina. Zato si kljub vsej lepoti bližine nekaj slovesa iskreno želimo.

„Ali bo jutri lep dan,“ vprašuje gospodična Helena, ko gledata s sodnikom večerno zarjo.

„Zakaj vprašujete,“ pravi sodnik, kakor da sluti za besedami še nekaj drugega.

„Ker moram domov... Obljubila sem in jutri zjutraj odidem.“

Nekam težko ji gredo besede iz ust. Njene oči vprašujejo, kaj misli sodnik.

„Ali res morate?“

„Res. Čakajo me, čeprav me nihče ne potrebuje.“

„Rekel bi, da še ostanite, pa imam zelo rad svobodo. Tudi drugim nerad mešam njihove načrte.“

„Včasih se cam to brez posebnega truda kljub vsemu posreči. Ali ne?“

„Tega sem vesel in prevzemam vso odgovornost. Svobodo pa vendarle cenim. Zato vas bom jutri brez vsakega ugovora pospremil daleč v dolino. Ne do konca. Potem bi me želja po družini utegnila zapeljati prav do mesta.“

„Ali bi bila to taka škoda?“

„Škoda? Ne. Saj mi ne gre za planine, ki bi se jim moral odreči. Zdi sem, da mi ne morejo ničesar več dati.“

„Zakaj torej?“

„Mislim, da mi bo ta prazni mir zelo potreben. Ko boste odšli, bo marsikaj drugače. V planine bo prišel zelo preprost gost, ki mu pravimo ‚vsakdan‘. Do sedaj je bil praznik.“

„Ki ste ga vi priklicali.“

„Brez vas bi ga ne bilo.“

„Mislim, da močno pretiravate. Vi nosite praznik s seboj. Vse drugo je le slučaj.“

„Če bi tako mislil, bi mirne duše tudi priznal. Za to sem dovolj odkrit in domišljav.“

„Včasih pa morda le kako trnovo resnico pokrijete z lepimi rožami.“

„Že. A tokrat je nisem. Slučaj ni nič. Slučaj je revež, za katerega se skrivamo, dokler si svojih simpatij ne upamo imenovati s pravim imenom. Potem ga ne potrebujemo več.“

„Vi ga menda sploh nočete vzeti v službo... Povejte, kaj boste delali, ko ne boste več spremljevalec. Jutri, po jutrišnjem, vse te dni, kar boste še tu?“

„Ne vem. V kuhinji so mi prav naklonjeni.“

„To bo premalo.“

„Morda bom še enkrat pregledal poti, koder sva hodila. Drugič je vse bolj resnično.“

„Bolj resnično kakor prvič? Ali ste o tem trdno prepričani?“

„Včasih je tako. Bolj resnično je, lepše pa prav gotovo ne.“

„Saj ima tudi lepota pravico do življenja.“

„Le da brez resnice včasih vse prezgodaj umre.“

„Protij smrti ni zdravila... Ali greva še enkrat skupaj proti gozdu? Kakor sva šla prvi večer.“

Noč. Mirna, svetla, nekoliko hladnejša, kakor so bile prve. Gospodična Helena gleda skozi okno svoje sobice v temne gozdove in v skrivnosti, ki so tam doma. Spati ne more. Ta zadnji večer je treba zbrati vse spomine, z besedami in željami vred. Treba je urediti sobo in srcé. Oboje je v nevidnem redu. Slovo njenega fanta je že daleč v preteklosti. Izgubilo je jasnost in grenkost. Nič več ne boli. Dnevi, ki so sledili, so bili polni nekih majhnih, na videz brezpomembnih zgodb brez dogodkov. Nekaj dolgih in kratkih izletov je bilo vmes. Še enkrat sta šla s sodnikom v smeri proti jezerom, pa nista prišla do njih. Bila sta na Klopnem vrhu in na Kolovozih, ki vodijo v najbolj nenavadne globeli. Vedno je bilo kaj novega. Včasih sta se nenadoma drug drugemu začudila, včasih pa skupaj molčala, kakor da vesta vse in da sedaj prislušujeta nekemu daljnemu glasu, ki ju vabi in obeta več, kakor življenje navadno more nuditi. Bilo je tako lepo, da se je dozdevalo kar neresnično in nemogoče. Le redkokdaj sta koga srečala. Zato sta pa vsakogar s posebnim veseljem pozdravila. Turiste, voznike, oglarje, drvarje. V teh nepreglednih gozdovih ti je vsak človek bližji, čeprav skoraj nič ne veš o njem in se ga v prvem trenutku morda celó ustrašiš.

Nekaj dni je bila megla in tudi deževalo je. Tedaj sta ostajala v koči, igrala in govorila z ljudmi. Dolgočasno ni bilo. Zelo sta se navadila drug na drugega. Zdi se ji, da bi se s tem mladim človekom ne mogla prepirati. Nobena njegova beseda ni taka, da bi vbujala odpor, čeprav morda mnogo več zahteva in trdi kakor tisti vsakdanji razgovori, ki nas navadno razburjajo. Povsod so še neka vrata, ki vodijo v svobodo. V tej svobodnosti se ti morda ne odkriva svetnik brez slabosti in krivic. V tem človeku je vse zelo vidno, tudi napake. In prav to je privlačno. Čutiš, da je za vsem toliko plemenitosti in iskrenosti, da bi te ne smelo biti strah za neko lepo srečo, ki je v življenju dveh ljudi potrebna. Za začetek je to dovolj. Več ne smeš in ne moreš zahtevati. Vse drugo mora tvegati ljubezen.

Kaj bo prineslo zadnje jutro? Ali bo prišla s slovesom tudi zadnja jasnost? Čudno je, da ljudje toliko pričakujemo od navadne besede. Saj je lahko zgodba čudovito lepa, a če ni vse do konca izgovorjeno, smo nemirni in čakamo samo na zadnje pojasnilo.

Na nebu se je utrnila zvezda. Sredi pota je njena luč ugasnila. Nobenega znamenja ni več. Nič več ne veš, od kod je prišla in kam se je zopet izgubila. Morda je to srečanje samo takšen lep utrinek... Samo luč, ki je zagorela, pa je zopet ugasnila. Ne, saj skoraj ni mogoče. Tudi za srečo mora biti v življenju nekoliko prostora. Kljub vsej minljivosti, kljub umiranju in hiranju mora biti nekje nekaj lepega in trajnega.

Gospodična Helena je pripravljena za pot.

„Zbogom, Anica!“

„Zbogom, gospodična!“

Dekle čuti, da ji je sedaj tudi otrok naklonjen. Nevolja prvega dne je po tisti poti v Vitanje čisto splahnela.

„Ali boste še kaj prišli?“

„Bom. Saj je bilo zelo lepo pri vas.“

„Potem pa na svidenje!“

Gospod sodnik stoji na verandi in poje neko znano pesem.

„Ali mislite res z mano?“

„Saj sem obljubil.“

„Res, obljuba dela dolg. Zdi se, da svoje dolgove zelo skrbno plačujete.“

„Lažje in prijetnejše s posebnim veseljem.“

„Če hočete, bi lahko šla.“

„Niste nič pozabili?“

„Kje?“

„Tukaj v tej hiši. Saj boste profesorica in imate pravico do pozabljanja.“

„Ne, pozabila nisem nič. Morda sem kaj izgubila.“

„Se bo že našlo.“

„Glejte, da ne pride v napačne roké.“

„Ali bo treba vrniti?“

„Kaj takega ne vračamo, ampak várujemo in ne mečemo stran.“

„Potem je vse v redu in lahko greva.“

Vračata se po poti, po kateri sta prišla.

„Ali sva res že kdaj hodila tod,“ vprašuje gospodična

(Dalje prihodnjč)

TO in ONO

GOSPA ROOSEVELT SE JE VRNILA

Maja meseca je šla ga. Roosevelt pogleda, kakšne razmere vladajo po svetu in koncem julija se je vrnila domov. Delj časa se je mudila na Japonskem in po drugih deželah Azije in vzhodne Evrope. Obiskala je pa tudi Jugoslavijo in je bila par dni gost predsednika Tita. O svojih vtisih bo polnila svoje kolone v časopisih. Mogoče bo zbrala zanimivo gradivo v obliki knjige. Čudila se je kako zelo se ljudje zanimajo za našo, ameriško politiko. Skoro slednji je vprašal, kako to, da se dovoli senatorju Mc Carthyju toliko pravic in oblasti v njegovi poziciji. Primerjali so ga s Hitlerjem, kar v resnici ni nič čudnega. Tako se je začel nacizem, ki je prinesel mnogim narodom neizmerno gorja. Evropski narodi še niso pozabili biča, s katerim je udrihala Hitlerjeva drhal po podjarmljenih narodih. Bati se je za Ameriko, da bi se Jože ne prikopal do take oblasti v bogati Ameriki, kjer ljudstvo še ni občutilo modernega suženjstva. Vsekakor se ljudje v splošnem jako zanimajo za naše politične smernice. V Aziji je ga. Roosevelt dobila tak vtis, da velja marksizem za ideal, ki je edini kašipot v boljše življenje in blagostanje. Gospa pripomni, da o sili, kakršno razvija Rusija, nima preprosto ljudstvo pravega razumevanja. Kadar bodo zasluženi, bodo že spoznali svojo zмотo. Vest o premirju v Koreji ni izzvala v ljudeh nobenega posebnega navdušenja. Predolgo jih je tlačila ta mora in ker ni nobene faktične zmage, je ljudstvo ostalo apatično in nezaupljivo. Oddahnili so se a pravega upanja v končni mir pa še ni nikjer opaziti. Ljudje se bojijo negotove bodočnosti. Ničče ne ve, kaj bo Rusija še ukrenila.

Članki izpod peresa ga. Roosevelt so jako različni in zanimivi. Kdor ima priliko, naj jih ne preze. Nas, kot Slovence, bodo posebno zanimali vtisi, katere je ta odlična svetovna dama odnesla iz naše ožje domovine Slovenije.

PREMIJRJE V KOREJI DOSEŽENO

En mesec več kot tri leta je Koreja trpela in umirala v boju za končno osvoboditev in združenje cele države. Bil je boj brez upanja na zmago, kajti sovražnik je dobival pomoč v moštvo in orožju brez konca in kraja. Edina rešitev iz tega divjega klanja je bilo premirje, katero so diplomatje dosegli po večmesečnih konferencah z nasprotnikom. Svet se je globoko oddahnil, ko so v nedeljo, 26. julija, zračni valovi prinesli novico o končnem sporazumu in podpisu premirja. Beseda premirje ne pomeni zmage, ampak v tem slučaju je podpis premirja bil jako

zaželjen. Od vojne razdejana vas Panmunjon bo ostala vsem v spominu. Tam stoji dvorana, kjer so se podpisale mirovne pogodbe. Ameriko in Zvezo Narodov je zastopal Lt. Gen. William K. Harrison. Severna Koreja in Kitajska pa je pooblastila za podpis premirja generala Nam II. V desetih minutah so bili podpisani vsi dokumenti, ki so še posebno veliko pomenili za tiste, ki so še stali v bojnih črtah, kjer si smrt ni dala počitka. Gotovo si je vsak želel ven iz tega pekla, kjer si ni bil nihče svest življenja.

Boji so prenehali, orožje več ne čaka svojih žrtev in preko Koreje se vleče dve in pol milje širok pas, katerega ne sme nihče prestopiti. To je nevtralna cona. Ob tej črti se bo vojaštvo utaborilo in čakalo končne rešitve Korejskega vprašanja. Generalna skupščina Združenih narodov bo zborovala ta mesec, 17. avgusta, in se pripravila za nadaljne konference z nasprotniki. Vojno ozračje se bo razčistilo in pomirjevalno vplivalo na tiste, ki drže usodo narodov v svoji oblasti.

Prvi ujetniki so že bili izpuščeni in na teh se vidi, kaj napravi vojna iz ljudi. Bolni, sestradani in pohabljeni se vračajo in s kakšno skrbjo v srcih poslušajo svet radijo-oznanjevalce, ki naznanjajo imena še živih in rešenih. Vsaka mati ali žena ne bo tako srečna, da bi zopet objela svojega sina ali moža. Visoke so številke vojnih žrtev, ki se ne bodo nikdar več vrnili med svoje. In kar je še hujše, je negotovost, kakšen konec je bil posameznih ujetnikov. Prišle bodo na dan brutalnosti, o katerih bi bilo bolje, da bi jih nikdar ne zvedeli.

Tri leta in en mesec je razsajala vojna vihra ter pustila Korejo razdejano in ločeno v severno in južno polovico, ki mogoče ne boste več združene.

DR. LUTHER H. EVANS, PREDSBDNIK UNESCO

Organizacija za izobrazbo, znanost in kulturo je dobila novega predsednika v osebi dr. Luther H. Evans. On je prvi Američan, ki bo predsedoval tej tako važni skupini, ki je del Zveze Narodov. Unesco ima ravno v teh časih precej težko stališče z ozirom na mednarodni položaj in radi domačih nesoglasij. Dobro je torej, da je Unesco dobila tako sposobnega in značajnega moža, ki uživa dober rekord in ugled v Ameriki in tudi med tistimi delegati, ki so včlanjeni pri Združenih narodih.

Dr. Evans se je rodil v državi Texas, kjer je bil njegov oče George Washington Evans zaposlen pri železnici. Družina je prebivala na mali farmi in deček Evans je začel svojo šolsko izobrazbo v domači šoli, katero je vodila ena sama učiteljica. To je bil jako skromen začetek učenosti, katero si je dr. Evans pridobil z veliko vztrajnostjo in marljivostjo. Leta 1924 je ta Američan odpotoval v Evropo,

kjer je zbral potrebno gradivo za svoja nalogo (dissertation) z naslovom „Mandatski sistem Lige narodov“. S tem je položil svoj izpit na Leland Stanford univerzi v Kaliforniji in prejel Ph. D. Od tedaj pa je bil nastavljen na tej univerzi kot učitelj, pozneje je imel podobno službo v New York univerzi, v Dartmouth, Mass., in v Princeton, N. J. Leta 1935 je prišel v Washington, D. C., kjer je urejeval zaznamek WPA projektov. To je bilo med depresijo. Na povabilo Archibald-a Mac Leish je dr. Evans prišel v kongresno knjižnico. Predsednik Truman ga je imenoval za glavnega knjižničarja tam. Mnogo let je imel opravka z važnimi dokumenti in dragocenimi knjigami, ki so mu nudile bogat vir za študije, v katere je bil zaverovan. Leta 1945. je bila osnovana organizacija Unesco in dr. Evans je bil eden izmed delegatov na tisti konferenci v Londonu. Bil je takorekoč pri rojstvu organizacije in deloval v njen prid v raznih komisijah skozi vsa ta leta. Vsaka vojna se začne v človeškem duhu, v mislih. Iščimo torej v mislih tudi obrambo za mir. Če so naše misli zmogne zapaliti vojni požar, naj bodo tudi zmogne ubraniti se ga in nad vse ceniti mir, ki si ga ves svet želi. Spoštujmo osebe, ki stojijo na braniku za svetovni mir.

KOLIKO ZASLUŽIJO ŽENSKKE

Narodna federacija ženskih klubov se je hotela prepričati kako velika je ekonomsko moč zaposlenih žensk. Razposlala je pole s tozadevnimi vprašanji in zaključke vrnjenih pol je napravila Columbia univerza v svojem oddelku za socialna raziskovanja. Od 160 tisoč zaposlenih žen je petinštirideset odstotkov, ki zaslužijo na leto manj kakor tri tisoč dolarjev. Triinštirideset odstotkov delavk spada med tri tisoč in šest tisoč letnega zaslužka. Delavke, ki prejemajo visoke plače po šest tisoč in več, tvorijo najmanjšo skupino. Teh je samo štiri odstotke. Zaslužek se nekako stopnjuje in viša s starostjo delavk. Bolj malo je takih, ki bi pod 35. letom zaslužile po pet tisoč in več. Večja možnost takega zaslužka je za ženske med 45 in 65 letom. Pozneje pa se zaslužek zopet zniža. Starost 65 let ni noben mejnik, kjer bi se delavke ustavile in šle v pokoj. Katera le more, se ne ozira na leta, ampak ostane pri svojem zaslužku. Vprašanje zakaj ženske delajo v raznih poklicih, je čisto odveč. Saj vemo, da je veliko žen in deklet, ki morajo služiti ne samo za sebe, ampak za enega ali več članov svoje družine. Nekatere podpirajo starše, kar je vse pohvale vredno. Druge pomagajo spraviti na noge svoje mlajše sorodnike. V mnogih slučajih ne krije moževa plača hišnih izdatkov in kdo drugi kakor žena stopi na delavski trg, da s svojo plačo olajša življenje družine. Poročni prstan ni nobena garancija, da ženi ne bo treba delati izven doma. Izmed petih žen, so štiri, ki pomagajo

vzdrževati družino in dom. Po ena izmed petih žen s svojim zaslužkom vzdržuje dom in družino. Med temi so poročene žene, vdove, ločenke in dekleta.

Članice Federacije se glede šolske izobrazbe lahko deli v tri skupine. Ena tretjina je končala višjo šolo. Ena tretjina je imela poleg druge še trgovske tečaje, bolničarstvo, učiteljske ali kak drug izobraževalni tečaj. Trinideset odstotkov pa ima diplomo, eno ali več, iz univerz. Federacija se zanima za znižanje davkov tistih delavk, ki s svojim zaslužkom podpirajo svojce.

ISKANJE RUDE URANIUM

Prospektorji, ki raziskujejo ležišča različnih rud, proučujejo tudi rastline, ki se nahajajo na površju zemlje. Kvaliteta zemlje je v gotovi zvezi z rastlinstvom. Je nekako tako, kakor je z gobišči. Med visoko travo najdemo prusnice, po štoresh dreves rastejo gotove vrste gob. Nekatere gobe ljubijo pašniki itd. Za prospektorje je važno, da spoznajo tudi površino dotične zemlje in rastline, ko jo pokrivajo. Odkar je bila sestavljena atomska bomba, je ruda uranij dobila prednost. Do sedaj še niso odkrili bogatih zakladov uranija in zato je dosti ljudi, ki ravno v tem iskanju iščejo svojo srečo. Slišali smo že o Geiger counter, to je priprava, s pomočjo katere doženemo, če je ta kovina blizu. Pa naravnost Geiger counter so tudi gotove rastline. Te sicer ne ropočajo, ampak dejstvo, da tam uspevajo, rastejo, je že dokaz, da ruda ni daleč proč, če ni prav pod njimi. V gotovih slučajih sežgo rastline in potem analizirajo njihov pepel in na ta način doženejo, kakšna ruda se nahaja v dotični zemlji sveta. To bi se imenovalo geobotanično raziskovanje ali prospektiranje.

V vladnem uradu je nastavljena Helen L. Cannon, ki se zanima za take študije. Dve leti se je mudila v državi Colorado Plateau, kjer se nahaja uranij v zvezi z drugimi kovinami. Rezultat njenih študij je imenik rastlin, ki služijo kot nekak vodnik do plasti te tako iskane in potrebne rude. V rastlinah je selenium, to je nekaka snov, podobna žveplu. Je pa vselej v zvezi rud, ki imajo tudi uranium. Večina rastlin ne trpi seleniuma. Gotovim rastlinam je zoprna, kakor je recimo nam zoprna kakšna jed. Rastline pa, ki uspevajo na takih tleh in vsrkavajo selenium, služijo lahko tistim, ki stikajo za bogatimi skladišči rud. Tisti, ki imajo velike pašnike, ne marajo teh rastlin, ker so škodljive živini. Pa kakor pravijo, vsaka stvar služi svojemu namenu, tako lahko sprejmemo tudi to rastlino kot nekak žižipot do rude, ki bi lahko osrečila človeštvo ali pa razdejala našo civilizacijo, ako pride v roke hudodelcev na prestolih. Gdč. Cannon navaja rastline, ki uspevajo nad rudnimi ležišči. Te so: Rabbitbrush, shadscale, mormontea, milkweed, in različne trave. Na višjih kra-

jih te planote se vidi brinje (Junipers), scrub oak, serviceberry in cliffrose. Rastline, ki prenesejo žveplena tla, spadajo tudi med gorčice in lilije. Na višinah, ki so pod šest tisoč čevljev, in če tam raste milkweed, je gotovo znamenje, da se spodaj skoro gotovo nahaja ruda te vrste. Ta rastlina ima globoke korenine, je jako navadna in se jo hitro spozna. Prince's Plume je visoka rastlina z jako vidnim rumenim cvetjem in se nahaja na nižjih in visokih planotah. Znamenje za rudo da tudi rastlina saltbush. Ta ima ozke liste navadno. Ako pa raste nad zemljo, v kateri je ruda, se pa ta rastlina pokaže s širokimi listi. To da drugačno lice takim površinam zemlje. Ruda je tam, kjer jo človek najde in tudi te našete rastline niso vselej porok, da je pod njimi ruda. Botaniki vedo, da rastline vsebujejo neznatne delce rude. V suhih predelih Coloradsk planote si rastline iščejo vlago tudi do 30 čevljev globoko. Po koreninah takih rastlin se lahko presodi, koliko ruže je v dotičnih zemeljskih plasteh. Rastlino se zapali in potem analizira pepel. Pri tem je treba imeti že nekaj več znanja kakor ga more imeti povprečen človek. Korenine brinja so jako občutljive. Tudi lubje na debelcu tega grma ni krog in krog povsod enako. Razliko delajo tisti neznatni delci rude, ki so jo koreninice vsesale. To so res čudeži narave. Delovanje raliža na rastlinstvo se najbolj pozna ob rudnikih, kamor mečejo odpadke in kovine oksidirajo. Rastline so bolj prtilikave in nimajo svetle, žive barve.

Pregledi različnih krajev po državi Utah, Idaho in Wyoming-u so našli enako rastlinstvo, katero uspeva v zemlji, kjer je selenium. Gdč. Cannon je bila namenoma poslana v New Mexico, v bližino Grants, kjer se nahaja uranium. Kot večak je primerjala tamkajšnje rastlinstvo in ni zapazila nobene posebne razlike. Geologična družba bi rada našla kakšen lahek način, da bi dognala to zvezo, ki obstoja med rastlinstvom in zemljo, iz katere dobivajo svojo hrano. To je poseben študij, za katerega se dosti ljudi zanima. Nekomu se bo enkrat že posrečilo rešiti to zagonetko.

UKAZ MODE — KRAJŠA KRILA

Na spomlad in na jesen se začenja debata v modnih salonih. Tam se odloča, kakšen model naj velja za najmodernejši izdelek dotične sezone. Pa kaj bi pravila, saj vsaka izmed vas ve iz lastne izkušnje, kakšne težave ženska naleti, ako skuša vsaj približno slediti ukazom kraljev mode. Do sedaj je vselej zmagal Pariz, oziroma modisti v Parizu. Videli pa smo, da je angleška gospoda jako patriotična in se ravna po tem, kar priporoča domačin Norman Hartnell. Če ga sama kraljica Elizabeta patronizira, da ji je napravil in okrasil vse obleke za kronsko slavnost, potem bo ja dovolj dober mojster za gospe in gospodične, ki bi rade vsaj približno posnemale mo-

do, kakršno odobrava njihova simpatična, mlada kraljica. Hartnell je dal priznanje Američankam, da imajo dober okus v izberi oblek. Angležinja kupi obleko z namenom, da jo bo nosila vsaj par let. Gleda torej na kvaliteto blaga. Američanka pa ni tako ekonomično usmerjena. Če se postavi v obleki le eno sezono, pa je srečna. Povprečna Angležinja potroši za obleke po tisoč štiristo dolarjev na leto. To je seveda med tistimi, ki so sicer obubožali, pa se še vedno prištevajo med gospodo. V boljših časih bi še tri tisoč dolarjev ne krilo vseh računov za obleke. Hartnellov salon razkazuje modele v jako živih barvah.

Pariški modni diktator Christian Dior se je naveličal gledati ženske v dolgih krilih. Njemu je lahko. On si lahko pomaga. Par manekov, t. j. deklet, ki razkazujejo najnovejše kreacije, obleče v kratka krila, pa mu ves ženski svet ploska in odobrava. Kratka krila so ukaz mode in ženske začno razdirati in krajšati rob kakor določa Dior. Do sedaj so krila ravno prav pokrivala noge. Od tal po 12 do 14 palcev je bila dolžina kril, ki je pristojala mladim in starim. Dior pa hoče krajša krila — 15 do 17 palcev od tal. To je res velika reklama za tega modnega kralja, vprašanje pa je, če se bodo svobodne in energične Američanke hotele držati njegovih modnih predpisov. Vse, kar je prav, naj gre do gotove meje. Obleka ima gotov namen, da krije naše telesne napake, ne pa da jih kaže in odkriva.

Tudi Italija je vzdignila veliko reklame za svoje izdelke oblačil in bi rada prekosila Francoze v tej produkciji.

PREBIVALSTVO SLOVENIJE

BEOGRAD. — Jugoslovanska zvezna komisija za popis prebivalstva je dala sledeče podatke:

Slovenija je imela na dan ljudskega štetja 31. marca letos 1 milijon 462,991 prebivalcev. — Pred petimi leti pa je bilo v Sloveniji en milijon 391,000 prebivalcev. Prebivalstvo je torej v petih letih narastlo za 70,000 oseb.

Glavno mesto Ljubljana ima danes 135,000 prebivalcev. Leta 1948 pa jih je štela 115,000. Narastel je tudi industrijski Maribor, in sicer od 66,000 pred petimi leti na 75,000 letos. Tretje mesto po številu prebivalstva zavzema Celje, ki ima 25,000 prebivalcev.

NAJKRAJŠA DOBA BIVANJA V DRŽAVI PRED VOLITVAMI

VSAK človek, ki pride v države: Idaho, Indiana, Iowa, Kansas, Maine, Michigan, Minnesota, Nebraska, Nevada, New Hampshire in Oregon sme voliti, ako je živel v eni teh držav najmanj pol leta.

Alabama, Louisiana, Mississippi, Rhode Island in South Dakota pa ne puste nobenega k volitvam, ako ne dokaže, da je tam živel najmanj 2 leti. Ostale države zahtevajo 1 leto bivanja.

JESENSKE

PRED nekako sedemdesetimi leti so so prišli na sled od sile majhnemu črvičku, katerega se sploh ne vidi, ker je tako neznamenit a je od sile velik škodljivec vsemu rastlinstvu. Tudi drevje ni varno pred njim. Celi nasadi citrusovih sadežev trpijo pred to nadlogo, ki se je sploh ne vidi, a povzroča ogromno škodo poljedelcem in sadjarjem. Nematode so ena izmed štirih največjih živečih stvarstev. To so mali črvički, katerih življenje se godi pod zemljo. Črviček samec je tanek in podolgovat. Samica je pa kakor ena bunchica okrogla. To se more ločiti samo pod povečalnim steklom. Do sedaj so spoznali, da je nematod osem vrst. Ločijo se v tem, kako se vgnezdijo. Samica leže jajčeca na korenine ali pa v zemljo okoli korenin. Eno samo tako gnezdece premore okrog tisoč petsto jajčec. Vsako teh se zarije v korenine in se hrani s sokovi, katere bi pravzaprav rabile rastline same. Na korenincah in koreninah nastanejo male oteklina in v teh se kotijo nematode. Mogoče je že katera izmed vas zapazila take zrastle na korenincah, ko je potegnila kakšno rastlino iz zemlje. V enem samem kubičnem čevlju zemlje je od dva milijona do devet milijonov nematod. Pa naj si potem rastlinstvo pomaga, če si more. Po krajih, kjer svet še ni bil obdelan, ni teh zajedljivcev. Po starih nasadih in poljih pa je v tem velika nevarnost. Veščaki v agrikulturni so dognali, da je edina pomoč zoper to golazen razkuženje s kemikalijami ali pa če se tak okužen svet za nekaj časa pusti v pušči — neobdelan. Urad za agrikulturno daje navodila, kako je treba postopati in katere kemikalije se rabi pri tem razkuževalnim delom. Kemikalije so škodljive rastlinstvu, živalim in ljudem, zato je treba velike previdnosti. Zemljo se razdeli na četrti in potem napravi od deset do 20 palcev globoke luknje. V te se strese pol žličke kemikalij, pa naglo zatlači zemljo. Dobro je tak svet povaljati s težkim valjarjem. Plini, ki se razvijajo, sežajo do šest čevljev globoko. Zemlje se ne sme preorati najmanj tri tedne potem. Kjer zapazite slabo rast, lahko obdoližite nematode, ki kradejo sok rastlinstvu, kakor bi pile kri ljudem.

POMANJKANJE SLUŽKINJ

V TEH časih znajo ženske tudi računati. Kjer so boljše prilike, več je plače, krajše delovne ure, tje gre do za zaslužkom. Hišnih del se rade izognejo, ker tako delo ni še tako dobro organizirano kakor je v industrijskih podjetjih. Tovarne razni uradi in industrija pobere največ delovne sile. Po izjavi Friede S. Miller, ravnateljice v delavskem departmentu ženskega biroja, je zaposlenih 18.500.000 žensk izven agrikulturne.

*Pod oknom kostanj dozoreva.
V tišino dni jesenskih klone
za vejo veja,
v rumenilo zlato tone
jagnjedov vitkih meja.*

*Pod oknom kostanj dozoreva,
za plodom plod se v sij odeva
in pada, pada . . .
Na kamenita pota tonejo rjave kaplje
in njih odmev v tišino raste.
V vsemirje se za jekom jek gubi,
nikdar, nikjer jim konca ni . . .*

II.

*Glej, tvoj korak zdrsel nenadoma je pod kostanjem . . .
Na kameniti poti zazvenelo je pod njim;
odslej v vsemirje misel moja se izgublja z njim.*

*Jaz tu sem, in samotna vsa predajem žitju se samotne poti.
Ti daleč zunaj v svetu, vem: lepota tujih žen te moti.
Morda pozabljaš, ne spominjaš več se tihih ur,
ko tvoje so stopinje govorile.
A glej: nikdar se jek korakov tvojih ne more izgubiti,
nikdar se misel moja ne more ne more v nič preliti.
Ti greš naprej in jaz s teboj,
v vsemirje stopava za milijoni drugih.
Kar se spočelo je, ne more ugasniti,
nikdar spominov čas ne more v nič razbiti.
Tesno ob meni si in jaz ob tebi;
zaman poskuša se iztrgati tvoj duh:
jeklen objem vstvaritve naju družji.*

*Glej, tvoj korak zdrsel nenadoma je pod kostanjem,
na kameniti poti zazvenelo je pod njim . . .
V vsemirje se za jekom jek gubi,
nikdar, nikjer jim konca ni . . .*

★ ★ ★

Med temi delavkami jih je okrog štiri milijone, katerih zaslužek gre za preskrbo družine. Okrog pet milijonov je mater z otroci pod osemnajstim letom. To kaže, da poročni pristan ne garantira ženski, da bo lepo doma gospodinjala. Razmere jo pritisnejo, da mora ven za zaslužkom, ker moževa plača ne zadostuje za današnje visoke stroške.

Leta 1870 je bilo več žensk zaposlenih s hišnimi opravki. Tedaj jih že niso vabili in jemali v industrijo, ker še ni bila tako razvita, kakor je danes. V tistih letih je bilo 60% delavk služkinj. Leta 1950 pa se je to število znatno skrčilo na samo 10.9%. Če pomislimo, kako so bile te hišnice vprežene, kako dolge so bile njihove ure. Nihče se ni oziral da bi jim kaj doplačal za delo čez navaden delovni dan. Kaj še. Saj pravimo da se hišnega dela nikdar ne zmanjka in vse ugodnosti, katerih je bila deležna služkinja, so bile odvisne od dobrosrčnosti gospodinje. Nič čudnega, če je pomanjkanje hišnih pomočnic. Danes je k sreči že toliko raznih strojev na trgu, ki lajšajo in krajšajo navadna hišna opravila. Gospodinje lažje shajajo brez vsake pomoči, ako so preskrbljene s stroji na elektriko.

Delavske plače so visoke zato pa ni nobena malenkost zaposliti eno ali več oseb pri hiši. Če pride pa zopet depresija, pa ne bo nobenega pomanjkanja na tem polju. Se spominjam, ko so ženske vesele, če so dobile tako delo.

★ ★ ★
Nasproti sebi se vadimo v dostojnosti s snago in z redom.

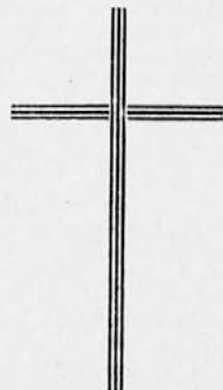
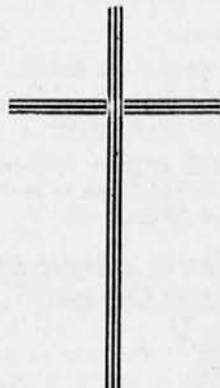
Nekd ameriški zamorec, ki je bil otrok še suženj in je postal pozneje veleugleden učitelj in govornik v Ameriki, pripoveduje iz svoje mladosti sledeče:

Ko je bil 12 let star, je tekel tri dni peš, da bi ga sprejeli v šolo za zamorce. Denarja sicer ni imel, da bi plačal šolo, a upal je, da si ga bo zaslužil s postranskim zaslužkom. Ko je prosil predstojnico za sprejem, mu je najprej naročila, naj pomeže in spravi dve sobi. To je storil tako skrbno in natančno, da ni bilo niti praška več videti. Ko je predstojnica to videla, ga je sprejela. Dobila je zaupanje vanj. Misli si je: Če je to storil tako natančno, bo tudi pri drugih rečeh red in snažen. Iz nje ga se bo dalo še kaj narediti.

Red ohranjuje svet, pravi pregovor. Vsako reč ob svojem času, vsako stvar na svoje mesto.

ISKRENO SOŽALJE

Dne 6. avgusta je preminula ustanovna članica Slovenske Ženske Zveze in njena prva glavna blagajničarka,

MRS. MATHILDA DULLER

Chicago, Ill.

Sestra Duller je upravljala glavni blagajniški urad od Zvezine ustanovitve pa do 1. julija 1930. Bila je ves čas aktivna članica, zvesta in do konca svojih dni v Zvezo zainteresirana. Vsakokrat, ko sem z njo govorila, je hotela znati, kako napredujemo.

Mrs. Duller je bila v slovenski naselbini v Chicagu splošno znana in radi svoje človekoljubnosti priljubljena. Mnogim priseljencem, ki angleščine niso bili veščji, je dobila delo ali kaj drugega zanje oskrbela. To je bilo takrat, ko so Slovenci trumoma prihajali v Ameriko in so za vsako pomoč bili hvaležni.

Pokojna je bila vzorna in dobra mati. Odgojila je številno družino. Soprog ji je umrl pred več leti. Bolehala je dal časa ter potrpežljivo prenašala svoje gorje, dokler je ni smrt rešila zemskega trpljenja.

Sinovom in hčerkam pokojne Mrs. Duller izrekamo naše globoko in iskreno sožalje, rajno našo blago sestro pa priporočamo v molitev in nepozaben spomin!

Marie Prisland

DOPISI

Št. 2, Chicago, Ill. — Poletje se je začelo pomikati proti koncu; tudi počitnice bodo kmalu pri kraju. Iz obiska stare domovine so se vrnile: naša glavna tajnica, Albina Novak; glavna blagajničarka in predsednica naše podružnice, Josephine Zeleznikar; in Lena Pičman. Na zadnji seji smo slišale mnogo zanimivega in gotovo bomo zopet na prihodnji seji z navdušenjem poslušale nadaljevanje. Mrs. Zeleznikar je opisala tudi božjo pot pri Novi Štifti, kjer so v času zadnje vojne italijanske armade bombardirale in cerkev je bila zelo prizadeta, toda kip Marijin je bil nepoškodovan, samo krona na glavi se je premaknila, kakor da bi dala znamenje človeški moči: preslaba si, da bi me s prestola zbila. Saj, kadar nas težave obdajajo, se zatečemo pod Marijino okrilje in varstvo, ker Ona nas ne zapusti.

Sedaj naj še opišem naše romanje na ameriške Brezje v Lemont, ki se je vršilo v nedeljo, 19. julija 1953. Vreme je bilo zelo gorko, ves dan je sonce pripekalo z vso močjo. Ob 11. uri je bila darovana sveta maša v duplini, katero je daroval naš duhovni vodja, Father Aleksander Urankar, O.F.M. Podal je v srce segajočo pridigo, kot zna le on povedati, da ga je veselje poslušati. Naj ga Bog ohrani še mnogo let med nami. Med sveto mašo je prepeval pevski zbor od naše podružnice in na orgle je petje spremljal naš zvesti g. Fishinger, ki se vedno rad nam pridruži, za kar smo mu zelo hvaležne. Po službi božji smo se podali v romarski dom h kosilu, katerega so pripravile naše brhke kuharice. Natakarike in natakariji, vsi naši dobri prijatelji, so pa poskrbeli, da so bili vsi navzoči prav lepo postreženi. Vsa čast zvestim članicam in prijateljem od naše podružnice št. 2, ki so imele vso pripravo za ta dan v svoji spretni oskrbi. Še posebna hvala patru Pius, ki je složno in priznno sodeloval z našim vrlim štabom v kuhinji in v jedilnici. Vsem Bog plačaj za neutrudljivo pomoč. Za lep uspeh tega dne gre zasluga vsem našim vrlim članicam.

Na mestu je, da omenim o prijetni zabavi po zadnji seji. Članice, ki so praznovalе svoj rojstni dan, so nas prav lepo pogostile. Naše slavljenke so pa bile sledeče: J. Zeleznikar je prinesla lep „birthday cake“, na katerem so bile prižgane svečke in ta čas, ko so svečke odsevale svojo milo svetlobo, smo skupaj zapele: Happy Birthday!

Millie Pasoli je spekla okusen kejk, kakor tudi Mrs. Oblak in Mary Poldan pa okusen jabolčni štrudelj; Mary Rom tudi kejk, Alvi Jerin in Mary Fabian sta pa nas obdarili s prigrizkom „sandwiches“. Mrs. Anna Zorko je pa skuhala kofeta in čaja; mize je pa krasno uredila njena zvesta pomočnica Sophie Petrovich. Torej po

naših sejah se imamo letos zelo prijetno, zato naj nobena ne zamudi prihodnjih sej, ker bomo spet imele lepo zabavo. Pričakujemo tudi, da bo naša priljubljena in družabna glavna tajnica Albina Novak med nami in nam povedala, kako je bilo na potovanju po Sloveniji in drugih delih Evrope, katere so obiskale.

Ne morem si drugače, da še omenim našo urednico Corinne Novak, ki je tako spretno in marljivo vodila ves uradni posel ob odsotnosti njene mame, ker je imela mnogo na svojih mladih ramah in gotovo smo vse ponosne na njo, ker je tako zmožna tudi v slovenščini. „Three cheers for you, Corinne!“ (Prisrčna hvala za velik poklon. Verjemite mi, da sem uživala, storiti vsaj nekaj koristnega v imenu moje ljube mamice za vas vse, ki ste tako zelo prijazne in ljubeznive do mene. God bless you! Corinne.)

Koščena smrt se je oglasila v naši naselbini in vzela iz naše srede spoštovano sestro Matildo Duller, nekdanjo glavno blagajničarko ter za Zveza agilno sotrudnico, ki je bila mati naši zastavi. Lansko leto smo jo odlikovale z naslovom „Najbolj zaslužna mati“. Njen veličasten pogreb je pričal, kako zelo priljubljena je bila v naši naselbini. Bog ji naj bo dober plačnik za vsa njena dobra dela. Družini pa izrekamo globoko sožalje.

Na bolniški listi imamo sestre: J. Štajer, G. Olajnar, M. Dush. Omenjenim in vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja in željo, da se kmalu povrneta med nas!

Frances Zibert, zapisničarica.

Št. 8, Steelton, Pa. - Drage sosesre! Lepo prosim vse, da se udeležite važne seje 24. septembra, to je na četrty četrtke v mesecu zvečer. V poletnem času se niso vršile redne seje, ker ste bile nekatere na počitnicah in tako smo vse vzele kratek odmor od sej. Toda zdaj je pa tisti važen čas, da pridemo zopet skupaj in ukrenemo kaj dobrega za korist podružnice in obenem pa boste imele vse lepo priliko poravnati zaostali dolg na asesmentu. Vse dobro veste, na naša blagajna ne zmore za vas zalagati in jaz pa tudi nimam svojega denarja na razpolago. Torej lepo prosim, da pridete na sejo in poravnate, pa bomo vse zadovoljne. Prinesite tudi kakšno majhno stvar za dobitke, da ne bomo vedno ene in iste prispevale. Tem se prav zahvaljujem za dobrosrčnost.

Sporočam tudi, da bo vsaka dobila eno baksico božičnih kartic, katere lahko obdrži zase ali pa proda drugim, ker dobiček bo za našo ročno blagajno. Saj gotovo vsaka kupi božične kartice in umestno je, da dobi naša blagajna korist in ne zmeraj druge tuje trgovine. Iz naše blagajne moramo plačati mnogo stroškov, kadar je smrtni slučaj, če gre članica v bolnišnico in lahko bi našela še mnogo vsakovrstnih izdatkov. Jaz vem, da vas je mnogo, ki ne pomislite, koliko je vedno stroškov pri društvu, zato se tudi ne

potrudite, da bi pomagale. Ako bi prišle na sejo, potem bi gotovo sprevidele potrebo, ker bi slišale poročila. Torej vas prosim prav lepo, da bi v bodoče prišle vse vsaj enkrat na mesec skupaj, potem bi imele najlepši uspeh in tudi odbornice bi z veseljem delale.

Ob tem času se prav lepo zahvaljujem vsem, ki ste pomagale pri prodaji kuharskih knjig. Najbolj pridne so bile: Katie Cunjak, Johana Krašovec in Angela Simonic. Dalje so tudi lepo pomagale sestre: Katie Kastelic, Mary Messersmith, Anna Kofalt ter Johanna Goles. Hvala lepa prav vsem, ki ste požrtvovalno sodelovale. Dobile smo 300 knjig, in upati je, da boste še naprej sodelovale z istim vrlim zanimanjem.

Zdaj se lepo zahvaljujem vsem članicam od podružnice št. 7, Forest City, ker ste nas tako lepo sprejele v nedeljo, 26. julija. Naše članice so že dolgo časa želele videti to mesto, zato sem pisala dobremu odboru, ako bi sprejele naš izlet in sem takoj dobila odgovor od tajnice Kristine Menart, da smo vse zelo dobrodošle. Bilo je res nam v veliko veselje, ko smo se srečale. Imele so vsega pripravljene za nas, za večjo zabavo pa še muzikanta, harmonikarja. Ali se še smejete, kako smo poskočno plesale? Mrs. Anna Kameen je bila najmlajša dekle, da jo vidite, kako čvrsto je z nami plesala! Tja smo prišle ob treh popoldne in bile do devetih zvečer in domov smo se pa pripeljale ob dveh zjutraj. Spale nismo nič, ker so nas mlade zabavale z lepim petjem, in to od Forest City do Steelton niso sploh prenehale. Med potjo tja smo se ustavile v Scranton, Pa., kjer so imeli ravno žeganje pri cerkvi sv. Ane. Bilo je okrog 50 avtobusov, avtomobilov in vseh vrst potovalnih vozov ter ljudstva, da se je vse trlo. Nikdar ne bomo pozabile na to lepo in ginljivo „žeganje“.

Prav lepa hvala vsem za vse in tudi vsem, ki so nas vozili okoli, da smo videle cerkev, naselbino in okolico mesta. Da bi se polmensko zahvalile je nemogoče, ker se ne ve imena vseh, zato sprejmite našo srčno zahvalo vsek posebej in vsi skupaj Vljudno vas vabimo, da pridete tudi od vaše podružnice k nam na obisk in takrat bomo skušale povrniti. Saj ste vse fejest dekleta in je veselje biti v vaši prijazni družbi. Posebna hvala pa naj gre predsednici sestri Ani Kamin in tajnici Kristini Menart, ki je imela največ dela za vso lepo gostoljubnost.

Za poročati imam tudi žalostno vest, da je umrl John Plut, soprog naše članice Alojzije Plut, ki globoko žaluje za njim in isto tudi hčerka Mary, sinova Joseph in Louis ter dve majhni vnukinji. Bil je dober mož in skrben oče, zato ga bodo zelo pogrešali, čeprav so že vsi odrasli. V imenu vseh članic izrekam globoko sožalje vsej družini in sorodnikom. Naj mu sveti večna luč! Iskreno pozdravljene!

Dorothy Dermesh, tajnica

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Od zadnjega poročila v Zarji se je nabralo več novic, toda žalibog, največ žalostnih. Preminile so zopet štiri naše pionirke, in sicer: Frances Jerich, 730 E. 157 St., Mary Anzlovar, 717 E. 155 St., Rose Krall, 1217 E. 168th St. in Frances Tomsich, 693 E. 160th St. To je doslej že devet smrtnih slučajev v tem letu. Frances Tomsich je bila v svojih najlepših letih, stara 53 let, toda kruta bolezen, ki se je pojavila nenadoma, jo je spravila v prezgodnji grob.

Pokojna Frances Tomšič je bila nekaj let predsednica naše podružnice ter zelo aktivna. Zadnja leta je pa vsled prezaposlenosti pustila društveno delo, ampak bila je ves čas pripravljena pomagati, kjerkoli je videla potrebo. Bila je zelo prijazna in bo prav gotovo pri vseh, ki smo jo poznali, pogrešana. Frances, ostala nam boš v trajnem spominu. Globoko sožalje možu in družini, materi Frances Klun, sestri Jennie Batich in vsem sorodnikom.

Globoko sožalje tudi družinam pokojnih: Frances Jerich, Mary Anzlovar in Rose Krall ter vsem sorodnikom. Vam, dragim pokojnim sestram, pa naj bo lahka ameriška zemlja in Bog naj vam bo dober plačnik!

Tudi bolnih imamo veliko članic. Zelo resno sta bolni Mary Prusnik in Anna Rusman. Njima in vsem, ki ste v bolniški postelji, želimo hitro okrevanje iz bolezní.

Pri družini Pavsek na Holmes Ave. so zopet dobili ljubko deklico, me pa novo članico. Najlepše čestitke srečni družini!

Vsem izletnicam, ki so se povrnile iz stare domovine, kličem: dobrodošle zopet me nami! Zanimalo nas bo brati vaše lepe spomine in vtise iz obiska.

Zadnjih par sej je bilo slabo obiskanih. Pa ni čudno, mnogo vas je šlo na potovanja, oziroma počitnice in neznosna vročina je tudi ovirala, ker se nobeni ne ljubi sedeti v notranjih prostorih. Upam pa, da boste prišle v lepem številu na prihodnje seje, ker večeri postajajo hladnejši in daljši, torej bo lepa družabnost med poznanimi vsem v lepo razvedrilo.

Zopet opozarjam tiste članice, ki po več mesecev dolgujete, da poravnate, ker leto se je obrnilo že v drugo polovico in gre že proti koncu, torej je čas, da uredite glede zaostalega plačila asesmenta. Ako ni mogoče priti na sejo, lahko pošljete po pošti, ker dobim vsa pisma točno dostavljena. Naslov je: 364 Babbitt Rd., Euclid 23, Ohio. Torej ni nobenega izgovora za zakasnitev. Pomnite, da ima tajnica zelo veliko skrb na glavi, kadar ne dobi redno plačan assesment, ker tajnica mora vsak mesec točno odposlati na glavni urad za vse dobrostoječe članice in to prav gotovo vsaka članica dobro ve, da je meni nemogoče zalagati. Zelo vam bom hvaležna za sodelovanje.

Prav lep pozdrav vsem članicam,
Frances Sušel, tajnica

Št. 12, Milwaukee, Wisconsin. — Vse članice ste vabljeni na prihodnjo sejo 7. oktobra pri Louise Seruga ob pol osmih zvečer. Udeležite se v velikem številu, saj smo imele dva meseca počitnice. Na dnevnem redu imamo več važnih zadev za rešiti, zato je vaša navzočnost potrebna.

Na bolniški listi imamo več članic, in to so: Caroline Skrubey, Mary Gross in Mary Werderitsch. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja.

Naši glavni tajnici Albini želimo vse najboljše in da bi srečno pripravljala nazaj v U. S. A.

Vsem članicam, ki imate svoj rojstni dan v septembru, iskrene čestitke in želje za mnogo nadaljnjih srečnih let.

V teku je važna kampanja za nove članice. Prosim drage sestre, da bi se potrudile za napredek naše priljubljene Zveze. Vsako dobro delo za Zvezo je v korist našemu ugledu v tej širni deželi.

Umrla je naša družabna članica Frances Jezernik. Naj počiva v miru in ji bo lahka ameriška gruda. Prestalim naše sožalje.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam, članicam Zveze in posebno sestram pri št. 12!

Vaša tajnica
Mary Schimenz

Št. 15, Cleveland (Newburgh), Ohio. — Ker nismo imele v poletnem času seje, sem si pa tudi jaz vzela počitnice za en mesec z dopisovanjem. Sedaj pa ne vem, kako bi začela. Najprvo se Bogu zahvalimo in Materi Mariji, da smo zdravi dočakali in imeli priložnost obiskati Marijina svetišča, božja pota ter priporočiti sebe in svoje družine v Njeno varstvo. Marija, Ti nas varuj in vodi po pravi poti. Blagoslovi nas še naprej, da bomo srečno živeli in srečno umrli! Spomnile smo se v molitvi tudi vseh naših bolnih članic, katere vem, da so bile v duhu in mislih z nami na božji poti. Naj Jezus in Marija vas tolažita, da bi voljno prenašale križe tega sveta, ki se poslej v večnosti zamenja za nebeško krono.

Vesele smo, ko zagledamo vesele obraze naših članic, ki so se srečno in zdrave vrnile iz rojstne domovine, v domovino svobode.

Zopet smo izgubile iz svoje srede dve naši članici: Mary Jernejčič in Angelo Marinčič. Obe sta zapustili že odrasle družine. Toda ločitev od dobre matere je zelo težka, ko je položena v grob za vse večne čase. Zares kratki so dnevi na svetu za nas. Bili sta zvesti članici naše podružnice. Želimo jima mirni počitek in večna luč naj jima sveti. Mirno snivajti na božji njivi, dokler angelski glas vaju ne zbudi. Vsem domačim naše globoko sožalje.

Mr. Math Zupančič, dragi oče naše tajnice Helen, se je nahajal v bolnišnici, sedaj se pa zdravi na svojem domu. Dragemu očetu želimo ljubo zdravlje, ki je največje bogastvo tega sveta, da bi bil zopet zdrav in vesel med svojo družino.

Sledeče članice praznujejo svoje rojstne dneve: Mary Hrovat, Frances Lindich, Mrs. Jerič in Anna Yakič. Omenjenim in vsem, ki praznujete svoj rojstni dan, želimo vse najboljše in še na mnoga leta!

Pozdravljene vse glavne odbornice in vse članice Zveze in posebno pri domači podružnici.

Anna Yakič, predsednica

Št. 16, So. Chicago, Ill. — V nedeljo 19. julija je bil krasen dan! To je bil dan našega romanja na ameriške Brezje in Vsemogočni nam je naklonil krasno vreme za ta dan.

Najprvo iskrena hvala našemu duhovnemu vodju, Father Aleksandru Urankarju, za ganljivo pridigo in darovano sveto mašo. Tudi popoldne je bilo krasno v cerkvi pri litanijah in blagoslovu, ko so vsi romarji prepevali Marijine pesmi. Ta dan nam bo ostal dolgo, dolgo v spominu. Pogrešali smo več naših članic, kakor tudi glavnih odbornic, ki so se ravno tisti čas nahajale na obisku v stari domovini. V upanju, da se imajo dobro in da mislijo na nas, kakor tudi me mislimo nanje in jih težko pričakujemo, da se zdrave in vesele vrnejo med nas.

Naša podpredsednica Mrs. Josephine Kral je pa imela 18. julija polne roke dela in skrbi, ker so imeli v družini svatbo hčerke Katherine. Bilo srečno! Družina Kral je stoočstotna pri naši podružnici. Vsa čast jim!

Po seji v juliju smo zopet praznovali rojstne dneve. Slavljenci sta bili Ann Springer in Ann Buck. Obvede sta prinesli lepe kečke, tako smo se gostile ob okusnem pecivu in kofetku. Ob tej priliki smo imele tudi „odhodnico za našo tajnico Gladys Buck, ki se sedaj, ko pišem te vrstice, ziblje na morju na potu v domovino, kjer bo obiskala dom svojih staršev. Upamo, da se ji bo dopadlo. Spretnjakove so pa zopet pokazale svojo spretnost. Naredile so „ladjo iz papirja“, prav tako kot je parnik „Queen Mary“, s katerim se je podala čez morje. Imej se dobro, Gladys, in ne pozabi na nas. Me Te bomo komaj čakale, da se zopet vrneš vesela med nas.

V teku je važna kampanja za nove članice in upam, da ne bomo pri zadnjih, saj je vendar resnica, da se nikjer na vsem svetu ne dobi toliko za majhen denar kot se pri naši dični Zvezi. Sedaj je posebno lepa priložnost, ko se sprejemajo tudi dečki od rojstva do 12 let starosti. Potrudimo se, da bo to pot naša podružnica št. 16 na častni listi. Vsaka naj malo pomaga pa bo prav lep uspeh, ki bo vsem v veselje.

Naj še omenim, kaj mislijo po svetu o naši kuharski knjigi „Woman's Glory—The Kitchen“. Moja prijateljica je pred časom poslala to lepo knjigo svoji hčerki v Californijo, pa ji piše, da ima tak velik uspeh s kuho, da so jo vprašali, kje se je učila, da zna tako izvrstno kuhati in posebno je pa vesel njen možiček, ker ona ni prej

rada kuhala ali pekla, a sedaj je do-
bila veselje, ker ima tak lep uspeh.
Piše, da ji vsak „recept“ dobro izpade.
Tako je vesela, da je pisala še po eno
knjigo za svojo prijateljico! Ta lep
poklon, nove srečne kuharice naj bi
dal pobudo vsem materam, da bi prav
za gotovo naročila knjige za vse svoje
hčerke, snahe in sploh vse prijateljice.
Saj knjiga stane samo dva dolarja in
receptov je pa nad 600 v tej krasni
knjigi, katero bi moral imeti vsak slo-
venski dom v Ameriki.

Torej k zaključku naj ponovim še
prošnjo: Vse na delo v tej kampanji!
Na svidenje na seji!

Katie

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio.
— Kot pač vedno, tudi to pot vladno
prosimo vse cenjene sestre, da se
udeležite vsake posamezne seje, ker
je nad vse važno, če hočemo obdržati
podružnico v pravilnem obstoju. Skle-
njenje je bilo ob zadnjem sestanku,
da bo ena navzočih vsak mesec de-
ležna gotovega darila iz blagajne; to-
rej čaka vsako navzočo sreča v dru-
štveni dvorani, le prepričajte se!

Bliža se tudi mesec, ko želimo vsaj
nekoliko proslaviti 25-letnico obstoja
podružnice. Vstopnice k prireditvi bo-
do, kot sklenjeno, ponudene vsem članicam
vnaprej. Prošene ste, cenjene
sestre, da storite društveno obli-
gacijo v to svrhu pač kot se zavedajo
enakih del tudi povsod drugod. Ker
mnoga izmed nas hrani razveseljive
spomine letošnjih počitnic, se mi zdi
v zabavo slišati te ali one doživljaje,
kar bi storilo čas po sejah prav dru-
žaben. Zato obenem ponovna prošnja
k sestanku 8. septembra.

Dasi malo pozno, vendar prisrčna
hvala naši zavedni Mrs. Anna Medves
za prispevek v društveno blagajno ob
priliki godovanja v mesecu juliju.

Ker ni nikakih poročil o boleznih članic,
upam res, da ste vse drage mi
sestre pri najboljšem razpoloženju.
Dal Bog!

Midva s soprogom sva se mudila
prejšnji mesec julij v topli sončni Flo-
ridi pri zopetnem obisku hčerke. Žarki
južnega gretja so res nadvse dobrot-
ljivo delili svoj blagor, toda šum pene-
čega atlantskega valovanja daje tisoče-
rim posetnikom svojo hladilno uteho;
občudovati pestro množico, sprehaja-
jočo se ob morski obali in diviti se
večernim žarkom potapljalčevega se
sonca, je prizor očarljive vrednosti.
Mesto Jacksonville pa napreduje let-
no v vseh panogah naravne umetno-
sti, kot industrijskih ciljev. Lep je res
božji svet, le škoda, da se nam mnogo-
terim leta stekajo v jesensko dobo,
kjer ni že več pričakovati: še dokaj
življenja radosti...

Pozdravljam vse članstvo SŽZ!

Josephine Praust, tajnica

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio.
— Najlepša hvala vsem sestram za
tako lepo udeležbo pri zadnji seji. To
je prav lepo, da pridemo v lepem šte-

vilu skupaj vsaj enkrat na mesec in
se malo pogovorimo ter ukrenemo kar
je mogoče za korist Zveze. Za zabavo
pa imamo igro s številkami in dobiček
gre v ročno blagajno.

Silen vihar, vrtnec (tornado), ki je
zadivjal po naši okolici meseca junija,
je napravil mnogo škode našim dru-
žinam. Zelo je bila prizadeta družina
sestre Zaman, kateri smo v pomoč da-
rovali \$ 25.00 iz blagajne.

Zlato poroko sta praznovala Mr. in
Mrs. Avguštin v krogu svojih sorod-
nikov in prijateljev. Sestra Ana Avgu-
štin je naša članica že od začetka.
Ona je dosti dobrega storila v živ-
ljenju in zlasti pri vzgoji svoje dru-
žine. Njeno ljubeče srce in veliko-
dušnost do vseh je poznano in čislano
med nami. Dal Bog vzornim staršem
še mnogo let zdravja in blagoslov in
družinske sreče v bodočnosti.

Oženil se je sin od sestre Brajkovič
in tudi sin od sestre Perušek. Vsem
novim zakoncem želimo obilo sreče v
novem stanu.

Najlepše pozdrave vsem od

Frances Kavc, poročevalke

Št. 23, Ely, Minn. — Lepi spomini
na potovanje 18., 19. in 20. julija 1953,
ko smo šle na božjo pot v Lemont,
Illinois, bodo dolgo časa v naših sreih.
Zbralo se nas je 35 oseb, ki smo se
odpeljale iz Ely v petek 17. julija ob
desetih zvečer. Med nami je bilo ve-
selo razpoloženje in lepo petje je za-
čelo doneti po busu takoj, ko smo se
odpeljali iz mesta. Ko smo se naveli-
čali peti, smo pa začeli moliti rožni
venec in tako je šlo skozi vso pot do
Chicago; noben ni mislil na spanje.
Imeli smo majhno nepriliko z obročom
na kolesu, pa to so kmalu popravili
tisti, ki se na to zastopijo in smi se
srečno pripeljali v Lemont v soboto
popoldne. Ko smo se malo očistili in
okrepčali, smo šli vsi v cerkev ter
opravili sveto spoved, eni popoldne,
drugi zvečer. Kako se človek dobro
počuti, ko kleči pred milostno podobo
Marije Pomagaj, ki gleda na nas od
oltarja kot bi bila živa. Pogled na Nje-
no sliko je res nekaj nebeškega. Zve-
čer smo pa s prižganimi svečkami šli
vsi v procesijo do dupline Lurške
Gospe ter smo molili in peli. Ko smo
zagledali jezerce in okoli vode vse
lepo razsvetljeno, smo bili vsi globoko
ginjeni tako, da bi se bil najrajši
vsak kar na glas zjokal, tako je bilo
nebeško lepo. Škoda, da je vreme za-
čelo malo nagajati in smo se morali
kar hitro vrniti pod streho. Prenoče-
vali smo v Baragovem domu, kjer smo
se lepo odpocili. V nedeljo smo pa šli
najprvo k sveti maši v cerkev in ob
enajstih pa bili pri slovesni sveti ma-
ši, ki je bila darovana v duplini Lur-
ške Gospe po našem prečastitem du-
hovnem svetovalcu Father Aleksandru
Urankarju. Njegova, v srce segajoča
pridiga, nam bo ostala trajno v najlep-
šem spominu. Bilo je nad vse lepo pri-
sostvovati sveti maši pod milim nebom
in slišati izborna petje vrlega pev-
skega zbora od podružnice št. 2, Chi-

Srebrni jubilej št. 23, Ely,
Minnesota, bo praznovan dne
20. septembra. Iskrene če-
stitke in želje, da bi dočakale
še mnogo zdravih in uspešnih
let!
—N.

cago, za kar vsa čast vsaki pevki po-
sebej in tudi organistu. Bilo je res-
nično nebeško čustvo za vse navzoče,
ki je vplivalo na nas, da smo kaj lah-
ko v zbrani molitvi se spomnili na
vse svoje pri sveti maši in še posebno
za naše bolnike, ker nas je mnogo, ki
potrebujemo zdravja na duši in na te-
lesu. V Lurški votlini Marija stoji
tako milo in obenem veličastno, da se
mora stopiti še tako trdovratno srce,
ko vidiš koliko vernih src kleči in na
obrazih vse se je videlo, da je bil
vsak zatopljen v molitev. Ljudi je kar
mrgolelo okrog jezera in Lurške vo-
tline. Svečke so verniki kar naprej pri-
žigali, da je bil zares krasen pogled,
kamor je zrla oko.

Popoldne smo si ogledale sveti kri-
žev pot, ki je bil zgrajen na prostem.
Človek bi kar naprej gledal umetno
delo človeških rok. Pri nekaterih po-
stajah je zgledalo kot da cvetijo rože
iz kamna. Ogledale smo si tudi samo-
stan čistih sester. Tudi njihov dom
priča neutrudljivo delo pridnih ženskih
rok. Kako krasno kapelo imajo in tudi
vse naokrog je tako krasen razgled.

Prav lepa hvala vsem častitim se-
stram, oč. oo. frančiškanom in še po-
sebej č. g. Urankarju ter vsem, ki so
napravili romanje in izlet za vse tako
prijazen. Nikoli ne bomo pozabile, kar
smo videle in doživele. Torej še en-
krat najlepša hvala prav vsem skupaj
in čast podružnici št. 2 v Chicagi za
vso lepo naklonjenost in vsestransko
lepo postrežbo. Vam pa, č. pater Pius,
naj ljubi Bog da zdravje v plačilo za
Vaša mnoga dobra dela.

Najlepše pozdrave vsem skupaj v
upanju, da se še vidimo,

Mary Shikonya, poročevalka

Št. 24, La Salle, Ill. — Počitnice so
ostale za nami in zopet bomo začele z
rednimi sejami, ki bodo vsem v raz-
vedrilo, saj v hladni jeseni imamo
dolge večere. Posebno bo pa važna pri-
hodnja seja, ker bomo uredile za našo
lepo proslavo 25-letnice obstoja po-
družnice, ki se vrši v nedeljo 18. ok-
tobra. Tisto nedeljo bomo imele sveto
mašo za vse žive in mrtve članice
naše podružnice; po maši se pa bomo
slikale vse navzoče zunaj pred cer-
kvijo. Torej ste vse lepo prošene, da
se udeležite svete maše, da skupno
prejmemo sveto obhajilo. Upati je, da
ne bo niti ena izostala. Vsaj enkrat
v 25 letih se dajmo vse skupaj poka-
zati na svoji nad vse važni prire-
ditvi, kar bo za vse lepo in pomen-
ljivo.

Popoldne in zvečer pa bomo imeli
lepo igro, komične vsebine, da se bo-
mo vsi veselo zabavali. Vloge imajo v
rokah naši mladi, ki so izvrstni igralci
na odru, tako, da bo res lep užitek
za vse mlade in starejše. Torej sestre,

upam, da boste z navdušenjem segle po vstopnicah, ko vas bom obiskala, saj veste, da je težak posel tikete prodajati in mi bo zares v pobudo, če bom dobrodošla v vašem domu. Hoditi od hiše do hiše je utrudljivo delo, zato upam, da boste lepo sodelovale. Ako vas pa pot zanese blizu mojega doma, vas pa prosim, da stopite do mene, in mi boste s tem prihranile pot, katerih bo itak več kot dovolj. Že vnaprej se vsaki prav lepo zahvaljujem za vso prijaznost. Prosim, pomagajmo druga drugi in s tem bomo povzdignile svoj ugled med mladino, ki bo videla, da se ni zastoj učila in vežbala za lep oderski nastop. Nobena članica in noben možiček bi ne smel zamuditi te igre, ker smeja bo res kar na koše.

Vljudno vabimo tudi sosednje podružnice v Oglesby in De Pue, saj ste bile enkrat naše članice in sedaj pa pridite, da skupaj praznujemo srebrni jubilej. Vabimo tudi podružnice v Chicagi, Joliet, Aurora, Elmhurst, da bi posetile našo proslavo. Me smo vam pripravljene povrniti, ko boste imele pri vas proslavo. Čim več nas bo, tem lepši se bomo zabavali, saj veste, da v skupnosti je vselej lep uspeh!

Naše članice vabim na prihodnje seje, da bomo vse lepo uredile za proslavo!

Teta štorklja je zopet povasovala pri Mr. in Mrs. Gilbert Pace. Dekliško ime matere je bilo Virginia Radij. Naše iskrene čestitke!

Težko operacijo je prestala sestra Jennie Krulc, ki se sedaj zdravi doma. V bolnišnici se je nahajala sestra Mary Jaklič. Tudi ona se zdravi doma. Vsem bolnim sestram želimo ljubo zdravje.

Pozdravljene vse članice SZZ, širrom Amerike in vsem, ki so bile na izletu v Jugoslaviji pa srečen povratek med nas!

Angela Strukel, tajnica

Št. 25, Cleveland, Ohio. — V nedeljo, 25. oktobra, bo naša podružnica praznovala 25-letnico svojega obstoja. V ta namen bomo imele prav lepo prireditvev na katero ste vabljeni prav vse članice, ker srebrni jubilej je samo enkrat v zgodovini. Začetek proslave bo pri sveti maši ob osmih zjutraj; popoldne bo pa slavnostni banket v cerkveni dvorani Sv. Vida. Da pa bo slavnost ostala dolgo časa v spominu, je sklenjeno, da izdamo lepo knjižico, v kateri bodo tudi oglasi od trgovcev, obrtnikov in podjetnikov, kakor tudi čestitke od prijateljev, za kar je upati splošno sodelovanje.

Ker je napredek v članstvu ob takih pomembnih prilikah najboljši dokaz skupnega zanimanja, zato Vas prosim, drage sestre, da bi se vsaka potrudila vpisati vsaj nekaj novih članic, da bomo zopet enkrat na prvem mestu v članski kampanji. Lepšega darila sploh ne morete izročiti svoji podružnici kot, če vpišete svoje hčerke, snahe, vnuke, vnukinje, sestre ter so-

sede in prijateljice. Mesečni asesment je tako malenkosten in dobrote pa tako velike. Poprimimo se skupno v teh tednih pred proslavo in vsaka naj pomaga po svojem najboljšem načinu, potem se bomo tudi skupno veselile s sadom svojega truda.

Iskrene čestitke Mr. in Mrs. Frank Opaškar, ki sta v avgustu praznovala zlato poroko. Mrs. Opaškar je že dolgo let naša zvesta članica. Dal Bog, da bi dočakala biserno poroko v zdravju in družinski sreči. (Slika in opis je v angleškem delu Zarje.)

Pri naši podružnici se mnogokrat pojavijo veseli dogodki; teta štorklja pridno nosi deklice in fantke. Ker dobijo vsi novorojenčki eno leto prost asesment, zato bi ne smelo biti slučajja, kjer bi mamice ne prijavile svoj dogodek in dobile nagrado.

Zadnji mesec smo izgubile dve svoji članici: Frances Petrovič in Annie Princ. Bog jima daj večni mir in pokoj! Preostalim žalujočim pa naše sožalje.

Vsem bolnim sestram želimo ljubega zdravlja!

Sporočam vam, da imam na rokah naše izvrstne kuharske knjige in toplo priporočam vsem članicam, da nabavite knjige zase in za svoje ta mlade. Lahko jih dobite na seji ali na mojem domu.

Vabim vas vse na sejo, ker bomo imele običajno zabavo!

Mary Otonicar, tajnica

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Že stopamo v slikovito jesensko sezono, ki je najlepša od vseh, ko je vse dozorelo in narava se bo začela spreminjati v vse različne barve sveta, da je kar veselje za gledat. Upati je, da se boste ob večerih domislile tudi na naše seje in prišle v lepem številu, kakor ste storile tudi v preteklih mesecih, saj veste, da se lahko mnogo dobrega ukrene, ako nas je dosti skupaj. Ribničan pravi: kolikor glav — toliko pameti; torej če več glav, toliko več tudi pameti in dobrih nasvetov!

Na zadnji seji smo praznovali rojstni dan naših slavljencev med katerimi so bile: naša prijazna in dobra predsednica Anna Trontel, ki nam je spekla okusno orehovo potico; Mrs. Anna Klun je pa prinesla krasno torto in „božjo“ kapljico; Angela Veselic nam je tudi spekla okusno torto; Frances Zugel nam je pa poskrbela, da smo si grla namočile. Hvala lepa vsem dobrosrčnim sestram, ki ste prinesle dobrote, da smo se tako dobro gostile in tistim, ki ste nam prijazno stregle. Bog vas živi in ohrani še na mnoga leta zdrave in vesele!

Danes vam imam za poročat, da ne bomo imele proslavo 25-letnice v nedeljo, 18. oktobra, ampak se vrši v nedeljo, 25. oktobra. Vzrok premestitve je važen, namreč, zavedamo se, da imamo vsako leto okrog sredi oktobra 40-urno pobožnost in takrat gremo rade vse v cerkev, zato bomo imele nedeljo kasneje, da bo dana vsem le-

pa priložnost za poset. Torej določite si nedeljo 25. oktobra za proslavo srebrnega jubileja svoje podružnice, na kar prijazno vabimo tudi vse sosednje podružnice!

Pozdravljene vse članice SZZ., posebno pa pri št. 26!

Mary Coghe, tajnica

Št. 32, Euclid, Ohio. — Seja v avgustu je bila bolj slabo obiskana, toda imamo upanje, da boste prišle v lepšem številu na prihodnje seje, ker bodo večeri hladnejši in bo prijetno priti skupaj.

V septembru bomo praznovali 24-letnico obstoja podružnice. V ta namen bo brana sveta maša dne 6. septembra ob pol osmih, in sicer za žive in umrle članice naše podružnice. Po septembski seji pa bomo imele prosto zabavo in godovanje rojstnih dni.

Dne 13. junija je obljubila večno zvestobo v zakonu, pri oltarju svete Kristine, naša blagajničarka Marilyn Koss, sedaj Lekan. Svečanost je opravil brat od ženina. Bilo je res lepo videti duhovnika, ki je blagoslovil pred oltarjem svojega brata in njegovo družico za življenje. Zakoncema želimo vso srečo in Bog ju blagoslovi, da bi živela v ljubezni in zadovoljnosti.

Antonla in Joe Mali iz Možina Drive sta pa dne 30. junija obhajala 30-letnico zakona. Dne 18. julija pa spodaj podpisana in mož Louis. (Najlepše čestitke, Frances in Louis! Op. Ured.) Leta gredo hitro naprej; hvala Bogu za vse prežete dobrote sveta in upanje, da bo šlo srečno tudi v bodočnosti, vsem ki praznujemo že kar visoke obletnice zakonskega življenja.

Naša tajnica je dobila za v ročno blagajno nakaznico v vsoti \$ 27.00 od sales Tax-kuponov. Prisrčna hvala vsem, ki ste pripomogle k tem lepem uspehu in se priporočamo, da hranite in zbirate kupone še za naprej.

Mary Strnad iz Nauman Avenue si je poškodovala roko. Upamo, da bo že okrevala, ko bere to voščilo k zdravju. Vsem našim bolnim sestram želimo enako.

Drage sestre, polagam vam še eno iskreno željo na srce: v teku je kampanja za nove članice in lepo bo za vse članice pri naši podružnici, ako bomo posvetile vsaj nekaj truda v ta namen in vpisale vsaka vsaj eno novo članico. Obenem apeliram na vse tiste, ki ste slučajno zaostale v plačevanju asesmenta, da bi čimprej poravnale zaostalo članarino.

Najlepše pozdrave in na svidenje na prihodnji seji, Vaša poročevalka

Frances Perme

Št. 38, Chisholm, Minn. — Poročati imam zopet smrtne slučaje. Dne 24. julija je Bog nagloma poklical v večnost našo dobro družabno članico, sestro Mary Sušnik, ki je bila v starosti 80 let. Ko smo v maju praznovali Materinski dan, in ko sem ji podala cvetlice v poklon kot najstarejši materi, se mi je nepričakovano vrnila

v srce misel: Bog ve, ali ji bom še kdaj podala cvetlice? Draga sestra, odšla si res nepričakovano hitro iz naše srede. Pogrešale Te bomo na naših sejah in tudi pri naših zabavnih večerih, ker bila si vselej vesele narave. Nikdar nisi odrekla pomagati za dobro stvar in prispevati v korist svoje podružnice. Ostala nam boš v trajno-blagem spominu.

Pokojna sestra Sušnik je zapustila soproga Johna, sina Joe Frankovich v Chisholmu ter štiri hčere: Mrs. Joseph Rosman v Creston, Washington, Mrs. Joseph Kotchevar v Chisholmu, Mrs. Joseph Virant v Keewatin in Miss Amelia Sušnik v Chisholmu ter sestro Mrs. Peter Popovich tudi v Chisholmu. Članice smo molile sveti rožni venec in jo spremile k zadnjemu počitku. Naj ji Bog podeli večni mir in pokoj. Ostalim pa naše iskreno sožalje.

Prvega avgusta pa je Bog poklical Charles Gradishar, moža naše sestre. Tudi zanj smo skupno molile sveti rožni venec. Zapušča soprogo Mary Gradishar, sina Charles Jr., v Milwaukee, Joseph v Ironwood, Michigan, hčerko Mrs. Daniel Fraher v Milwaukee, ter brata Toneta v Chisholmu. Naj počiva v miru. Ostalim pa naše iskreno sožalje.

Pri naši podružnici smo imele tri mesece počitnice in se niso vršile redne seje. Zdaj je pa tukaj čas, ko se bomo zopet vrstile k staremu redu in začele s sejami. Najbolj bo pa vsem v veselje, če bomo pridobile kaj novih članic. Ako imate priliko vpisati novo članico, bodisi iz svoje družine ali prijateljico, potem sporočite tajnici in ona bo že poskrbela, da bo prav dobrodošla med nas.

Prihodnja seja se vrši 7. oktobra in takrat naj bi bil naš začetek počasten s sprejemom novih članic, ker bo to za vse najboljši dokaz zanimanja za napredek. Udeležite se v polnem številu. Dotlej pa ostanite zdrave in navadnem prostoru. Pozdrav vsem glavnim odbornicam, članicam SŽZ. in posebno pri naši podružnici.

Za pod. št. 38:

Mary Nosan, predsednica

Št. 39, Biwabik, Minn. — Prosim za malo prostora v naši Zarji, da pišem naše romanje v Lemont, Illinois.

Zvečer 17. julija 1953 smo se ob 9. uri odpeljale romarice iz Minnesote z busom iz Eveletha na romanje v Lemont, kamor smo dospeli v soboto, 18. julija, ob 1. uri popoldne. Skupno se nas je peljalo z našim busom 37 oseb iz železnega okrožja. Od naše podružnice nas je bilo 5 članic.

Med vožnjo tja in nazaj smo se imele res prav lepo. Vso pot smo prepevale naše pesmi, molile in tudi kako veselo povedale. Zame je bilo to prvo romanje v Lemont, k Mariji Pomagaj, na naših ameriških Brezjah. Meni kot ostalim članicam se je to romanje zelo dopadlo od začetka do

konca. Zato pa se tem potom lepo zahvalim v imenu naše podružnice Mrs. Mary Theodore, ki je tako lepo poskrbela, da smo se ves čas imele tako dobro. Ko smo se vračale z busom domov in smo bile že malo trudne, je nam naša iznajdljiva Mary hitro poskrbela malo brinjevčka in vse smo spet oživele. Postale smo spet vesele in zgovorne. Tako nam je vožnja domov hitro minila. Res, Mary, Ti že znaš in veš, kako je treba. Stokratna Ti hvala za ta lepi užitek, ki si ga nam poskrbela, da vožnja ni bila dolgočasna.

Posebej pa se moram zahvaliti našim ženam v Jolietu, ker so nam poskrbele tako okusno in dobro večerjo. Bilo je kot na ohceti. Tudi njihovim moškim gre zahvala, ker so poskrbeli, da smo bile ves čas večerje vesele in smo se počutile tako domače. Izgleda, da so se držali pregovora:

Kdo bi vedno tužen bil,
to ne more biti.

Bog je vinčece delil,
za zdravje ohraniti.

V Lemontu smo samo nekaj pogrešale. Manjkalo je „Marijinega pevca“, Fr. Odilo Hanjška in naše Albine Novak. Teh dveh prijaznih obrazov smo pogrešale! Zares Albina, manjkalo nam je Tvojega smeha, čeprav praviš, da se samo Ti vedno „režiš“.

Na koncu se zahvaljujem naši SŽZ. in podružnici št. 2 iz Chicage, ki je poskrbela, da je vse romanje tako lepo poteklo. Saj smo pri Mariji Pomagaj dobile dovolj tolažbe in novih moči za kirže in težave našega življenja.

Prav lepo pozdravljam vse članice naše Zveze, posebno pa še tiste, ki smo bile skupaj na romanju.

Johanna Zallar, predsednica št. 39

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Letos smo pa imeli kar dovolj vročine in to je bil najbrž vzrok, da tudi naše seje niso bile boljše obiskane. Kmalu bodo tukaj lepi, hladnejši večeri in bo prijetno priti skupaj.

Vstopnice za našo večerjo in ples so že v prodaji in se priporoča vsem članicam, da sežete po njih. Za en dolar boste dobili večerjo in samo zares dobre stvari, za kar se bodo potrudile naše spretnke kuharice in še naplesali se boste po svoji želji. Na rokav imamo tudi listke za dobitke, katere vam tudi priporočamo v nakup, saj je ves dobiček za korist VAŠE podružnice. To bo v soboto 17. oktobra.

Z veseljem smo sprejele v svojo sredo novo članico, Katie Potočnik, katero je pripeljala naša vrla sestra Tina Kuzmich. Dobrodošla, sestra Potočnik! Sestri Kuzmich pa prav lepa hvala za zanimanje. Sestre, prošene ste, da se malo potrudite v tem oziru, da ne bomo med zadnjimi v tekoči kampanji, ki se vrši do meseca decembra. Zelo bi nas vse veselilo, če bi bila enkrat tudi št. 41 na častni listi, ko beremo kampanjska poročila.

Mr. Alfred Jamnik je 1. avgusta peljal pred oltar mlado zvesto nevesto,

gdč. Dolores Kaušek. Alfred je sin Mr. in Mrs. Frank Jamnik. Mrs. Jamnik je naša vrla predsednica, katero imamo vse zelo rade. Vsem skupaj naše iskrene čestitke. Novoročencema pa še posebej iskrene želje, da bi uživala srečno bodočnost, posuto z vso srečo in z božjim blagoslovom.

Vsem našim bolnim sestram želimo skorajšnje okrevanje.

Upamo, da so vse naše izletnice srečno dospeli nazaj in da nam bodo mnogo zanimivega napisale v naši Zarji. Najlepše pozdrave vsem,

Ella Starin, tajnica

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), Ohio. — Cenjenim članicam naše podružnice naznanjam, da se vrši prihodnja seja dne 12. septembra. Prošene ste tudi vse tiste članice, ki ste bile med poletjem v stari domovini na obisku, da pridete med nas, ker bi članice rade slišale kaj imamo zanimivega za povedati, kako živijo naši rojaki onkraj morja. Bila sem tudi jaz med izletnicami. Nadvse sem bila srečna obiskati mojo 88 let staro mater in sorodnike. Ne bom se danes spuščala v opisovanje razmer, ker nimam dovolj časa, ampak želim, da pridete na sejo in bom podala ustmeno poročilo ter izročila lepe pozdrave iz domovine.

Za danes vas vse lepo pozdravljam in na svidenje v soboto, 12. septembra!

Jennie Pugelj

Št. 49, Noble, Ohio. — Minilo je že par mesecev od zadnjega dopisa, zato sem se namenila poročati, kako se imamo — namreč malo dobrega in malo slabega.

V juniju smo izgubile dobro članico Frances Hegler, ki je dolgo bolehalo, dokler jo ni Bog rešil trpljenja. Naj v miru počiva. Preostalim pa naše sožalje.

V juliju je bila v bolnišnici sestra Elizabeth Snyder. Sedaj je že boljši in se nahaja v domači oskrbi. Njej in vsem bolnim želimo, da bi kmalu okrevale.

Dne 16. avgusta smo imele društveni piknik pri sestri Frances Kosten na Lake Shore Blvd. v Willoughy. Udeležba ni bila velika, toda zabava pa prav prijetna. Najlepša hvala vsem članicam in njihovim soprogom in tudi članicam od podružnice št. 14 za poset. Ob priliki bomo tudi me vrstile. Dvignjene so bile številke. Mrs. Francis je dobila krasno svetilko kot prvi dobiček; drugi dobiček, posteljno pregrinjalo, je dobila Mrs. Dawd; tretji dobiček, „pressure cooker“, Mrs. Pollock; četrti dobiček, prav lepe prevleke za blazine, pa aktivna članica in dolgo let predsednica št. 91 v Presto, Pa., sestra Johanna Aubel, ki je bila slučajno tukaj na obisku. Peti dobiček, tri obrisače (set of towels) je pa dobila Katarina Žalec. Tako smo bili vsi veseli in zadovoljni. Prihodnja seja bo v nedeljo, 13. septembra. Pridite vse, da boste slišale poročilo o uspehu piknika. Vas vse lepo pozdravljam,

Mary Stusek, predsednica

Št. 52, Kitzville, Minn. — Na zadnji seji je bilo navzočih 17 članic in upati je, da boste vse prišle na prihodnjo sejo, saj zdaj je vreme zelo prikladno.

Naš „card party“ je lepo uspel, za kar najlepša hvala vsem, ki ste se udeležili ter vsem, ki ste prispevali in pomagali k lepemu izidu. Na zadnji seji so bile srečne v igrah in dobile dobitke sledeče sestre: Lena Strazisar, Catherine Marolt, Mary Bartol, Margaret Kochevar, Ann Russ in Celia Kochevar. Z okusnim prigrizkom so pa nas postregle naše požrtvovalne sestre: Margaret Kochevar, Jessie Bunetto, Betty Strazisar in Gertrude Kochevar. Najlepša hvala!

Naša podružnica bo prisostvovala na slavnosti Zvezinega dne, ki se vrši 30. avgusta in poročilo sledi prihodnjič. Želeč vsem obilo vsega dobrega, vas vse skupaj prav lepo pozdravljam,
Betty Strazisar

Št. 54, Warren, Ohio. — Poletje se hitro umika in bliža se hladna jesen. To nas opominja, da čas hitro teče in tudi naše življenje gre prehitro naprej. Vsak letni čas ima svojo krasoto. Kako lepo je gledati na sadno drevje, ki je letos bogato obloženo. Če se peljemo 40 milj od nas, proti Geneva, pa vidimo vse polno vinogradov in že od daleč diši zrelo grozdje. Tam je dosti slovenskih farmarjev, ki se morajo hitro obračat, da vse oberejo in speljejo na trg in domov. Dostikrat mi pride na misel, kar so rekli moja ranjka teta: „Oh, kako rada bi še enkrat trgala grozdje“ — in to je bilo par ur pred smrtjo. Sin, Frank Klaus, ima namreč več kot 30 akrov vinske trte, ki tudi letos dobro kaže. Vse je dobro, dokler je človek zdrav in se lahko veseli vseh letnih časov.

V bolnišnico se je morala podati sestra Mary Tomsich, kjer se je morala podvreči težki operaciji. Vse želimo, da bi bili zopet kmalu na nogah na svoji prijazni farmi. V bolnici se nahaja tudi John Riffle, soprogo sestre Mary Riffle in oče številni družini. Vsem bolnim želimo zdravje in potrpljenje.

Na počitnice v Canado se je podala naša blagajničarka sestra Carolyn Knezovich s soprogom, sinčkom in materjo Carolino Smuke. Srečen povratek!

Na bojni ladji „Mo“, se je vrnil iz korejskih vodá Richard Smuke, ki je bil „storekeeper“ na ladji. On je sin sestre C. Smuke. Dobrodošel, Dick!

V avgustu sem se pridružila izletnicam iz Girarda in se z njimi podala na božjo pot v Providence Heights, Euclid, Ohio. Ob 11. uri smo se udeležile svete maše pri groti; popoldne smo opravile sv. križev pot in ob štirih je pa bila procesija po strmih gričkah in potem smo se zbrali pri votlini Lurške Gospe, kjer smo slišale lepo pridigo. Duhovnik je priporočal pogosto molitev sv. rožnega venca za spreobrnjenje Rusije, kot je priporočala Mati Božja otrokom v Fatimi in Lurdu na Francoskem sv. Bernardki. Priporočal je tudi, da naj matere pazijo, da bodo njihove hčere dostojno

oblečene v poletnem času. (Poleg članic se je udeležilo izleta tudi lepo število soprogov.) Z menoj je bila sestra Mary Rubinek iz Niles in Theresa Racher in Frances Kosance. Ogleдали smo si tudi kapelo in druge zanimive stvari na lepem gričku. Okusen obed so nam pa pripravile častite sestre od Good Shepherd. Ob petih je pa voznik zapregel svoj bus in nas srečno pripeljal domov. Imeli smo dosti duševnega užitka in na potu domov pa dosti zabave. Lepa hvala vrli sestri Theresa Lozier od št. 55 za povabilo in vsem, s katerimi smo skupaj preživeli prijeten dan.

Drage sestre! Ne pozabite se udeležiti veselice, ki se vrši 26. septembra v Slovenskem domu na Niles Road. To bo prva in edina letošnja prireditev. Prosim, da se zavedate, da imamo vse enake dolžnosti, namreč pomagati za lep uspeh in se udeležiti svojih prireditev ter s tem pomagati, da bomo imele zadosti močno ročno blagajno. Letos smo imele precej stroškov z Materinsko proslavo in zdaj je pa tisti čas, da sorazmerno pomagamo in podpremo, da bomo lahko zopet drugo leto kaj priredile. Tudi letos bomo imele božične kartice. Vabimo vse iz Niles in Girard in tudi iz Clevelanda na našo veliko veselico, ki bo 26. septembra. Vsi boste iskreno dobrodošli. Zabava bo pa prvovrstna, to vam gotovo obljubimo že vnaprej.

Prihodnja seja se vrši 17. septembra. Torej na svidenje in ne pozabite vpisati kaj novih članic, ker zdaj je v teku važna kampanja! Vas vse skupaj iskreno pozdravljam,

Rose Racher, predsednica

Št. 57, Niles, Ohio. — Seja v juliju se je vršila pri sestri Ana Dolence in je bila lepo obiskana. Ker je bil njen in od Mary rojstni dan, sta nas lepo postregli z dobrim kejkom in kofetkom. Hvala lepa in Bog vaju živi še na mnoga leta!

Teta štorklja je precej zaposlena pri nas. Pustila je zalo hčerko pri sestri Paulina Haris; njeno dekliško ime je bilo Logar. Sestra Jennie Logar je zopet stara mama; sestra Mary Thomas je pa dobila krepkega fantka. S tem dogodkom je postala Mrs. Mary Stanec zopet stara mama. Čestitke mladim in starim mamicam in očetom.

Prosim vas lepo, drage sestre, da bi pridobile vsaj nekaj novih članic. Vas vse prav lepo pozdravljam,

Johanna Prinz, poročevalka

Št. 64, Kansas City, Kansas. — Zadnje seje niso bile preveč dobro obiskane. Lepo bi bilo, ako bi se vse potrudile priti na prihodnje seje. Vročina je zdaj že ponehala in bo prijetno priti skupaj.

V nedeljo 26. julija smo slavile praznik sv. Ane. Več članic je praznovalo tudi svoj rojstni dan. Imele smo okusna okrepčila in tudi „jagnjetina“ je bila na razpolago ter dobro pivo, tako smo se zabavali pozno v večer.

Naša predsednica Antonija Kostelec in sestra Zakrajšek sta šli na pro-

slavo Zvezinega dne v Lemont, Illinois. Mislili smo že, da se ne bosta vrnila nazaj ob času za naše „žeganje“, pa sta vendar prišli. Povedali sta nam, da je bilo izvrstno in upati je, da se bo še več članic pridružilo prihodnje leto na ta lep izlet.

Hvala vsem odbornicam in vsem, ki so pripravili izvrstno večerjo.

Najlepše pozdrave vsem članicam
SŽZ! **Mary Juratovic**

Št. 71, Strabane, Pa. — Mary Novak, Frances Tomšič, Ivana Zuzek, Mary Udovič, Ivana Gruden in podpisana smo se podale dne 17. julija zvečer z vlakom proti Chicagu, kamor smo dospele drugo jutro ob osmih in nato vzele bus do Lemonta, kjer smo se naslednji dan sestale z romaricami in romarji, ki so prišli v lepem številu.

V Lemont smo dospele po eni uri vožnje iz Chicage in smo se ustavile v Baragovem domu, kjer smo dobile prav prijazno postrežbo. Popoldne v soboto so pa začeli prihajati z busi in avtomobili. V soboto zvečer nas je bilo že kar lepo število. Zelo lepo je bilo, pridružiti se procesiji z gorečimi svečkami, ki se je vila okrog jezera in nato do votline Lurške Gospe.

V nedeljo popoldne smo pa srečali še druge skupine, ki so prišle tudi iz oddaljenih in bližnjih krajev. Udeležile smo se najprvo svete maše v cerkvi Marije Pomagaj in nato pa skupne svete maše, katero je daroval naš prečastiti duhovni svetovalec, Father Aleksander Urankar. Najlepša hvala, Father Urankar, za Vašo v srce segajočo pridigo. Lepo priznanje tudi podružnici št. 2 v Chicagu, ki se je lepo potrudila za našo udobnost in pri sveti maši smo pa slišale izborni petje pevskega zbora od št. 2, Chicagu.

Lepo je, ko se snideš z znanci in prijatelji, katere vidiš le poredkoma. Veselilo nas je tudi srečati našo prijazno glavno predsednico Mrs. Josephine Livek in ustanoviteljico Zveze Mrs. Prislund. Nad vse je pa bila prijazna in postrežljiva naša urednica Corinne Novak, ki je bila vsaki na uslugo, ako smo jo kaj vprašale, nam je z veseljem poskokom ugodila želji. Hvala lepa, Corinne! (Hvala Vam za obisk. Cor.)

Vse je bilo lepo, pa smo vseeno zelo pogrešale našo glavno tajnico, Albino Novak, ki se je ravno tisti čas nahajala na obisku v stari domovini. Vemo dobro, da je bila v duhu in mislih z nami ves čas.

Zvečer isto nedeljo sta nas pa Mr. in Mrs. Frank Sunic odpeljala v Joliet in nam razkazala vse po mestu. Cerkev imajo pa res tako lepo, da ne vem, če sem še lepšo videla v Ameriki. Lepa hvala Mr. in Mrs. Sunic. Pozabila sem ime dobrih prijateljev, ki so nas pripeljali nazaj v Lemont. Res, povsod se dobijo dobri ljudje in prijatelji. Upam, da nas pridete obiskat in vam povrnemo vašo prijaznost.

Večina romarjev je odšla že v nedeljo zvečer, drugi smo se pa poslovili v ponedeljek zjutraj, z željo v srehi, da se še snidemo na ameriških Brezjah.

V Chicagi smo obiskale naš glavni urad in se poslovile od naše prijazne urednice Corinne Novak in njene dobre stare mamice Mrs. Križman. Mrs. Prislant se je ravno takrat nahajala v uradu in smo se tudi od nje še enkrat poslovile. Ob pol enajstih dopoldne smo se pa odpeljale iz Chicage in srečno dospele domov ob polnoči. Bil je lep izlet in dal Bog, da dočakamo prihodnji Zvezin dan in se zopet srečamo vsi skupaj!

Naša blagajničarka Mary Bostjančič je srečno prestala operacijo. Vsem bolnim želimo ljubo zdravje.

Vsem, ki so pa šle na izlet v staro domovino, pa srečen in zdrav povratek! Vas vse skupaj lepo pozdravljam.

Mary Tomšič, predsednica

LEPI SPOMINI NA CHICAGO

(Op. ured. Sestra Sterle je poslala naslednji dopis že dolgo časa nazaj in je naša krivda, da ni bil priobčen že pred meseci, kar prosimo, da se nam oprostí.)

Z našo predsednico Mrs. Tomšič sva se spraševali, ali naj grevi v Chicago na blagoslovitev Zvezinega doma ali kaj! Njen soprog Ignac Tomšič je že delj časa rahlega zdravja in tudi moja hči je bolna na prehladu. Oba sta rekla: „Kar pojdita, saj ne bo tako hudo nama doma!“ In tako sva šli na pot vsaka s svojo skrbjo. Na postajo nas je peljal Bill Tomsic in to prav v Pittsburgh. Kmalu, ko sva se odpeljali proti Chicagi sva srečali še tri potnice, ki so se odpravile na isto potovanje od podružnice št. 67, namreč sestri Snežic, Samsa in Zadkovič. V Chicago smo dospele v nedeljo ob sedmih zjutraj in ko smo se na postaji malo olišpale in okrepčale, ker Mrs. Snežic je rekla, da v želodcu mora biti kaj gorkega, da se bomo boljše počutile. Ona je korajžna, zato smo jo izbrale za svojo voditeljico in bila je res izvrstna v tem poslu. V Hammond, Indiana, je ona poklicala mojo sestrično, Ano Klišiah, in me je potem prišla obiskat. Nato smo se pa s taksijem odpeljale k naši glavni tajnici Albini Novak. Bila je zelo veselo presenečena našega prihoda. Takoj smo bile prepričane, da sta s hčerko Corinne imeli ogromno delo vse tako lepo urediti in to v tako kratkem času; in toliko na glavi imeti, to niso majhne stvari. Kmalu so začele prihajati članice od drugod in naša Albina je Ribničanka, pa je kar morala prostore v hipu razriniti, kar se ji je skoraj posrečilo, ker bilo nas je zelo veliko skupaj. Udeležba je bila sijajna in vemo, da če bi to bilo poleti, bi bil obisk še veliko večji od zunanjih članic, ki gredo rade na potovanje, ampak v zimskem času je malo drugače, ker ne vemo, kakšno bo vreme.

Kmalu je napačila ura enajst in prišli so Father Urankar in njegovi asistenti blagosloviti prostore. Mislim, da je bilo za večino navzočih pričati temu obredu velika novost in zelo zanimiv prizor za vse. Zatem smo šle

K dopisu sestre Ane Sterle iz Strabane, Pa., bo prav prišla tudi gornja slika, ki je bila posneta v Chicagi pri Novakovih.

Na sliki so pa: Edward Kenik, slavni tenorist iz Clevelanda, pri pianu je naša glavna tajnica Albina Novak in poleg nje stoji naš bivši operni pevec in sedaj pevovodja pri slavni pevskih skupinah v Clevelandu in te so: Glasbena Matica, Slovan, Triglav in Adrija, ki so podale že mnogo koncertov.

pa v procesiji do cerkve, kjer je bila pri Sv. Štefanu darovana slovesna sveta maša in po maši smo pa napolnile Tomažinovo dvorano, kjer nam je bilo servirano prav okusno kosilo in to za nizko ceno, tako smo bili prav vsi zadovoljni s postrežbo.

Ob treh popoldne se je pa pričel koncert v dvorani Sv. Štefana, kjer se nas je zbrala napolnjena dvorana navdušenih poslušalcev. Bilo je že tako lepo, da bi kar naprej poslušala tisto lepo petje. Že večkrat sem slišala, kako znata Edward Kenik in Josephine Petrovič lepo peti in pokloni so bili na mestu, ker lepše nismo še slišali. Tudi pevski zbor podružnice št. 2 je imel zelo lep nastop, kakor tudi mlade članice, ki so podale lepo angleško skladbo. Takih koncertov bi se nikdar ne naveličali ampak gotovo si vsak želi imeti še tako priložnost. Čestitamo dirigentu g. Šublju!

Po koncertu smo pa šle z Mrs. Zadkovič k njeni sestrični v South Chicago, tam so nas prav dobro pogostili ter bili zelo gostoljubni in prijazni, za kar se jim prav lepo zahvaljujemo. Oni imajo Tavern in so nas vzeli tudi k Mr. in Mrs. Paloza, ki vodijo grocerijsko trgovino in so tudi zelo prijazni in nas lepo postregli. Potem so nas pa še spremili na postajo in odpeljale smo se iz Chicage ob enajstih ponoči. Na vlaku smo se smejale in pogovarjale, pa pride k nam mladenič ter nas vpraša, ako smo Hrvatice? Jaz pokažem na Mrs. Zadkovič in bil je zelo vesel, da je zopet slišal govorico svojih staršev. Prišla je tudi njegova

soproga in se tudi menila v materinem jeziku. Ne bo se še zatri naš jezik in to je pravilno! Ne vem imena od tega para samo to vem, da sta iz Johnstown, Pa. Potem nas je še pogostil s pijačo, da bi bolj lahko zaspane. Mrs. Snežic ni hotela piti, in veste kaj se je zgodilo: ona je lahko spala, me pa nismo mogle nikakor zaspati. Tako smo vso pot se pogovarjale in imele kratek čas. S sestro Tomšič sva se vrnili v Strabane okrog poldne v ponedeljek. Doma so bili presenečeni, da sve že doma in so nas vprašali, če sva šli v Chicago na uro gledat. Saj je res težko povedati in raztolmačiti, koliko se lahko vsega vidi v kratkem času, če se kar naprej vrstijo dogodki za dogodkom. Me res nismo imele tudi minuto prostega časa, bilo je vseskozi živahno razpoloženje. Veseli sva bili, da sva se odločili na potovanje in da sve se srečno vrnili in da je bilo doma vse v redu. Tako vidite ni nas držala nazaj ne zima, ne bolezen, kar je dokaz, da se na tem svetu lahko marsikaj doseže in naredi, ako je dobra volja in pogum.

K zaključku bi rada samo še to rekla, da smo lahko ponosne prav vse članice na svoj Zvezin dom in osobje v domu. Dal Bog, da bi še dolgo časa šlo tako lepo naprej za korist naše Zveze. V Chicagi smo srečale mnogo dobrih in prijaznih ljudi in to nam bo ostalo vedno v spominu.

Anna Sterle,
Box 176, Strabane, Pa.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Pri naši podružnici bi lahko mnogo več dobrega storile, ako bi prišle članice k sejam, toda zadnje mesece je bila udeležba res majhna. Upati je, da boste prišle odslej, ko bo vreme bolj vabljivo za notranje prostore in posebno v mesecu oktobru, ko bomo lmele letno prireditve. Napravile bomo zopet večerjo (pokrito rihto). Članice ste zopet prošene, da prinesete vsaka nekaj in pripeljite prijateljice in sosede s seboj, ki lahko pa v denarju prispevajo, tako bo potem vsem v zadovoljnost. Po večerji bomo pa igrala svojo običajno igro, da bomo tudi za ročno blagajno nekaj storile. Vljudno ste vabljeni prav vse, saj veste, da je šele takrat prijetno, kadar nas pride skupaj lepo število, ker v veliki družbi tudi čas hitro mine. Saj veste, kako je, ena pove nekaj, druga zopet kaj drugega in tako gre naprej vesela govornica, da se vsi pošteno nasmejemo in razvedrimo. Torej le gotovo pridite, ker bo izvrstno pripravljeno za vse!

Prijazno vas zopet opominjam na tekočo kampanjo, da bi vsaka pridobila vsaj eno novo članico, naj bo to v odrasli ali mladinski oddelku. V mladinskem oddelku plačajo samo 10 centov na mesec za sto dolarjev smrtnine in v odraslem oddelku se pa dobi sto dolarjev za 35 centov na mesec in pri tem je plačano tudi za lep mesečnik Zarja, kateredva vsaka prejme. Za mladino je pa zopet najboljša zavarovalnina, ker dobi za 60 centov na mesec do 30 let starosti \$300.00; od 30 do 40 let pa \$250.00; in od 40 do 45 let \$200.00 in od 45 do 55 let pa \$150.00. Nikjer na svetu ne dobite toliko za tako majhen denar. Naj se vsem srce omehta, da boste šle na delo in pridobile prav gotovo vsaka vsaj eno novo članico pred koncem tega leta in čim prej tem boljše bo za našo podružnico. Potrudite se vsaj do naše prireditve, da boste vpisale vsaj eno novo članico vsaka. Prireditve se pa vrši na drugo sredo v oktobru, to bo na 14. ob šestih zvečer. Na svidenje in najlepše pozdrave vsem skupaj!

Mary Lovše, tajnica

Št. 97, Cairnbrook, Pa. — Pozdravljene vse sestre SZZ. Moja želja je, da bi se zbrale v večjem številu na mesečnih sejah. Pri naši podružnici nas je nad 30 članic in na sejo pa nas pride največ šest in zato tudi ni zaželjenega napredka. Saj je samo ob sebi umevno, če pride več skupaj, toliko lažje se kaj dobrega ukrene za napredek podružnice.

Na Zvezin dan 19. julija smo se podale tri od naše podružnice v Lemont. Rečem samo toliko: tam je pa že tako lepo, da se sploh ne more lepše dobiti. Pa vseeno ni bilo letos tako vse v redu in živahno kot se spominjam v letu 1951. Takrat sem tudi jaz bila navzoča in nam je vse preskrbela naša predsednica Albina Novak. Najbolj smo jo pogrešale v Romarskem domu, ko smo letos tja prišle, ker ni bilo tako kot takrat, „ko je ona nam

vse lepo preskrbela. Toda moram pohvaliti čč. oo. frančiškane, ki so bili do nas prav postrežljivi in prijazni, za kar jim iskrena hvala.

Najlepše pozdrave vsem romaricam iz Strabane in Johnstown ter vsem članicam po širni Ameriki!

Box 124, Central City
Margaret Mihelčič,

VZOREC LUNČEV V LJUDSKIH ŠOLAH

Ponedeljek: Pečena šunka z nudeljmi, špinača, jabolčni zos, polovico senviča s pinacovim maslom, kozarec mleka.

Torek: Sesekljano meso na pretlačeni krompirjem, grah, ananas (pineapple) in skuta v obliki solate, narezek kruha iz črne moke (whole wheat), mleko.

Sreda: Kravajček iz mesa položen na žemljico, krompirjeva solata, pomarančni sok, Lorna Doon piškot, mleko.

Četrtek: Makaroni, stročji fižol, fruit (sladka žolca), opečen francoski kruh.

Petek: Tuna s krompirjem pečena v kastrolu. Mešanica zelenjav, breskvin kompot, polovico pinacovega senviča, mleko.

Take in podobne lunče dobijo otroci iz nižjih razredov za 25 centov porcija.

Za šolarje iz višjih razredov servirajo lunče z malo večjo izbero.

Ponedeljek: Pečena šunka z nudeljmi, koruza v zrnih, skuta s sadjem in lime jello, polovico senviča iz cele pšenične moke, mleko.

Torek: Zmleto meso v polivki, (meat loaf), krompirjev pire, solata z majonezo, polovico senviča, mleko.

Sreda: Tamale paj, zmešana zelenjava, sadni želo, polovico senviča, mleko.

Četrtek: Čapsuj (Chop suey) z rižem, makaroni, stročji fižol, breskvin kompot, polovico senviča in mleko.

Petek: Tuna pečena s krompirjem, grah, narezek sira, opečen francoski kruh, mleko.

Kdor želi kupiti krožnik juhe, plača 12 centov. Gorka mesna jed velja tudi toliko ena porcija. Zelenjava je po 7 ct. Sadne solate veljajo 15 ct. Vse sladkarije (dessert) so po 10 ct. Vsak dan imajo na prodaj mleko, oranžni sok, sadje in sladole.

V Ameriki so šole bolj oddaljene, da nemore vsak otrok domov za kosilo. Kdor more, si je kupi v šoli, drugače pa gotovo prinese kaj primernega s seboj.

JEJMO SADJE!

Češplje in silve krepke živce. Uživati pa jih je treba prav zmerno. Več nego 5—6 češpelj na enkrat bi lahko dražilo sluznice prebavnih organov. Parjene češplje so lahko odvajalno sredstvo.

Breskve uživane v manjših količinah, so dragocene za duševne delavce.

Marelce imajo podoben učinek kakor breskve in oživljajo črevesje.

Grozdje ni koristno samo po svojem grozdnem sladkorju, nego tudi po sadnih kislinah in soleh, ki čistijo kri in jo množe. Zdravljenje z grozdem je v jeseni prav na mestu, toda vršiti se mora po zdravnikovem navodilu. Osebe, ki trpe na revmi in prehlajenju na sopolih, naj ne uživajo črnega in temnega grozdja. Malokrvni ljudje in taki, ki se jih loteva poapnenje žil, pa naj se zdravijo z rdečim in modrim grozdem.

Banane so jako redilne, urejajo delovanje želodca in črevesja.

Fige so prav tako zelo redilne, saj vsebujejo okoli 70% sladkornih snovi. Preobilo uživanje fig draži živce. Suhe fige namočene preko noči s suhimi češpljami in rozinami ter vse skupaj parjeno in pretlačeno v mezgo je posebno za otroke dobro sredstvo za ureditev prebave.

Datlji imajo isto ali pa še večjo vrednost kakor fige.

Kutine (quince) so uporabljali že v starem veku kot zdravilno sredstvo. Vsebujejo posebno dosti čreslove kisline in pektina, t. j. snov, ki povzročijo, da se sadje pri kuhanju hitro strdi. Ker ima kutina svojstvo, da krči (vleče skupaj), uporabljajo razrezano in na vodi kuhano tekočino kutin proti vnetju v vratu, želodčnih sluznic in pri raznih katarjih ter sploh pri različnih prehlajenjih.

Limona ali citriona je vsestransko uporabljiva. Vsebuje dopolnilne tvarine ali vitamine, ki so zlasti otrokom silno potrebni. Limonov sok razkužuje, limonada je najbolj zdrava, alkohola prosta pijača. Osvežuje in pomirja živce ter je zato zdravo nadomestilo za vino in pivo.

PAR NASVETOV

Ako potrebuješ samo beljak, napravi v oba ozka konca jajca luknjice, ki bosta natančno nasproti, druga drugl; ako pijaš v jajce, izteče beljaka, kolikor ga potrebuješ, rumenjaka pa ostane nepoškodovan v lupinji sveže še več dni. Seve velja to za sveža jajca, ki imajo rumenjaka še lepo ločen od beljaka.

Prežganje lahko razrediš z mrzlo ali z vročo tekočino. Glavno in važno je, da priliješ spočetka toliko tekočine, da lahko gladko razmešaš prežganje in dobiš gosto omako. Potem šele polagoma prilivaj vodo ali juho in pri tem vedno mešaj in končno prevri jed. V novejšem času pripravljamo prikuhe le z malo prežganja.

ALI STE ŽE VPISALI NOVO ČLANICO V TEJ KAMPANJI?

Kampanja za nove članice je v polnem teku. Nekatere podružnice so pridobile že dokaj lepo število novih v zadnjih mesecih. Toda več podružnic je pa med tistimi, ki morebiti čakajo na hladnejše vreme, ko bodo šle zopet redno k sejам in bodo takrat vpisale tudi svojo kandidatko. Upati je, da vas je veliko število pri vsaki podružnici, ki imate resen namen pridobiti vsaj eno novo članico v tem letu! Saj vsaka dobro ve, da se delo za napredek podružnice vselej dobro obrestuje, ker pri podružnicah, kjer pristopi lepo število novih članic, imajo tudi živahno gibanje in se vse veseli lepega napredka.

Vse tiste, ki se boste potrudile pridobiti novo članico, boste ob zaključku prejele tudi lepo nagrado kot v priznanje za svoj trud. Na glavni urad pridejo zelo lepa zahvalna pismenca od tistih, ki prejmejo nagrado in največkrat pride tudi obljava: **Prihodnjič se bomo zopet potrudila!** Drage sestre: tisti prihodnjič je sedaj! Lepo prosimo, da ne odlašate prav nič delj, ampak se še ta mesec potrudite za novo članico.

Povejte tistim, ki niso še članice, da je vsaka nova članica deležna vseh pravic in ugodnosti, ki jih organizacija po možnosti deli. Za umrle članice pa Zveza skrbi na sledeč način:

Potom svojih podružnic poskrbi za dostojen pogreb. Za kritje stroškov pogreba pa Zveza plača do vsote \$100.00 za majhen asessment 35 centov na mesec in v tej vsoti je vključeno tudi za mesečnik „Zarja“, katerega prejema vsaka članica. Resnica je, da ne bi niti mesečnik mogli vzdrževati zdaj za vsoto, ki jo plačamo. Toda naša Zveza je v tem oziru zelo plemenita in daje svojim članicam vse, kar se sploh da dobiti za tako majhen denar.

V razredu B je pa asessment 60 centov na mesec in zavarovalnina je pa sledeča:

\$300 za vse, ki so v ta razred pristopile med 14. in 30. letom;

\$250 za one, ki so v ta razred pristopile med 30. in 40. letom;

\$200 za one, ki so v ta razred pristopile med 40. in 45. letom;

\$150 za tiste, ki so v ta razred vstopile med 45. in 55. letom.

V vsoti 60 centov, ki jo plačujejo članice v razredu B, je vključeno tudi za „Zarjo“. Torej v razredu B je asessment samo 25 centov več kot v razredu A in koristi za „kvoder“ več na mesec so pa res velike.

Tukaj lahko pripomnimo, da je ni organizacije na vsem svetu, ki bi dala svojemu članstvu toliko za tako majhen denar. Zato bi pa morale vse članice skrbeti, da imate svoje hčerke, snahe, sestre, vnuke in vnučkinje včlanjene pri svoji lepi organizaciji.

V mladinski oddelk se sprejemajo pa deklice od rojstva do 18 let starosti in fantki od rojstva do 12 let starosti, ki plačujejo samo 10 centov na mesec.

Zveza pa v slučaju smrti izplača vsoto sto dolarjev po načinu kot za članice odraslega oddelka. Tisti pa, ki so v mladinskem oddelku nepristano deset let ali več, prejme ob prestopu v odrasli oddelk dodaten certifikat v vsoti \$50.00, ki je izplačljiv ob smrti poleg zavarovalnine odraslega oddelka.

Vabi se vas, da pristopite v našo dično Slovensko žensko zvezo, ki ima sedaj nad 13 tisoč članic v obeh oddelkih in nad sto podružnic v 14 državah Amerike. Pristopite, da boste članice najlepše ženske organizacije v tej širni Ameriki, in to je Slovenska ženska zveza!

Za pristop v Zvezo se ne zahteva zdravniška preiskava, ampak se sprejme častna beseda prosilke, da je pri dobrem zdravju.

Pristopnina je tudi prosta. Plača se samo redni asessment, kakor potem vsak mesec naprej.

Uredništvo iskreno apelira na vse podružnice, da bi v tem letu, ko naša Zarja praznuje svoj srebrni jubilej, se še posebno pridno potrudile, da bo pri vseh podružnicah lep uspeh. Uverjene bodite, da bo to največje veselje za osebje glavnega urada in za vsak krajevni odbor in zlasti pa celotni glavni odbor. Vsaka naj stori le malo v ta lep namen in skupaj bo zelo dosti štelo in pomagalo!

Vas vse skupaj prav iskreno pozdravljam, Vaša

CORINNE NOVAK, urednica

BARAGOVA PRATIKA

ZA LETO 1954

Ima zelo pestro in zanimivo vsebino. Poučna je in polna raznih obvestil za vsakega slovenskega človeka. Posebno so zanimive letos njene črtice in povesti. Naročite si jo, dokler zaloga ne poide.

Stane s poštnino \$1.25

kar je poslati v Money order, čeku ali gotovini na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

6519-W. 34th Street,

Berwyn, Ill.

P.S.: Poštne znamke prosimo ne pošiljajte.

MRS. JOSEPHINE LIVEK

DEAR MEMBERS,

It was a pleasure to meet so many of you at our Zveza Day in Lemont, July 19th. It was a day filled with many spiritual blessings and a reunion of so many friends from all over the country. The arrangements of the day

were ably made and carried out by our Branch no. 2, of Chicago who did a tremendous job and to whom we are all most grateful. So many of our Supreme Officers were present and those who weren't sent their good will, thereby joining us spiritually. Our Supreme Secretary, Albina Novak sent best wishes to us from Jugoslavia where she was traveling with our SWU ladies, at that time.

The presentation of our Lemont Memorial took place immediately after the delicious banquet and two checks were presented to the Fathers and the Sisters in the name of our membership. I have since received some donations and will continue to accept any which may be sent! Perhaps the much-desired, Altar for Baraga Hall will become a reality, if our membership continues to be generous with contributions.

With September, the fall season begins and school days are here again! Our bowling season will also start and juvenile activity should get into full swing. Many officers have promised to participate in junior activities and we hope for a good measure of results.

In conclusion, I wish to thank our European travelers who spread the good will of our Union throughout Slovenia and who brought the greetings of our Fatherland back to us! We are all happy that they enjoyed their travels and returned safe and sound!

Don't forget to enroll a new member this month!

With kindest regards,

JOSEPHINE LIVEK,
Supreme President

HAPPY BIRTHDAY IN SEPTEMBER

During the month of warm sunny days and cool autumn evenings occur the birthdays of the following officers of SWU. Celebrating September 7th, is our beloved Supreme Trustee, Mary Lenich who is secretary of Branch 19, Eveleth, Minn. We wish her good health and happiness for many years to come! — Supreme Vice-president, Barbara Rosandich, No. 23, Ely, Minn., observes her birthday September 1st, and our branch presidents who celebrate in this month are: Sept. 4th., Anna Rudman, No. 65, Virginia, Minn., Sept. 6th, Mary Stusek, No. 49, Wickliffe, Ohio, Sept. 15th, Helen Kolar, No. 86, Nashwauk, Minn., Sept. 20, Mary Nosan, No. 38, Chisholm, Minn., Sept. 28th, Jenny Gasparic, No. 74, Ambridge, Pa., and Sept. 30, Theresa Lozier, No. 55, Girard, Ohio.

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY!

Letters from Our Scholarship Students:

Mrs. Marie Prisland, Chairman
Slovenian Women's Union of America
Scholarship & Benefit Committee

August 11, 1953

Dear Mrs. Prisland:

Permit me at this time to thank you and the Slovenian Women's Union of America very kindly for the scholarship awarded to me for the sum of \$200.00, payable in portions of \$100.00 a semester.

I would like to congratulate the Slovenian Women's Union for their fine way in helping the young people interested in furthering their education, and in thus manner creating the future leaders of America. Thank you again for this needed and much appreciated scholarship.

Sincerely,
Stephanie Cernigoj

702 E. 160 St., Cleveland 10, Ohio

Mrs. Marie Prisland
1034 Dillingham Ave.
Sheboygan, Wisconsin

August 5, 1953

Dear Mrs. Prisland:

I received recently your letter informing me that I had again been awarded the annual scholarship of the Slovenian Women's Union of America. Though the occasion has occurred before; yet my heartfelt gratitude and pleasure still remain ever fresh and full. I wish to thank you and the Scholarship Committee for their kind and generous consideration. I shall endeavor always to be a credit to that steadfast confidence and consideration.

With a prayer that God may bless you all for your kindness and munificence I remain,

Ever thankfully yours,
Adolf F. Znidarsic 1/2 M D
19516 Shelton Drive
Cleveland 10, Ohio

CORDially Yours —

This is our jubilee year! The celebrations of many of our charter branches have been occurring throughout this past year as is our ZARJA commemorating its Silver Anniversary! During the year 1952, the original branches numbering from 1 to 15 closed the chapter on the first twenty-five years of progress and now, in 1953, eleven more have or will have joined the Silver Circle. It's interesting to dwell on the history of these jubilarians, for many of these charter branches have set the pace by which the younger have followed. These branches, spotted throughout the United States, each an entity of their own are made of individuals whose thoughts were centered on the promotion of the Slovenian nationality and whose hearts loved the companionship of other fine Slovenian women. We still find the main binding force in our Union to be the Slovenian language and the promotion of Slovenian culture, whether it be singing, sewing, or dancing according to the standards of our pioneers. So, twenty-five years ago, in 1928, more good Slovenian women organized their own groups to further their cause. Branches numbers 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, and 26 are now twenty-five years old. The celebrations of many have already taken place, and this fall Branches 18 and 24 will celebrate October 18th, Branch 23, will celebrate in September and the largest Branch in SWU, No. 25, will commemorate on October 25th as will Nos.: 20 & 26. To these groups, comprised of our grandmothers, mothers, relatives and friends, we owe our fondest affection, and our deepest gratitude.

The most generous gift we can send our celebrants, one equal to any boxed and tied with a big silver ribbon, is a huge bouquet of new members. During the present campaign we can easily make this gift a large and valuable one, by securing a few new members in each branch. It will be the most wonderful way of showing our pioneers that we have appreciation for their endeavors and that we mean it when we say, "heartfelt congratulations!"

CORINNE NOVAK

James Ruskin:

IT IS A GOOD AND SAFE RULE TO SOJURN IN EVERY PLACE AS IF YOU MEANT TO SPEND YOUR LIFE THERE, NEVER OMITTING AN OPPORTUNITY OF DOING A KINDNESS, OR SPEAKING A TRUE WORD, OR MAKING A FRIEND.

Attention SWU Bowlers!

We are now approaching the season of the year when we enjoy the nicest of sports, bowling! It's true that more SWU girls are bowling now than ever before in the seventeen years of the associations' history. Under the auspices of the Midwest Bowling Association, juveniles and adults will enjoy another season of weekly bowling and a tournament at the conclusion of the season; this year the tournament will be held in La Salle, Illinois. So, now is the time to start organizing a bowling team in your locality; both adults and juniors should begin arranging for the greatest indoor sport of all!

Anyone wishing information in regard to SWU Bowling, should not hesitate in contacting me; let me hear from all the branches who have already or plan on starting a SWU league! Thank you!

LILLIAN KOZEK, Chairman of
Midwest Bowling Association
2244 So. Wolcott St.,
Chicago 8, Illinois

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 7, Forest City, Pa. — News items from our branch! After a long illness, Mary Sheptak, daughter of Mr. and Mrs. Jacob Mihevc of Forest City passed away on August 6th. We wish to extend heartfelt sympathy to the bereaved family!

On Sunday, July 26th we enjoyed a visit from our Steelton branch who came to St. Ann's Novena in Scranton on the same day. Twenty-nine of them came by bus and we entertained ourselves by singing and dancing. Thanks for the nice visit, Steelton!

Our juveniles will have a get-together party on September 13th at Zvon Hall at 3 P.M. Prizes will be given and refreshments, of course! At that time we will also have a junior group picture taken!

Best wishes for a speedy recovery to all our sick members—we hope to see you all back attending the meetings; we'll have more frequent social times if more members come to these discussions. Bring along a new member when you come to the meeting. Our campaign is in full swing—let's be on top when the honors are given!

All those members who are not paid up to date, please do so—also don't forget to secure lucky numbers on the \$25.00 War Savings Bond we are giving in the near future!

My daughter, Margaret, 17 years old, has returned home from Trudeau Sanatorium where she was hospitalized for the past six months. She's very much improved and must take things easy for a while yet! (Although her care was the best available in the US, she'll need the good prayers of all of us to help her regain her full strength. God bless her! Ed.)

Hope to be seeing you at our next meeting—we want a full house to help us enjoy a nice afternoon!

Until next month, God bless you all!

Christine Menart, secretary

No. 17, West Allis, Wisc.—Greetings to you all and specially to our members who have returned from their trip abroad!

With summer on its way out, vaca-

tions are being forgotten and things are going back to normal—so here is a reminder that our monthly meetings will resume again on Sunday September 20th at 2:00 P.M. at the St. Mary's School Hall and then will continue every 3rd Sunday of each month. After the meeting, a social time is held and we enjoy ourselves, so please attend these meetings and if possible, bring a small gift for the door prize. "The more the merrier" isn't such a poor phrase—it's a true fact. We'll be looking forward to seeing you at the next meeting.

Another date to remember is Sunday October 4th at St. Mary's School Hall when at 8:00 P.M. we will hold a Pillow-case Card Party, the proceeds to be given toward the new Sister's Home. Won't you please donate a pair of pillow-cases for this event? We want a large attendance and 100% cooperation to make this a big success—it is for such a good cause. Our sisters are really in need of a new home, so let's all get behind the movement and succeed in our goal!

Our Vice-president, Josephine Kerzich had been ailing for some time, and now has finally had to receive treatment at Madison, Wisc. Now she has returned home and is recuperating nicely. Frances Radovich of So. 63rd St., is also on the sick list. Members, when you have the time, do go to visit our sick members! Best wishes to them all for a very speedy recovery.

Our deepest sympathy to the bereaved Schweighart family who lost their wife and mother in May and to the bereaved family of Mrs. Mary Milavich who passed away in July. May God grant them eternal rest!

Members, don't forget our monthly meetings, because it's always nice to see a good sized crowd to help us have a good time!

Marie A. Floryan, secretary

GOLDEN JUBILARIANS

Mr. and Mrs. Frank Opaskar

On August 9, 1903, Mr. and Mrs. Frank Opaskar, nee Kolar, old Slovenian pioneers, now residing at 3435 Euclid Heights Boulevard, Cleveland Heights, Ohio were married at the City of Ljubljana in Jugoslavia, which was then Austria. He is 76 and she is 75. Originally they settled on old Clifton Street (now East 38th Street).

Immediately after the wedding they sailed for the United States on their honeymoon, arriving in this country about August 25, 1903, but they never returned to their native land. They settled in Cleveland, Ohio where Mr. Opaskar went into the building and contracting business and was instrumental in the construction of thousands of homes in the old Glenville Avenue-Fisher Body area and later Cleveland Heights, Shaker Heights and the City of Cleveland, in association with many other builders, many of whom have departed. In this city he helped build several of the buildings on the old Painter Estate now used as Beaumont School for Girls.

Before coming to this country Mr. Opaskar worked on construction pro-

jects such as the summer palace of the Emperor Franz Josef, of Ljubljana, Austria.

They raised four children, all of whom went into professions, Carl being a doctor, Vincent, a dentist, Frank, an attorney and Stanislava, (Mrs. Joseph Grigor) a school teacher and piano teacher, all residing in Cleveland. There are thirteen grandchildren of said couple alive.

They have been members of St. Vitus parish from the days when it was located in a farming area, and his building activities date back to the time when everything east of East 55th Street was rural, the present East 105th Street, then Doan Street, being a race track at that time.

They celebrated their fiftieth anniversary with a service at St. Vitus Church at 9:00 A.M. August 9th, and an open house at the residence of a son, Mr. and Mrs. Frank V. Opaskar, 2524 Miramar Boulevard, University Heights, Ohio.

Mrs. Elizabeth Opaskar has been a member of Branch no. 25, Cleveland for 23 years! Our congratulations to this wonderful Slovenian pioneer couple!

No. 24, La Salle, Ill.—Our branch is planning its 25th anniversary celebration for Sunday October 18th. Our celebration of this occasion will begin with a spiritual display of our love for Our Lord, the offering of Holy Mass at 8 A.M. when all the members will receive Holy Communion en masse. In the afternoon and evening we will be entertained with a stage presentation, a comedy entitled MAID TO ORDER, which will be directed by Ray Terselic, who is well known to all of us for his wonderful ability in this line. The play will be given twice in the afternoon at 2 P.M. and again in the evening at 8 P.M. The cast includes: Ray Terselic, Bernardine Ahcine, Theresa Rogel, Mary Ann Jaskowski, Audrey Gergovich, Audrey Stru-

kel, Barbara Kopczak, Jean Pohar, Bob Uranich, Jim Lushina, Clarence Grabowski, Charles Wildowski, and Richard Milkovnic. If you want a cure for what ails you, this is the place and time to come and let laughter take the place of pills. So, keep this event in mind and we'll see you on October 18th.

Rev. Fr. Michael and Fr. Joseph wish to thank all of you who made our parish picnic a great success. We had one of the largest crowds ever assembled and the dinner served at noon was tops! I am very proud of all who helped in the kitchen—your work was well done. I know that the Lord will repay you who worked for His honor and glory at that event. We all realize how much we needed to

beautify our church and school; and now we can be sure that the work will be completed by the time we celebrate our jubilee on October 25th—but more about this later. So, keep up the good work and if we all continue to work together as we have in the past we will always be remembered in the daily offerings that are made in our church. May God bless each and everyone of you! Ann Pelko

No. 45, Portland, Oregon.—Saturday, August 1st, 1953, Miss Jeanne M. Merhar, daughter of Mr. Frank Merhar, became the bride of Mr. John S. Knez, son of Mr. and Mrs. Lawrence Knez. Rev. Merlin G. Hamsmith performed the ceremony at 10 a. m. Mass, at Immaculate Heart Catholic Church.

The bride escorted to the altar by her father, wore a gown of white imported Chantilly lace. She wore a matching Juliet cap to hold her illusion veil, and carried stephanotis and ivory rosebuds. Miss Violet Knez, maid of honor, wore a powder blue nylon net frock trimmed in Chantilly lace; she carried gladioli. Other attendants, dressed like Miss Knez, were Mrs. Peter Sugura, and Mrs. James Underwood. Junior attendant was the bride's sister, Miss Frances Merhar. Lawrence Knez was best man for his brother, and ushers were John Bebek and Tony Fazio, Jr. Norse hall was the scene of the wedding reception. On their return from a wedding trip to the southern coast, the newlyweds will be at home in Portland.

Mrs. Ann Levak, who was a widow for some time, also has married recently; she is Mrs. John Mikulich now.

Congratulations to all of our newlyweds and may God bless you abundantly in your future life and fill it with marital bliss.

Congratulations are extended to Mrs. Swalko, and Mrs. Sincick, who become grandmothers for the first time recently.

Our president Mrs. Missetich is on sick list; she underwent an operation and has returned from a hospital, convalescing at home now. Best wishes for a speedy recovery are extended to you, Yustina, from all of us. We wish that you may soon enjoy good health again.

Greetings to all.

Louise Struznik, Secretary

No. 52, Kitzville, Minn.—Hi, Sisters! We had our first meeting after the summer recess, last month. The 17 members who were present hope that they'll have more company next time, because we still will be having beautiful weather for the next few months!

Well, our card party is over—we can easily say it was a great success! We want to thank all the members who donated in any way, either their time or effort. We hope that our guests enjoyed themselves and will come again!

Plans were made for our participation in Minnesota Zveza Day on August 30th. We hope our branch will

be well represented.

Lucky members at our last meeting were Lena Strazishar who took home a prize, and card-players, Catherine Marolt who took high prize in Smear and Mary Bartol, low! Bridge was won by Margaret Kochevar, high and Anna Russ, low. A very nice lunch was served by sisters, Margaret Kochevar, Jessie Bunetto, Betty Strazishar and Gertrude Kochevar.

We hope that more members will be present for our next meeting!

Betty Strazishar, reporter

No. 54, Warren, Ohio. — Summer is almost at its end and the colorful fall season is upon us with all its gorgeous beauty that Mother Nature saves for us to enjoy before the cold weather sets in. This year the harvest has been enriched with abundant fruits and vegetables and it's a pleasure to ride out to the farms and make purchases of the pick of the crop.

Some of our members are on the sick list among them Mrs. Mary Tom-sich who underwent a serious operation. Mr. John Riffle, husband of our member Mrs. Mary Riffle and beloved father of a large grown up family has also been reported sick and was in the hospital. A speedy recovery to all.

Our treasurer Caroline Smuke, her husband, son and mother Mrs. Smuke, spent their vacation in Canada. Richard Smuke has also returned from military service. His position on board the battleship "Mo" was that of a storekeeper. Welcome home, Dick!

In August some of us from Warren, joined the Girard ladies and their husbands on the pilgrimage to Providence Heights in Euclid, Ohio. We had a wonderful day and enjoyed every bit of it. We came home, rejuvenated with spiritual happiness and very contented because everyone had a good time. Thanks to Mrs. Theresa Lozier of branch no. 55 for the invitation. This annual pilgrimage is certainly worthwhile to make and it's highly recommended to all for next summer.

A **CARDIAL INVITATION** is extended to all our members, friends and also our neighboring branches to the one and only dance and social of the year which will be held on September 26th at the Slovenian Hall on Niles Road. We will try our best to arrange everything for your pleasure so don't miss this grand and gala occasion on September 26!

Our next meeting is on September 17. Please attend and don't forget to enroll at least one new member each in the campaign which is now in progress.

With kindest fraternal regards,

Rose Racher, president

No. 56, Hibbing, Minnesota. — By the time this article is published, about all we'll have left of our trip to Lemont will be memories; but what wonderful memories they are! Wonderful, because the entire trip was a success and so pleasant. Pleasant, because of the good cooperation of all 37 women on the bus and most of all

the royal welcome received from the members of the Joliet branch. How wonderful it is to travel 650 miles from home and be treated to one of the finest dinners we've ever had. The friendly atmosphere, the generosity of the men and women will never be forgotten. Thank you kindly, Joliet, we sincerely hope there will be a day when your branch will charter a bus to Minnesota so we can repay you for everything. Fran Puhek, reporter of the trip will give a complete report in her column.

As usual when it is time to leave there are too many passengers and not enough seats; and so will it be the next time a trip is planned! To you members in Minnesota who are interested in going next year, please turn in your names early so you can reserve a seat. I see no reason why there is not a bus load going every year from our state. You save about seven dollars on a round trip ticket on a chartered bus, and have deluxe service to the door. You are also traveling with 37 Slovenians and what a wonderful opportunity it is to sing and visit.

My sincere thanks to all who helped make our trip to Lemont possible and for the arrangements made by Fran Puhek, Mary Meadows, Mrs. Mary Lenich and Corinne Novak. Thanks a million to Jolietans, Mildred Pucel, Olga Ancel, Joe Erjavec, Mrs. Emma Planinsek, the Sumics and Miss Gaspich (whose potatoe dish was just delish)! To my passengers, thank you for being so wonderful and to our driver, and for your gift. I will remember you always!

Mary B. Theodore

No. 56, Hibbing, Minn.—Hello, folks! This is only me, Fran Puhek with news of our recent trip to Lemont, Illinois for Zveza Day, July 19th. We started at 8 P.M., July 17th from Hibbing with 22 ladies aboard our bus, and as we traveled along the Range, picked up more passengers until we had a full load of 37 by the time we reached Eveleth. We were all a very happy group and sang and prayed the rosary until about midnight. Then things quieted down and silence reigned until 7 A.M. when we stopped for breakfast. After an hour, we were off again and rode on until we reached our destination at 12:45 P.M. All of us were rather tired from riding all night, but we made ourselves comfortable at Baraga Home and enjoyed a nice lunch. At 4 P.M. our group boarded the bus for Joliet where we first went sightseeing accompanied by Millie Pucel who guided us to the Slovenian Home. My, it was nice to hear some real Slovenian music at the Hall. We all were surprised to be escorted to the tables, where Mrs. Planinsek and her Joliet ladies served a delicious dinner. We were treated royally and we just hope that the ladies from Joliet will take a trip to Hibbing some-time, so that we can repay them with our hospitality. Honest-

ly, the chicken was so good, that we all want that recipe. Thank you, Joliet, for your wonderful hospitality. After dinner we visited among ourselves and Mary Theodore played the accordian and so the gang sang! We wished we could have stayed longer, but we had to return to Lemont in time for the evening services at the Grotto.

The evening procession with candle-light will never be forgotten by any of us. In the procession to the Grotto, around the lake, we carried candles and recited the Rosary and sang Marian hymns. During that time we heard thunder, saw lightening and finally felt rain, but no one left the place until the services were over. We were mighty wet, but in high spirits.

Sunday morning we arose early and went to the five o'clock mass, some of our ladies staying for more than one mass. At 10:45 A.M. we all gathered in front of the church and in procession, went to the Grotto for our High Mass. I know the ladies were impressed by the beauty of the occasion, and the praying and singing all the way to the Grotto. High Mass was then offered by Very Rev. Alexander Urankar, SWU Spiritual Advisor and sung by the choral club of Branch no. 2. We were impressed by Fr. Urankar sermon and the Slovenian hymns. After Mass our ladies enjoyed a good dinner at the Sister's Convent and visited their chapel and home. The rest of the afternoon was spent in visiting and walking over the grounds. The weather was perfect and I know everyone enjoyed themselves. Mary Theodore, Mrs. Domen, Mrs. General and yours truly were invited out to the Mr. and Mrs. Ed Ancel home for supper in Joliet. We want to thank Olga and her husband, Ed, Millie and Rudy Pucel and Frances Gaspich who made our visit so pleasant. Thank you again for your wonderful hospitality, folks. We want to thank Joe Erjavec for taking us girls back to Lemont so late Sunday evening.

Monday morning we all arose early again and went to the 5 o'clock mass after which we had breakfast at the Baraga Home and then started off for home. Our group of ladies were very well managed by the good guidance of our president, Mary Theodore. We then went sightseeing through Chicago and also stopped off to see our Zveza's Headquarters, where Corinne and her Grandmother, Mrs. Krizman, who was visiting from Cleveland, showed us around the office and their living quarters. Thanks, Corinne, for everything—we certainly enjoyed your hospitality, too! (Thank you for your interest! Ed.)

Not a thing went wrong for us during the entire trip and we finally reached home rather tired but very happy that we had the opportunity to make this trip. Hope that next year we can all go to Lemont, again!

Yours truly, Frances Puhek

WOMAN'S GLORY

The Kitchen

All recipes
are tested
by contributor
Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

THIS month I shall discuss the Tomato, as they are at the present time in season. Many home grown one are now on the market, and many of you raise them yourselves.

The tomato was once called a "Love Apple", once thought to be poisonous, and raised purely for decorative purposes. Today they are known as an excellent source of vitamins A and C, a good source of Vitamin B one.

Tomatoes should be eaten raw. Since they usually are, may be considered a most important source of Vitamin C in our diets, while in other foods that are cooked the Vitamin C partially destroyed, as heat plays an important part in vitamins.

Tomatoes are very low in caloric content, therefore good for reducers. Should be peeled on soft diets. They do frequently produce allergic reactions. Anyone allergic to raw tomatoes try eating them cooked, as cooking often prevents the symptoms.

If you have a surplus of tomatoes, can them whole, or in juice or soup form, for they can be utilized in many ways during the winter months.

TOMATO SOUP

1 peck ripe tomatoes, 12 whole cloves, 6 onions, 1 green pepper, 1 stalk celery. Wash tomatoes well, cut up celery, onions and pepper fine, and add with the cloves cooking until

No. 57, Niles, Ohio. — Our July meeting was held at the home of Anna Dolence. Mrs. Dolence and Mary Thomas were celebrating their birthdays and they treated us to delicious cake and coffee. Congratulations and many thanks for everything.

The stork has been hovering busily in our community. A darling daughter was delivered to the Harris family. Mrs. Harris is the former Pauline Logar. Mrs. Jennie Logar has added another grandchild to the long list. A buncing baby boy was the gift to Mary Thomas. This event brought another grandson to Mrs. Mary Stanec. God bless you all!

Dear members, don't forget to enroll a new member now, during the campaign which is now in full progress! With fraternal greetings to all!

Johanna Prinz, Reporter

No. 95, So. Chicago, Ill. — This month we really had a large turnout for our meeting, and many cakes were brought, too! Thank you all for your

tender. Strain and season with $\frac{1}{4}$ cup sugar, and salt to taste. Most people omit the salt, and use it at the table according to each individual taste. Thicken with $\frac{1}{2}$ cup flour which has been blended with $\frac{1}{2}$ cup butter. Bring to a boil and can in pint or quart jars. Then when winter comes make the following cake occasionally with it.

TOMATO SOUP CAKE

$\frac{1}{2}$ cup melted butter, 1 cup granulated sugar, 1 cup tomato soup, or if you don't can take 1 can Heinz tomato soup, 1 scant teaspoon soda, 2 cups Swans Down Cake flour, 2 teaspoons baking powder, 1 teaspoon each cinnamon, cloves, nutmeg and salt, 1 cup chopped nuts, 1 cup chopped dates.

Mix sugar into butter, add tomato soup, and flour gradually which has been sifted with the spices, then the dates and nuts. Bake in an 8 x 8 x 2 pan for 45 minutes and frost with 1 package of Philadelphia Cream Cheese mixed with $1\frac{1}{2}$ cups powdered sugar.

TOMATO RELISH

1 peck ripe tomatoes, 9 large onions, 10 red and green peppers, 3 cups vinegar, 2 lbs. sugar, 12 stalks celery, 2 teaspoon mustard seed, salt to taste.

Scald and peel tomatoes. Cook tomatoes, pour into cloth bag and let drip overnight. In the morning put onions and peppers through grinder, but cut celery very fine with knife. Put altogether with tomatoes in large kettle, mix well, and bring to a boil, cooking 15 minutes after the boiling point is reached. Stir constantly. Pour into sterilized jars and seal.

JAMBOILI

3 cups chopped ham, 1 small onion, chopped, $\frac{1}{2}$ cup rice, 1 cup canned tomatoes, 2 pints boiling water, salt and pepper to taste.

Fry ham and onion together in a small amount of shortening until light brown. Add the rest of the ingredients and cook until rice is done. This is a good recipe to use up leftover ham.

cooperation!

We wish to extend our congratulations to Mr. and Mrs. J. Golich on the occasion of the birth of twin boys!

A speedy recovery to Mrs. Helen Poropat and Mrs. Africh and Mrs. Mra-vacich.

We want to welcome Mrs. Mary Kozul and Peter Tomich, Jr. to our branch this month. We hope at our next meeting we can welcome more new members.

Our deepest sympathy to Mrs. Nournoff and family whose husband and father passed away. May he rest in peace!

Until next month, so long!

Pauline Stanley

No. 73, Warrensville Hgts, Ohio. — By the time you read this article our vacation days will be over, and back we go to our usual routine. I hope you all had a nice vacation and plenty of rest, so we can go back to our meetings this fall with plenty of pep and energy. I'm sure there will be

HAMBURGER TOMATO CASSEROLE

4 tablespoons Crisco, 1 medium onion, 2 green peppers, 1 lb. hamburger, $1\frac{1}{2}$ teaspoons salt, $\frac{1}{4}$ teaspoon pepper, 2 eggs, 2 cups fresh cut corn, 4 medium tomatoes, sliced, $\frac{1}{2}$ cup dry bread crumbs.

Put Crisco in skillet and lightly fry peppers and onions for 3 minutes. Then add meat and blend thoroughly. Add seasonings. Remove from fire, stir in eggs and mix well. Put one cup corn in baking dish, then half the meat mixture, then layer of sliced tomatoes, then another layer of corn, meat and tomatoes. Cover with crumbs. Dot generously with bits of pure Crisco. Bake in moderately hot oven 375 degrees for 35 minutes.

CHILI CON CARNE

1 onion, diced, 1 tablespoon fat, 2 cups canned tomatoes, 1 lb. hamburger, 2 cups canned red kidney beans, $\frac{1}{2}$ teaspoon chili powder, 1 teaspoon salt.

Saute onion in fat until browned; add tomatoes, meat, beans and seasonings; cover and simmer 20 minutes, adding water if mixture seems too dry. Makes 6 portions.

Modifications of chili con carne: Substitute canned lima beans for red kidney beans.

NOODLES A LA TOMATO

$\frac{3}{4}$ package (8 oz.) broad noodles, 4 okra pods, 2 tablespoons butter, 1 green pepper chopped, 6 tomatoes, peeled and quartered, 1 cup cut green string beans, 1 teaspoon salt.

Parboil noodles in boiling salted water; drain. Wash okra, remove both ends, cut in $\frac{1}{4}$ inch pieces and blanch. Saute onion in butter until lightly browned, add peppers, tomatoes and beans; simmer 20 minutes. Add noodles and cook about 10 minutes, or until tender, adding more water if necessary. Makes 6 portions.

plenty to discuss and without your presence, we will be unable to do so.

There is one bad feature about not having meetings during the summer months and that is losing contact with some of our members who live further away. Just recently we received news about our member Donna Stubljer who underwent surgery way back in May. We are happy to hear she is well again. By the way, her husband Mark just came back from Jugoslavia after spending a few weeks visiting his mother.

A hearty welcome to our new members, Helen Rusnov and Genevieve Attinoto.

"Happy Birthday" to the following in the month of September, go to Ann Yane, Mrs. Rivacuk, Rose R-pasky, Helen Dusek, Sophia Mauer, Lottie Timko and Frances Schaffer.

If you did not attend the September meeting please check up on your dues, as I understand there are quite a few who are behind.

Your Reporter Frances Travnik

BOOKS

SHEEDS AWARDED

Frank J. Sheed and his wife Maisie Ward Sheed, founders of the publishing house of Sheed & Ward of London and New York, have been named the joint recipients of the Cardinal Newman Award for 1953.

The Cardinal Newman Award is given annually to a person who has done outstanding work in the field of government or religion and who has furthered the work of the Newman Club Federation, a Catholic organization made up of 400 chapters at secular universities and colleges. Other recipients of the Award have been Myron C. Taylor, onetime personal representative of Presidents Roosevelt and Truman to the Holy See, Clare Boothe Luce, now U.S. Ambassador to Italy, and Marvin E. Coyle, an executive vice-president of General Motors.

The award to Mr. and Mrs. Sheed marks the first time in its history that joint recipients have been named.

The formal presentation of the award will be made at the annual convention of the Newman Club Federation at Minneapolis, Minn., Sept. 6.

FIRST NOVEL

OUR HEARTS ARE RESTLESS, a first novel by Gladys Baker, author of the best-selling I HAD TO KNOW, will be published by G.P. Putnam's Sons, 210 Madison, N.Y., in January, 1954. A retired newspaperwoman whose exclusive interviews with Kemal Ataturk and Mussolini made journalistic history, the author's conversion by Bishop Fulton J. Sheen inspired her first book. In OUR HEARTS ARE RESTLESS the author takes for her

theme the combined influence of an eminent psychiatrist and a remarkable woman of God, Mother Superior of a Catholic convent, in bringing about the return of a beautiful young poetess to spiritual strength and emotional stability. To a baffled modern world Gladys Baker brings an inspiring message of faith and hope in her skill full handling of this theme, bringing out the absolute necessity of psychiatry and religion working hand in hand.

COMPASSION, HUMOR

Of interest to all Catholic readers who enjoyed GENTION HILL by Elizabeth Goudge will be the publication on September 21st of THE HEART OF THE FAMILY by this outstanding author. The story is an inspiring one, told with compassion and humor. An Austrian refugee, once a world-famous pianist, now bitter and full of hatred for all mankind finds spiritual regeneration through his association with the large Eliot family. He is purged of his hatred and the Eliot family are made finer by the necessity to understand and succor him. Truly the heart of the family is given in this beautiful story which brings out the need people have of each other. Published by Coward-McCann, 210 Madison, New York.

BISHOP SHEEN IS FIRST AGAIN

NEW YORK (NC) — Bishop Fulton J. Sheen's "Life Is Worth Living" television show has been credited by the Dumont television network as being the first regular weekly program in television history to pass the 100-station mark.

The Admiral Corporation, sponsor of the Bishop's programs, has confirmed that Station WJAR-TV, Providence, R. I., became the 100th station carrying the program.

Bishop Sheen will resume his Tuesday programs on October 13.

APHORISMS, ADAGES AND MAXIMS

The experience and wisdom of the sages are preserved by maxims and sayings.

Coleridge said, "The largest and worthiest portion of our knowledge consists of aphorisms, adages, and maxims."

I am convinced the following gems, if made our own, will become a part of our lives, and an influence on our careers.

"Every thought has a physical reaction."

"Tiredness and weariness without cause indicate disease."

"War wounds men's minds as much as it maims their bodies."

"Our disposition is closely to our digestion."

"To lengthen your life shorten the meals."

"Each one of us is an omnibus loaded full of our ancestors."

"He who won't be advised, can't be helped."

"A merry heart doeth good like a medicine; but a broken spirit drieth the bones."

"It is a part of the cure to wish to be cured."

"No man is so old but thinks he may live another day."

COVER PAGE

Chicagoland's Slovenian population loves Polkas and Waltzes.

Polkas and Waltzes in the Yankovic style are heard every Sunday at Noon over Station WTAQ, 1300 on the dial, as presented by Chicago's very popular announcer, Eddie Blatnik. Just a recent addition to the radio schedule, Yankovic Polka Time has become a Sunday must for every Slovenian who loves his native music. Mr. Blatnik's charm in presentation and his true devotion to our gay music has earned for him a vast number of listeners from all over the northern Illinois vicinity.

The originator of the American-Slovenian Radio Hour and its master-of-ceremonies, Dr. Lud. Leskovar, presents a fine weekend radio program for our nationality's enjoyment. Every Saturday at 3:30 P.M. is heard one hour of news and music over station WHFC as directed and announced by Dr. Leskovar with the assistance of Ed Blatnik. The program is a treat to all and a gay spot in the musical enjoyment of every American-Slovene in the community!

We are proud of these two gentlemen for their steadfast promotion of our culture and wish them continued success in their distinguished industry!

Some take their gold in minted mold.
And some in harps thereafter;
But give me mine in friendships fine
And keep the change in laughter.

"Folks with something on their conscience can't sleep."

"We go out of life unconsciously as we come into it."

"Never buy a pig in a poke."

"Castor oil makes its own way."

"The non-vaccinated can be no real menace to the vaccinated."

"Better be rudely healthy than pale and interesting."

"Night air is as safe to breathe as day air."

"No man's opinion is entirely worthless, even a watch that wont run is right twice a day."

"Neurasthenics are often all 'wound up' than 'run down.'"

"An ounce of prevention is worth a ton of cure."

"Live with youth and you stay young; keep up with youth and you die young."

Past pains and pains to come seem never as bad as present pains."

"Memory for past events becomes dominant as one grows older."

"A healthy liver makes a good disposition."

"Many dogs will kill a rabbit, many defects will kill a man."

Juniors' Page

Dear Juniors:

Here we are running into fall again and winter just around the corner for most of us. It means no more picnics, no more swimming, and no more hiking but staying in nights for our evenings are so short and oh, so dark out! It's a nice time to have the girls in for a meeting or sewing or lessons of some kind. Have you rounded up a bunch from your class? It's a perfect time to get started, sign up your friends to the Slovenian Women's Union, have a club of your own. The Secretary of your branch will be more than happy to give you necessary information to get started.

We have several youth clubs in action now and we hope to have more in the very near future. Besides the help you'll get locally, there will be opportunities for all to win prizes every now and then. Sign up your friends... I promise you it will be worth your while to get a few new members. There are some very nice prizes awaiting you.

DIANA HROVAT

EARLY SCHOOLS

Now that you have returned to school after a summer's vacation, you may wonder how schools were begun. In the colonies, at first, there were no schools. Boys were taught to read and write, and girls to sew, in their homes. The system of schools began in Massachusetts when a law was passed that every town of 50 or more families must build a school for the boys. At that time, girls were omitted. Hours of school were from 7 o'clock in the summer and 8 o'clock in the winter. The school day began with prayer followed by reading, writing, arithmetic and spelling, and ended at 4 or 5 o'clock. The school had crude seats and desks, and supplies were scarce. Discipline was primary and boys were whipped for failing to learn or for being impertinent to the schoolmaster. Generally, little children were taught in "dame school," as was called the home of the woman teacher. When they grew older, they attended school taught by a man. As time went on, the schools became more advanced until they are as we know them now.

THE DANDELION

The dandelion is not so old
For only yesterday
His shaggy head was gleaming gold
When I went out to play.
But now, somehow, the gold is gone—
The dandelion is gray,
And now I run to pick him up
And blow his beard away!

Jane—What kind of nuts have no shells?
Elaine—I don't know. What kind?
Jane—Doughnuts.

This is Diana Hrovat of Cleveland, Ohio, who won first place in a recent contest in this magazine. I want to introduce Diana to all our Junior members. She was thrilled to win first place and receive \$3.00 in prize money. Diana keeps herself busy by being active in the Safety patrol in her home town. Keep it up, it is a very worthy way to spend your time.

MARY B. THEODORE

COWBOY QUIZ

On the backs of these fabulous steeds Famed cowboy heroes of screen and air Ride forth to perform their daring deeds. Which horses and riders can you pair?

HORSES

1. Silver	a. Tom Mix
2. Amigo	b. Roy Rogers
3. Topper	c. Cactus Jim
4. Scout	d. Lone Ranger
5. Tony	e. Packy
6. Slowpoke	f. Gene Autry
7. Trigger	g. Tonto
8. Old Rock	h. Hopalong Cassidy
9. Champion	i. Mike Shaw
10. Redskin	j. Straight Arrow
11. Fury	k. Wash ("Fettlock Holmes")
12. Paint	l. Bobby Benson
- Ans. 1-d; 2-i; 3-h; 4-g; 5-a; 6-k; 7-b; 8-c; 9-f; 10-j; 11-j; 12-e.

FOOD FUN

In September, lettuce is rich green, and tomatoes are rosy red and plentiful. It's a wonderful time to make a healthful, pretty as a picture salad.

To make it you'll need, lettuce, a tomato for every two people you serve, a carrot, a small wedge of American cheese and mayonnaise.

Now, wash the lettuce carefully and shake the water from the leaves. Put a lettuce leaf on each salad plate.

Wash the tomatoes thoroughly and slice them in thin, even slices. Distribute the tomato slices on the lettuce so that everyone has the same number.

Grate the carrot and sprinkle a topping of the gratings on each plate.

Drop bits of cheese on each salad. Mix in a sauce dish, a round teaspoonful of mayonnaise for each person, a half level teaspoon of sugar for each person and a few drops of cream for each person. Mix together until smooth.

Pour the dressing on the salads and they are ready to serve. A dash of paprika makes them look even more beautiful!

MARY B. THEODORE

GIGGLES

Mary—Why is the doctor going into that house?

Larry—The window has a pane.

Boy—I know the name of the capitol of North Carolina.

Teacher—Really?

Boy—No—Raleigh.

Betty—I bet I can say "sheep" before you can.

Joan—(quickly)—Sheep!

Betty—Ha! I've already said it!

Teacher—You missed school yesterday, didn't you, Nicky?

Nicky—Not a bit.

Little Jimmy took his first trip to the country. When he saw the stable, he cried, "Look, Mom! Here's a horse garage!"

Visitor—What is your pig's name?

Farmer—I call him Ink.

Visitor—Why?

Farmer—Because he keeps running out of the pen.

GUESS

I'm straight and very slender
In fact I'm really thin.
But though I have a pointed end
I still am not a pin.

And a way in which we differ
Is that I have no head,
But I am very happy

As I have an eye instead.
eipəu v 'suɪ

I'm also straight and slender
But I'm not quite so thin,
And you could never use me
For a needle or a pin.

I'm strong and tough and sturdy,
No one can call me frail,
And though my name rhymes with it
I still am not a snail.
hau v 'suɪ

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec julij 1953
Monthly Report of the S. W. U. for the Month of July, 1953

	Mesečnina		Družabne in		Razno	Skupaj	Štev. Članic	
	Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice			Redni	Mladinski
1. SHEBOYGAN, WIS.	74.85	3.30		.10		78.25	190	33
2. CHICAGO, ILL.	152.35	12.70		.10		165.15	378	132
3. PUEBLO, COLO.	141.40	11.70			.60	153.70	335	117
4. OREGON CITY, ORE.	8.45					8.45	25	
5. INDIANAPOLIS, IND.	46.45	4.90			1.35	52.70	132	49
6. BARBERTON, OHIO	61.30	2.20		.20	.75	64.45	169	26
7. FOREST CITY, PA.	58.40	6.10		.70		65.20	151	64
8. STEELTON, PA.	100.65	2.40				103.05	88	9
9. DETROIT, MICH.	16.10	.50			.70	17.30	41	5
10. COLLINWOOD, OHIO	171.85	6.50				178.35	508	69
12. MILWAUKEE, WIS.	117.25	8.40			4.35	130.00	329	84
13. SAN FRANCISCO, CAL.	55.80	1.10				56.90	137	11
14. NOTTINGHAM, OHIO	139.60	5.10		.30		145.00	352	54
15. NEWBURGH, OHIO	135.00	6.50		.10		141.60	337	65
16. SOUTH CHICAGO, ILL.	67.70	2.30		.20		70.20	169	25
17. WEST ALLIS, WIS.	58.35	1.60				59.95	155	17
18. CLEVELAND, OHIO	37.35	.60			.25	38.20	101	6
19. EVELETH, MINN.	64.20	8.30				72.50	168	83
20. JOLIET, ILL.	213.90	22.20				236.10	595	220
21. CLEVELAND, OHIO	43.70	5.50			.10	49.30	122	56
22. BRADLEY, ILL.							29	*
23. ELY, MINN.	97.65	5.70			.50	103.85	260	57
24. LA SALLE, ILL.	82.00	8.20				90.20	219	88
25. CLEVELAND, OHIO	390.30	17.80		1.00		409.10	948	182
26. PITTSBURGH, PA.	56.20	3.70			.20	60.10	152	37
27. NORTH BRADDOCK, PA.	34.90	1.40				36.30	83	14
28. CALUMET, MICH.	35.15			.90		36.05	105	
29. BROWDALE, PA.	16.05	2.20				18.25	43	22
30. AURORA, ILL.	9.70					9.70	27	
31. GILBERT, MINN.	49.20	4.00		.50		53.70	122	40
32. EUCLID, OHIO	54.95	2.00				56.95	138	23
33. NEW DULUTH, MINN.	31.00	1.80				32.80	82	18
34. SOUDAN, MINN.	18.25	.30		.10		18.65	45	4
35. AURORA, MINN.	42.80	3.20		.10		46.10	93	32
36. McKINLEY, MINN.	4.20					4.20	12	
37. GREANEY, MINN.	15.75	.50				16.25	45	
38. CHISHOLM, MINN.	73.50	1.80		.10	.10	75.50	189	18
39. BIWABIK, MINN.	10.15	.80				10.95	29	8
40. LORAIN, OHIO	39.70	.40		.30		40.40	102	4
41. COLLINWOOD, OHIO	90.40	2.80				93.20	247	30
42. MAPLE HEIGHTS, OHIO	16.90					16.90	44	
43. MILWAUKEE, WIS.	38.20	3.40				41.60	102	34
45. PORTLAND, ORE.	29.45	.40		.50		30.35	78	5
46. ST. LOUIS, MO.	10.65	.30				10.95	29	3
47. GARFIELD HEIGHTS, OHIO	44.00	1.70				45.70	121	17
48. BUHL, MINN.	9.05	.20		.10		9.35	21	2
49. NOBLE, OHIO	19.60	.50		.10		19.20	51	6
50. CLEVELAND, OHIO	30.00	1.00				31.00	75	10
51. KENMORE, OHIO	11.95	.30				12.25	27	3
52. KITZVILLE, MINN.	19.45	.30				19.75	47	3
53. BROOKLYN, OHIO							48	9*
54. WARREN, OHIO	35.20	4.60		.10		39.90	92	47
55. GIRARD, OHIO	37.55	3.40				40.95	93	37
56. HIBBING, MINN.	46.45	.70			.10	47.25	122	8
57. NILES, OHIO	26.75	2.10				28.85	65	21
59. BURGETTSTOWN, PA.	16.65	1.20				17.85	39	12
61. BRADDOCK, PA.	17.00	.60				17.60	42	6
62. CONNEAUT, OHIO	12.60	.20				12.80	31	2
63. DENVER, COLO.	37.10	3.60		.30		41.00	96	36
64. KANSAS CITY, KANS.	26.95	1.50			.50	28.95	77	15
65. VIRGINIA, MINN.	48.50	3.20				51.70	66	18%
66. CANON CITY, COLO.	22.55	1.50				24.05	53	15
67. BESSEMER, PA.	34.60	2.00		.70		37.30	81	20
68. FAIRPORT HARBOR, O.	13.30					13.30	28	
70. WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.30				6.30	15	3
71. STRABANE, PA.	49.05	2.80			.20	52.05	121	28
72. PULLMAN, ILL.	19.15	1.20				20.35	49	12
73. WARRENSVILLE, OHIO	26.60	.20				26.80	76	2
74. AMBRIDGE, PA.	25.40	.20				25.60	54	2
77. N. S. PITTSBURGH, PA.	20.65	2.30				22.95	59	23
78. LEADVILLE, COLO.	14.65	2.10				16.75	34	21
79. ENUMCLAW, WASH.	16.95	1.50		.70		19.15	42	15

	Redni	Mesečnina		Družabno in		Razno	Skupaj	Štev. Članic	
		Mladinski	"Zarja"	Članice	Članice			Redni	Mladinski
80. MOON RUN, PA.	12.15						12.15	29	
81. KREWATIN, MINN.	11.90						11.90	34	
83. CROSBY, MINN.	10.25	.60	.50				11.35	25	6
84. NEW YORK, N. Y.	33.20	.80	1.00				35.00	99	8
85. DePUE, ILL.	13.25	.50	.10		.25		14.10	35	5
86. NASHWAUK, MINN.							11		*
88. JOHNSTOWN, PA.	28.00	3.60	.30		.30		32.20	70	37
89. OGLESBY, ILL.	36.75	3.00	.30		.20		40.25	105	33
90. BRIDGEVILLE, PA.	22.90	2.70	.20				25.80	64	27
91. VERONA, PA.	23.50	.90					24.40	50	9
92. CRESTED BUTTE, COLO.	11.20	.20					11.40	22	2
93. BROOKLYN, N. Y.	29.85	1.20	.50		.10		31.65	81	12
94. CANTON, OHIO								24	14
95. SOUTH CHICAGO, ILL.	108.90	8.30			.45		117.65	225	84
96. UNIVERSAL, PA.	24.90	.20	.40				25.50	58	2
97. CAIRNBROOK, PA.	15.15	.90					16.05	34	9
99. ELMHURST, ILL.	10.50						10.50	25	
102. WILLARD, WIS.	14.10	.60					14.70	12	2*
104. JOHNSTOWN, PA.	10.20		.10				10.30	32	
105. DETROIT, MICH.	5.85	.90	.40				7.15	16	9
106. MEADOWLANDS, PA.	12.40		.40				12.80	24	
Skupaj	\$4133.35	236.20	11.40	11.00			4391.95	10519	2394

Interest on U. S. Savings Bonds Series G	150.00	
Interest on Savings deposits in Loan Ass'n.	1,112.50	5,654.45
S.W.U. Building fund in July 30, 1953	\$1,132.18	
Rent income in July	155.00	1,287.18

* Assessment for June and July paid in June; % Assessment for June and July; † Assessment for July, August and September.

STROŠKI:

Za umrlo Mary Anzlovar, pod. št. 10, Cleveland, Ohio	\$100.00
Za umrlo Helen Bizjak, pod št. 12, Milwaukee, Wisconsin	100.00
Za umrlo Mary Jernejčič, pod. št. 15, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Angela Marinčič, pod. št. 15, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Frances Milanovich, pod. št. 17, West Allis, Wisconsin	100.00
Za umrlo Frances Sestak, pod. št. 20, Joliet, Illinois	100.00
Za umrlo Mary Stefančič, pod. št. 41, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Frances Hegler, pod. št. 49, Noble, Ohio	100.00
Za umrlo Mary C. Kambic, pod. št. 55, Girard, Ohio	100.00
Za umrlo Alojzija Turk, pod. št. 73, Warensville, Ohio	100.00
Za umrlo Anna Kenney, pod. št. 88, Johnstown, Pa.	100.00
Bohemian Benedictine Press, tiskanje „Zarje“	\$1,025.00

Postage — Deposit	56.60
Delo na imeniku	2.32 1,083.92

Mesečne plače gl. uradnicam (davek odštet \$100.18)	624.82
Dohodniniski davek odštet od plač	364.58
Administracijski stroški	130.00
Najemnina za glavni urad in uredništvo	50.00
Tiskovine in razni izdatki v glavnem uradu	130.61
Telefon, brzojavi, znamke in daljni klici	56.02
Varnostni predal na Kaspar State banki in poklon Reliance banki	16.00
Za luči, plin in vodo v Zvezinem poslopju	40.36
Za „Spominski dar v Lemontu“	50.00

Skupni stroški

V blagajni 30. junija 1953 — Balance June 30, 1953	\$308,578.73
Dohodki v juliju — July disbursements	5,654.45

\$314,233.18

Stroški v juliju — July disbursements	3,646.31
---	----------

Balance July 31, 1953	\$310,586.87
-----------------------------	--------------

Zvezin stavbinski sklad — S.W.U. Building fund	1,287.18
--	----------

Zvezina blagajna S.W.U. — General fund July 31, 1953	\$311,874.05
--	--------------

ALBINA NOVAK, glavna tajnica

VAŽNA NAZVANILA

Na zadnji konvenciji je bilo določeno sledeče:

Ko članica dopolne starost 75 let, odtlej ne plačuje več v smrtninski sklad, to pomeni, da plača 20 centov na njegov vsak mesec na glavni urad. To velja od 1. julija 1952. Ako je katera plačevala polno vsoto med tem časom, bo tajnica odštela v prihodnjem mesečnem poročilu za pretekle mesece, za katere ste plačali polno vsoto.

Ko pa članica dopolne starost 80 let, je pa popolnoma prosta assessmenta. To velja od 1. julija 1952. Ako je katera plačevala, bo tajnica odštela v prihodnjem mesečnem poročilu.

NOVOROJENČKI, fantki in dekllice, so prosti mesečnine do enega leta starosti. Ako vpišete dete, ko je staro, recimo že tri mesece, potem dobi devet mesecev prost assessment, namreč toliko prostih assessmentov, da dopolni starost eno leto. Zato jih vpišite prav takoj ob rojstvu, da dobijo celo leto prost assessment.

DEČKE SE SPREJEMA DO 12 LET starosti. V mladinskem oddelku pa ostanejo do 18 let starosti kot dekllice in bodo dobili isto prost certifikat za \$50.00, ako bodo deset let pri Zvezi, ko dopolnijo 18 let starosti kot dekllice. Da jih ne sprejmemo starejše kot 12 let, je pa vzrok, ker moramo napraviti program za naše fante, ko dopolnijo 18 let in bodo v šestih letih dve konvenciji, ki bodo prav lahko napravili kakšen imeniten načrt za našo mladino, da bomo imeli fante in dekleta v organizaciji, kar bo gotovo povzdignilo življenje.

KAMPANJA se je pričela s prvim majnikom. Trajala bo do decembra. Nagrade so zelo lepe, zato se vse pridite.

PODRUŽNICE S. Ž. Z. IN NJIH ODBORI

ŠT. 1, SHEBOYGAN, WIS.

Preds.: Mary Godez, 526 N. Walter St.
Tajn.: Theresa Zagozen, 1624 So. 9th St
Blag.: Christina Sterk, Grand Ave.
Seje: Drugi terek v cerkveni dvorani.

ŠT. 2, CHICAGO, ILL.

Preds.: Josephine Zeleznikar, 2015 W. 23rd
Tajn.: Lillian Kozek, 2244 S. Wolcott
Blag.: Mary Tomazin, 1902 W. Cermak
Seje: Drugi četrtak v cerkveni dvorani

ŠT. 3, PUEBLO, COLO.

Preds.: Anna Pachak, 2009 Oakland Ave.
Tajn.: Anna Spelich, 912 Bragdon Ave.,
Blag.: Mary Kukar, 1231 Taylor Ave.
Seje: Prvo sredo v mesecu, 7 p.m. St. Mary's Hall

ŠT. 4, OREGON CITY, ORE.

Preds.: M. Polajner, 1112 J. Adams St.
Tajn.: Mary Gerkman, R. 2 Box 59
Blag.: Stazi Petrich, 609 Madison St.
Seje: Drugi terek ob osmih zvečer.

ŠT. 5, INDIANAPOLIS, IND.

Preds.: Margaret Sustersic, 721 No. Kecham St.
Tajn. in Blag.: Mary Markic, 919 N. Warman Ave.
Seje: Tretji četrtak S.N.D. 7:30

ŠT. 6, BARBERTON, OHIO

Preds.: Margaret Naizer, 821 Wooster Rd.
Tajn.: Mary Fidel, 86—15th N. W.
Blag.: J. Kiloran, 906 W. Tusc. Ave.
Seje: Prva nedelja v mesecu v farnem "Club House"

ŠT. 7, FOREST CITY, PA.

Preds.: Anna Kameen, 87, Depot St.
Tajn.: Christine Menart, 741 Main-Vandling
Blag.: Rose Kotar, 142 Center St.
Seje: Zvon Hall 2nd Sunday

ŠT. 8, STEELTON, PA.

Preds.: Anna Zlogar, Box P. O.
Tajn.: Dorothy Dermes, 222 Myers St.
Blag.: Katie Bellicic, 241 Friedrich St.
Seje: Tretjo nedeljo v mesecu

ŠT. 9, DETROIT, MICH.

Preds.: Mary Gornik, 18095 Hull
Tajn. in blag.: Angela Stupar, 6428 Morse
Seje: Church Hall, 2nd Sunday, 3 P.M.

ŠT. 10, CLEVELAND, (Collinwood), O.

Preds.: Mary Urbas, 833 E. 156th St.
Tajn.: Frances Susel, 364 Babbitt Rd.
Blag.: Filomena Sedej, 713 E. 160 St.
Seje: Drugi četrtak v mesecu v Slovenskem Domu na Holmes avenue

ŠT. 12, MILWAUKEE, WIS.

Preds.: Frances Plesko, 1326 W. Madison
Tajn.: M. Schimenz, 732 W. Pierce St.
Blag.: Anna Grahek, 2453 No. 15th St.
Seje: Prvo sredo na 815 So. 5th St.

ŠT. 13, SAN FRANCISCO, CALIF.

Preds.: Rose Scoff, 2208 Mariposa
Tajn.: Mary Ansel, 691 Kansas St.
Blag.: June Starika, 3348 — 19th St.
Seje: Prvi četrtak v Slovenskem domu

ŠT. 14, NOTTINGHAM, O.

Preds.: Mary Strukel, 870 E. 185th St.
Tajn.: Stefi Smolic, 20300 Goller Ave.
Blag.: Mary Mršnik, 20170 Lindberg
Seje: Prvi terek v mesecu v Slov. družtenem domu, Recher avenue

ŠT. 15, NEWBURGH, O.

Preds.: Anna Yakic, 4716 Lester ave.
Tajn.: Helen Zupancic, 3549 E. 81st St.
Blag.: Rose Lausche, 8009 Union Ave.
Seje: Vsako drugo sredo v S. N. Domu na 80. cesti

ŠT. 16, SO. CHICAGO, ILL.

Preds.: Katie Triller, 1724 Stanton, Whitling, Ind.
Tajn.: Gladys Buck, 10036 Ave. L.
Blag.: Anna Buck, 10036 Ave. L.
Seje: Drugi četrtak, St. George's Hall

ŠT. 17, WEST ALLIS, WIS.

Preds.: Jos. Schlossar, Elm Grove, Wis.
Tajn.: Marie Floryan, 5830 W. Mineral
Blag.: Frances Pwoni, 2635 So. 70th St.
Seje: Tretjo nedeljo v cerkveni dvorani

ŠT. 18, CLEVELAND, O.

Preds.: Nettie Strukel, 15806 Trafalgar
Tajn. in Blag.: Josephine Praust, 1281 E. 169th St.
Seje: Drugi terek v Kuncic hall

ŠT. 19, EVELETH, MINN.

Preds.: Antonia Nemgar, 117 Jones St.
Tajn.: Mary Lenich, 609 Jones St.
Blag.: Josephine Primozic, 721 Grant ave.
Seje: Vsako drugo sredo v Auditorium

ŠT. 20, JOLIET, ILL.

Preds.: Emma Planinsek, 1314 Elizabeth
Tajn.: Frances Gaspich, 619 Nicholson St.
Blag.: Jos. Sumic, 1305 No. Center St.
Seje: Vsako četrto nedeljo, 2 P.M., Ferdinand Hall

ŠT. 21, CLEVELAND, O.

Preds.: Mary Hosta, 13224 Carrington
Tajn.: S. Danculovic, 12502 Longmead
Blag.: Jos. Weiss, 12619 Kirton Ave.
Seje: Prva sredo v Jug. Narodnem Domu

ŠT. 22, BRADLEY, ILL.

Preds.: Mary Rittmanic, 496 So. Center St.
Tajn.: M. Starasinich, 212 So. Michigan
Blag.: Rose Lee, 717 Webster Cir. E. Kankakee, Ill.
Seje: Every fourth Thursday

ŠT. 23, ELY, MINN.

Preds.: Katherine Slogar, 411 E. Harvey
Tajn.: Barbara Rosandich, 846 E. Chapman St.
Blag.: M. Shikonya, 846 E. Chap
Seje: Prvo nedeljo 7:00 P.M. v Community Center

ŠT. 24, LA SALLE, ILL.

Preds.: Anna Plantan, 307—8th Street
Tajn.: Ang. Strukel, 586 La Harpe St.
Blag.: Mary Kastigar, 1146—7th Street
Seje: Prva nedelja v mesecu, v šoli, 6th and Crosot Stret

ŠT. 25, CLEVELAND, O.

Preds.: Julia Brezovar, 1173 E. 60 St.
Tajn.: Mary Otoničar, 1110 E. 66th St.
Blag.: Louise Piks, 1176 E. 71st
Seje: Drugi ponedeljek ob osmih v šoli sv. Vida

ŠT. 26, PITTSBURGH, PA.

Preds.: Anna Trontel, 701 Kendall St.
Tajn.: Mary Coghe, 4517, Coleridge St.
Blag.: Ant. Stayduhar, 5607 Wickliffe St.
Seje: Tretji terek v Slov. Domu

ŠT. 27, NORTH BRADDOCK, PA.

Preds.: Mary Stephenson, 1721 No. Ridge
Tajn.: Mary Stefancis, 520 Howard St. East Pittsburgh, Pa.
Blag.: Frances Celigoj, 1719 Poplar Way
Seje: First Sunday, 1620 Pierce

ŠT. 28, CALUMET, MICH.

Preds.: Ann Heinaman, 6th Street
Tajn.: Mary Bracco, 2150 Log
Blag.: Stephanie Ryan, 109 8th St.
Seje: Drugo sredo v mesecu v Cerkevni dvorani

ŠT. 29, BOUNDALAY, PA.

(P. O. Forest City, Pa.)
Preds.: Mrs. Mary Pristavec
Tajn.: Mary Hadley, 217 Vine
Blag.: J. Debevec, R. D. 2
Seje: Prvi ponedeljek v mesecu

ŠT. 30, AURORA, ILL.

Preds.: Florence Alister, 775 Aurora Ave.
Tajn.: Theresa Zefron, 1227 Superior Street
Blag.: Barbara Fayfar, 611 Hanks Ave.
Seje: 2nd Tuesday at members' homes

ŠT. 31, GILBERT, MINN.

Preds.: Antoinette Lucich, Box 752
Tajn.: Rose Klink, Box 494
Blag.: Genevieve Novak, Gilbert
Seje: Vsako drugo sredo ob 7:30 zvečer

ŠT. 32, EUCLID, O.

Preds.: Theresa Potokar, 19850 Renwood
Tajn.: Ann Cooke, 21670 Fuller Ave.
Blag.: Marilyn Koss, 21801 Fuller Ave.
Seje: Prvi terek v dvorani sv. Kristine

ŠT. 33, NEW DULUTH, MINN.

Preds.: Anna Podgorsek, 301, 97th Ave W.
Tajn. in Blag.: Mary Shubitz, 518—99th Ave. W.
Seje: Drugi četrtak v mesecu v šolski dvorani.

ŠT. 34, SOUDAN, MINN.

Preds.: Mary Erchul
Tajn. in Blag.: Mary Pahula, Box 696
Seje: Tretjo nedeljo v C. M. Club Hall

ŠT. 35, AURORA, MINN.

Preds.: Pauline Plevel, Box 172 A
Tajn. in blag.: F. Bradach, Box 172
Seje: First Mon., 7:30 P.M. at Rec. Hall

ŠT. 36, MCKINLEY, MINN.

Preds.: Anna Spihar
Tajn. in blag.: Mary Krall, Box 84
Seje: Drugo nedeljo v mestni dvorani ob 2 popoldne

ŠT. 37, GREANEY, MINN.

Preds.: Anna Rent, Gheen, Minn.
Tajn.: Frances L. Udovich
Blag.: Anna Skraba, Gheen, Minn.
Seje: Druga nedelja po maši, v dvorani

ŠT. 38, CHISHOLM, MINN.

Preds.: Mary Nosan, 118 S. W. 5th St.
Tajn.: Anna Trdan, 215—5th S.W.
Blag.: Sylvia Petrich, 303—7th S.W.
Seje: Prvo sredo S.N.D. zvečer

ŠT. 39, BIWABIK, MINN.

Preds.: Johanna Zallar
Tajn. in blag.: Frances Anzelc, Box 67
Seje: Second Monday, Pavillion

ŠT. 40, LORAIN, O.

Preds.: Frances Bresak, 1769 E. 31st St.
Tajn.: Angela Kozjan, 1748 E. 34th St.
Blag.: Mary Pavlovic, 1763 E. 34th St.
Seje: Drugo sredo ob 7:30 zvečer v S. N. Domu

ŠT. 41, COLLINWOOD, O.

Preds.: Frances Jamnik, 1014 E. 169th St.
Tajn.: Ella Starin, 17814 Dillewood
Blag.: Anna Rebolj, 1217 E. 176th Street
Seje: Prvi terek v SDD na Waterloo Rd.

ŠT. 42, MAPLE HEIGHTS, O.

(P. O. Bedford, O.)

Preds.: Mary Hochevar, 15916 Raymond St.
Tajn.: Frances Glavic, 5169 Cato St.
Blag.: Olga Ponikvar, 5127 Miller Ave.
Seje: Prvi terek, 7:30 p.m., v S. N. D., 5050 Stanley Avenue

ŠT. 43, MILWAUKEE, WIS.

Preds.: Rose Kraemer, 2012 S. K. K. Ave.
Tajn.: Joan Verbick, 3137 So. 30th St.
Blag.: Mary Tratnik, 3603 So. Austin St.
Seje: Drugo nedeljo, 2012 So. K. K. Ave.

ŠT. 45, PORTLAND, ORE.

Preds.: Y. Misetich, 1908 N. Killingsworth
Tajn.: Louise Struznik, 915 Stafford St.
Blag.: Violet Knez, 7025 N. E. 22nd Ave.
Seje: 1st Wed. Polish Hall

ŠT. 46, ST. LOUIS, MO.

Preds.: Josephine Prebil, 4309 California
Tajn. in Blag.: Helen Skoff, 6255 Westway Pl.
Seje: Prvi četrtak, 3244 Minnesota Ave.

ŠT. 47, GARFIELD HEIGHTS, O.

Preds.: Theresa Bizjak, 8601 Vineyard
Tajn.: Helen Tomazic, 8804 Vineyard
Blag.: Ivanka Pugeč, 10724 Plymouth
Seje: Drugo soboto na 8601 Vineyard Ave.

ŠT. 48, BUHL, MINN.

Preds.: Rose A. Molick, Box 272
Tajn.: Annie Peschel
Blag.: Mary Arko, Box 455
Seje: Tretji terek v Public Library

ŠT. 49, NOBLE, O.

Preds.: M. Stusek, 29654 Grand Blvd., Wickliffe, Ohio
Taj.: Mary Droblich, 23001 Ivan Ave.
Blag.: Rose Strah, 24420 Mavec
Seje: Drugo nedeljo ob dveh na 22301 Arms Ave, Vsake tri mesece.

ŠT. 50, CLEVELAND, O.

Preds.: Frances Sietz, 25982 Highland Rd.
Taj.: Mary Loushin, 25511C hardon Rd.
Seje: 2nd Monday Carofran's, 7017 Superior, upstairs.

ŠT. 51, KENMORE, O.
(P. O. Akron, Ohio)

Preds.: Dorothy Zakely, 616 W. Flora ave.
Taj.: Jennie Zoker, 2110 Manchester rd.
Blag.: Jennie Golec, 450 Waterloo
Seje: Prva nedelja v mesecu, 2 p.m., Slov. Home, 2166 Manchester Rd.

ŠT. 52, KITZVILLE, MINN.

Preds.: Jos. Oswald, 330—2nd St.
Taj.: Rose Chiodi, 312—4th St.
Blag.: M. Gutzwiller, 216—3rd St.
Seje: 1st Wed. Kitzville School Hall

ŠT. 53, BROOKLYN, O.
(P. O. Cleveland, Ohio)

Preds.: M. Oblak, 4412 Bradley Avenue
Taj. in Blag.: Mary Kolanz, 3970 W. 22nd Street
Seje: Prvi četrtak, 2 P.M., 4002 Jennings

ŠT. 54, WARREN, O.

Preds.: R. Racher, 2205 Burton Street
Taj., blag.: Mary Waltko, 2068 Milton
Seje: Third Wed. Slov. Home

ŠT. 55, GIRARD, O.

Preds.: Theresa Lozier, 152 Churchill Rd.
Taj. in Blag.: Mary Macek, 44 Pittsburgh Ave.
Seje: Drugi terek v S. N. Domu

ŠT. 56, HIBBING, MINN.

Preds.: Mary Theodore, 2529-4th Ave. W.
Taj.: Mary Meadows, 1410-15th Ave. E.
Blag.: Caroline Kozina, 2601—2nd Ave.
Seje: Drugi terek v Assumption Hall, ob 7:30 zvečer.

ŠT. 57, NILES, OHIO

Preds.: Frances Yerman, 619 Spring
Taj.: Virginia Zevkovich, 318 Baldwin
Blag.: Theresa Racher, 318 Baldwin
Seje: 2nd Tues, at 710 Pew St.

ŠT. 59, BURGETTSTOWN, PA.

Preds.: Cecelia Farritano, Main Street
Taj.: Virginia Bendich, 2 E. Market
Blag.: Margaret Godish, 1 E. Market St.
Seje: 2nd Tuesday Slov. Home

ŠT. 61, BRADDOCK, PA.

Preds.: Johanna Chesnik, 1223 Mitton Ave.
Taj.: Pauline Stolec, 2019 Monroe, Swissvale
Blag.: Jennie Novosel, Box 273, Terrace, Pa.
Seje: 2nd Sunday, Croatian Home

ŠT. 62, CONNEAUT, OHIO

Preds.: Katherine Ilvonen, 284 W. Main Rd.
Taj.: Anna Mundi, 763 Broad St.
Seje: 2nd Wednesday of month

ŠT. 63, DENVER, COLO.

Preds.: Mary Kovac, 4584 Logan Street
Taj.: Angelina Andolshek, 4531 Penn St.
Blag.: J. Krasovich, 5180 Washington St.
Seje: Slovenian Home, 4th Sunday.

ŠT. 64, KANSAS CITY, KANS.

Preds.: Antonija Kastelec
Taj.: Catherine Lastelic, 637 Orville Ave.
Blag.: Mary Mootz, 319 Orchard Street
Seje: Tretjo nedeljo v šolski dvorani

ŠT. 65, VIRGINIA, MINN.

Preds.: Anna Rudman, 303—8th St. S.
Taj. in Blag.: Jennie Taucher, 719—10th St. N.
Seje: 1st Monday, 8 P.M., Women's Club, City Hall

ŠT. 66, CANON CITY, COLO.

Preds.: Agnes Lukman, Florence, Colo.
Taj.: C. R. Konte, 112 W. Catlin Ave.
Blag.: Mary Lauriski
Seje: 2nd Sunday Dremel's Hall.

ŠT. 67, BESSEMER, PA.

Preds.: Mary Snezic, Box 47
Taj.: Frances Samsa, Box 45
Blag.: Mary Brodesko, Box 447
Seje: Vsako prvo nedeljo v Croatian Hall.

ŠT. 68, FAIRPORT HARBOR, OHIO

Preds.: Mary Modic, 505 New Street
Taj. blag.: Mary Grzely, 1055 N. St. Clair Painesville
Seje: Drugo nedeljo na domu tajnice

ŠT. 70, WEST ALIQUIPPA, PA.

Preds.: Stella Zagar Ciccone, 104 Main
Taj.: Frances Gentile, 14½ Main Ave.
Blag.: Kath. Derglin, 138 Main Street
Seje: Drugi terek v mesecu

ŠT. 71, STRABANE, PA.

Preds.: M. Tomsic, Box 202
Taj.: Frances Tomsic, Box 94
Blag.: Mary Bostjancic, Latimer Ave.
Seje: Drugo sredo ob sedmih v KSKJ hall

ŠT. 72, PULLMAN, ILL.

Preds.: Angela Bezlay, 11425 Champlain
Taj. in Blag.: Jennie Orazem, 11433 Champlain
Seje: Tretjo sredo, 11821 Parnell

ŠT. 73, WARRENSVILLE, OHIO

Preds.: M. Juratovac, Eastwood Dr. Zone 28
Taj.: Louise Epley, 19940 Emery Rd. Zone 28
Seje: Prvo nedeljo na 22715 Vera Street

ŠT. 74, AMBRIDGE, PA.

Preds.: Jenny Gasperic, 716—24th Street
Taj.: Stephania Plese, 112 Maplewood
Seje: 2nd Sunday of month

ŠT. 77, N.S. PITTSBURGH, PA.

Preds.: Anna Knaus, 1040 Spring Garden Ave.
Taj.: Mary Chrnart, 937 Hoslage
Blag.: Anna Boskovic, 1026 Gochring St.
Seje: Vsaki drugi terek v mesecu, Svabian Hall

ŠT. 78, LEADVILLE, COLO.

Preds.: Bertha Brandt, 308 Elm Street
Taj.: Mary Vidmar, 414 W. Third Street
Blag.: Mary Fajdiga
Seje: Last Thursday of every month, 1:30 P.M. by Mrs. Vidmar's

ŠT. 79, ENUMCLAW, WASH.

Preds.: Josephine Richter, Rt. 1. Box 14
Taj.: Fanny Ramshak, 669 Stevenson Ave.
Blag.: Jennie Beaner, Box 98
Seje: Drugo nedelje pri članicah

ŠT. 80, MOON RUN, PA.

Preds.: Frances Devak
Taj.: Mary Christian RFD 1 McKees Rocks
Blag.: Genevieve B. Arch
Seje: 1st Thursday in Church Hall

ŠT. 81, KEEWATIN, MINN.

Preds.: C. Matakovich
Taj.: Anna General
Blag.: C. Matakovich
Seje: Drugi četrtak v Village Hall

ŠT. 83, CROSBY, MINN.

Preds.: Antoinette Deblock, Box 61, Ironton
Taj.: Mary Deblock, 212 Winona Way Ironton
Blag.: Mary Deblock, Box 12, Riverton
Seje: Prvi ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer

ŠT. 84, NEW YORK CITY, N.Y.

Preds.: Angela Voje, 1825 Woodbine Ridgewood, Brooklyn, N.Y.
Taj.: Anna F. Svet, 6901 66th St., Glendale, L. I.
Blag.: Jennie Peshel, 1711 Gates Ave. Brooklyn
Seje: 2nd Tuesday at Amer. Slov. Aud., Brooklyn

ŠT. 85, DE PUE, ILL.

Preds.: M. Stupar, Box 381
Taj.: Maria Jermenc, Box 205
Blag.: Josephine Bankse, Box 412
Seje: Drugo nedeljo ob 2 popoldne v S. N. D.

ŠT. 86, NASHWAUK, MINN.

Preds.: Helen Kolar
Taj.: Mary Zakrajsek
Blag.: Catherine Stimac
Seje: Drugi ponedeljek v S. Cecelia Hall

ŠT. 88, JOHNSTOWN, PA.

Preds.: Mary Kuzma, 231 View Street
Taj.: M. Lovse, 205 Oakland Avenue
Blag.: Mary Zupan, 546 Forest Avenue
Seje: 2nd Wed. 7 P.M. Slov. Home

ŠT. 89, OGLESBY, ILL.

Preds.: Anna Stor, 322 Mormon
Taj.: Frances Kirbach, 132 E. Walnut
Blag.: Frances Nemeth, 120 N. Kenosha
Seje: 2nd Monday, Dickinson House

ŠT. 90, PRESTO, PA.

Preds.: Ann Nemeč, R.D. 1 Bridgeville Pa.
Taj.: Mary Rupnik, 701 Chartiers St.
Blag.: Anne Sorcan, R.F.D. No. 1
Seje: 3rd Sunday, 3 P.M., St. Barbara's Hall, Presto, Pa.

ŠT. 91, OAKMONT, PA.

Preds.: Anna Flisek, 721—3rd Street
Taj.: Amalia Sorch, 409 Virginia Ave.
Blag.: Anna Kastelic, Box 287
Seje: Vsaki prvi terek ob sedmih — 731 3rd Street

ŠT. 92, CRESTED BUTTE, COLO.

Preds.: Rose Starika
Taj.: Jos. Krizanich
Blag.: Josephine Somrak
Seje: 1st Sunday at City Hall

ŠT. 93, BROOKLYN, N. Y.

Preds.: H. Corel, 67 Scholes Street
Taj.: A. Kerkovich, 360 Knickerbocker
Blag.: Helen Hodnik, 6042 - 68 Rd.
Seje: Tretji terek v Slov. Domu

ŠT. 94, CANTON, OHIO

Preds.: Kathryn Pauline, 1831 Roslyn Ave. S W
Taj. in Blag.: Mary Krzrnarich, 612 Patterson S W
Seje: 4th Sunday at Member's Home

ŠT. 95, SO. CHICAGO, ILL.

Preds.: M. Markezich, 2809 E. 95th St.
Taj.: Pauline Stanley, 9521 Exchange
Blag.: Martha Shepe, 10115 Commercial
Seje: 1st Wednesday: Sacred Heart Hall

ŠT. 96, UNIVERSAL, PA.

Preds.: Pauline V. Kokal
Taj.: M. Klemencie, RD 1 Box 318 Pittcairn, Pa.
Blag.: Frances Velicic, Reiter Rd.
Seje: Drugo nedeljo v mesecu v Slov. Hall, ob 2 popoldne

ŠT. 97, CAIRNBROOK, PA.

Preds.: Angela Satkovich, Box 128
Taj.: Theresa Primisar, R.D. No. 1 Central City, Pa.
Blag.: Margaret Mihelic, Central City, Pa.
Seje: Prvo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v St. John Baptist Church hall

ŠT. 99, ELMHURST, ILL.

Preds.: Victoria Volk, 243 Larch Avenue
Taj.: Maria Podgornik, 200 Evergreen
Blag.: Molly Remeč, 125 Walnut Street
Seje: Prvo nedeljo na domu članic

ŠT. 102, WILLARD, WIS.

Preds.: Mary Zagar
Taj. in blag.: Johanna Artac
Seje: Drugo nedeljo v društveni dvorani

ŠT. 104, JOHNSTOWN, PA.

Preds.: Johanna Klucar, R.D. 1 Box 171
Taj.: Theresa Zallar, R.D. 1, Box 153
Blag.: Mary Anzele, 513 Orange
Seje: Tretjo nedeljo v Sv. Cirila in Metoda dvorani

ŠT. 105, DETROIT, MICH.

Preds.: Kathryn Petrich, 8031 Grixdale
Taj. in blag.: Marie Nezbeda, 6170 Maxwell
Seje: Na domu članic

ŠT. 106, MEADOW LANDS, PA.

Preds.: Mary Swamp
Taj.: Stella Peternell, Box 185
Blag.: Catherine Hoefler
Seje: 3rd Thursday Church Hall

The most lasting and valuable present to give to your friends is
a copy of our famous cookbook

"WOMAN'S GLORY — THE KITCHEN!"

CONTENTS

	Pages		
"MY FAVORITE" BY SUPREME OFFICERS	12-23	SANDWICHES	191-196
BREADS	25-35	SALADS	197-206
CAKES	37-62	TOASTS - PANCAKES	207-213
TORTES	63-66	MEAT PIES	214-216
CANDY-MAKING	67-73	CHEESES - MACARONI - SOUPS	217-225
COOKIES	75-91	HERBS - VINEGARS	217-225
DESSERTS - PUDDINGS	93-102	SOUPS	226
PASTRIES (KRAPI)	103-110	STUFFINGS	229-233
TARTS	111-114	SAUCES	234-236
POTICAS	115-123	DRESSINGS	237-240
PIES	130-144	DUMPLINGS	241-243
STRUDELS	145-154	VEGETABLES	245-256
FISH - SEA FOODS	155-146	CANNING	257-266
MEATS	165-184	MEASURES	275
POULTRY	185-189	BEVERAGES	269-274
		HELPFUL HINTS	266-267
		MEMORANDUMS	276-286

Don't delay with your order but send it today with two dollars which covers cost of mailing to:

ALBINA NOVAK, 1937 W. CERMAK RD., CHICAGO 8, ILL.

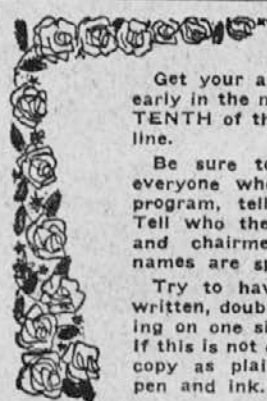
ARROWHEAD SIDING & ROOFING CO.

Roofing, Siding, Insulation
Remodeling

ALL WORK AND MATERIALS GUARANTEED

Box 507, Phone 2851 R
Virginia, Minn.

YOUR BUSINESS WILL BE APPRECIATED!

Get your article to our office as early in the month as possible. The TENTH of the month is our deadline.

Be sure to use the names of everyone who takes part on the program, telling what each does. Tell who the committee members and chairmen are. See that all names are spelled correctly.

Try to have your article typewritten, double spacing it and writing on one side of the paper only. If this is not convenient, write your copy as plainly as possible with pen and ink.

Novi Svet

družinski list, izdaja za september

1953, prinaša sledečo vsebino:

Znova v delo..., uvodnik, Ciril Pfeifer

Tuja učenost, črtica, Ivan Cankar Večer, pesem, C. Pfeifer

Zvonovi..., pesem, C. Pfeifer

Kulturna kronika — Naša luč,

C. Pfeifer

Sonet..., Milena Soukalova

Ovčar Marko, Janez Jalen, nadaljevanje povesti

Moj studenček, pesem, Limbarski

Velika ljubezen, konec romana

Za smeh in kratak čas

Pustolovščine Toma Sawyera, Mark Twain-Milena Mohoričeva

Ata Žužamaža, šaljiva dogodbica, Rado Murnik

Kaj sem doživel v Sovjetski zvezi, konec opisovanja

Novice iz raznih naselbin— Od srca

do srca — Glasovi naročnikov
Higijena: Paralična oblika otroške paralize in možnosti njene preprečitve.

Angleški del: George Koziak, A Slovene Janissary, Joseph Jurčič, translated from the Slovene. by Rev. Ferdinand Kolednik

Slovensko-angleški besednjak

Naročnina \$4.00 letno. — Naslov: NOVI SVET, 1845 West Cermak Rd., Chicago 8, Illinois

"PLEASE PATRONIZE OUR ADVERTISERS"

DR. FRANK T. GRILL

PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS

COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VI 7-8891
Chicago 8, Illinois

Starc Park View Florists

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages

Telegraph Delivery service

1096 Norwood Rd. Tel. Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469

Cleveland, Ohio

J. J. STARC

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

Ray Gerend Peter Bastasic
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že 59. leto

Članstvo: 45,000 Premoženje: nad \$9,400,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in od 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Priporoča se vam Slovenska izdelovalnica
OČAL

po nizki ceni in najboljšo postrežbo. Izdelujemo očale
tudi za staro domovino. Pošljite nam recept in odpišemo
vam natančno in hitro.

MIRKO SLAK, Optik

1123 Norwood Road, Cleveland 3, Ohio

For good fitting glasses see us. Every pair guaranteed.
Prescriptions filled. Prompt mailing overseas

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.

ENDicott 1-0583 IVanhoe 1-3118

Cleveland, Ohio

**PARK VIEW WET WASH
LAUNDRY COMPANY**

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73

CHICAGO

ZEFRAAN FUNERAL HOME

1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAAN Virginia 7-6688
ELIZABETH L. ZEFRAAN
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVERgreen 3-5060

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 50 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel. KEnmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street

Tel. HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

17002-10 Lake Shore Blvd.

Tel. KEnmore 1-5890 Cleveland 10, Ohio